ANTARA

BEYOND DIFFERENCES, BEYOND BOUNDARIES.

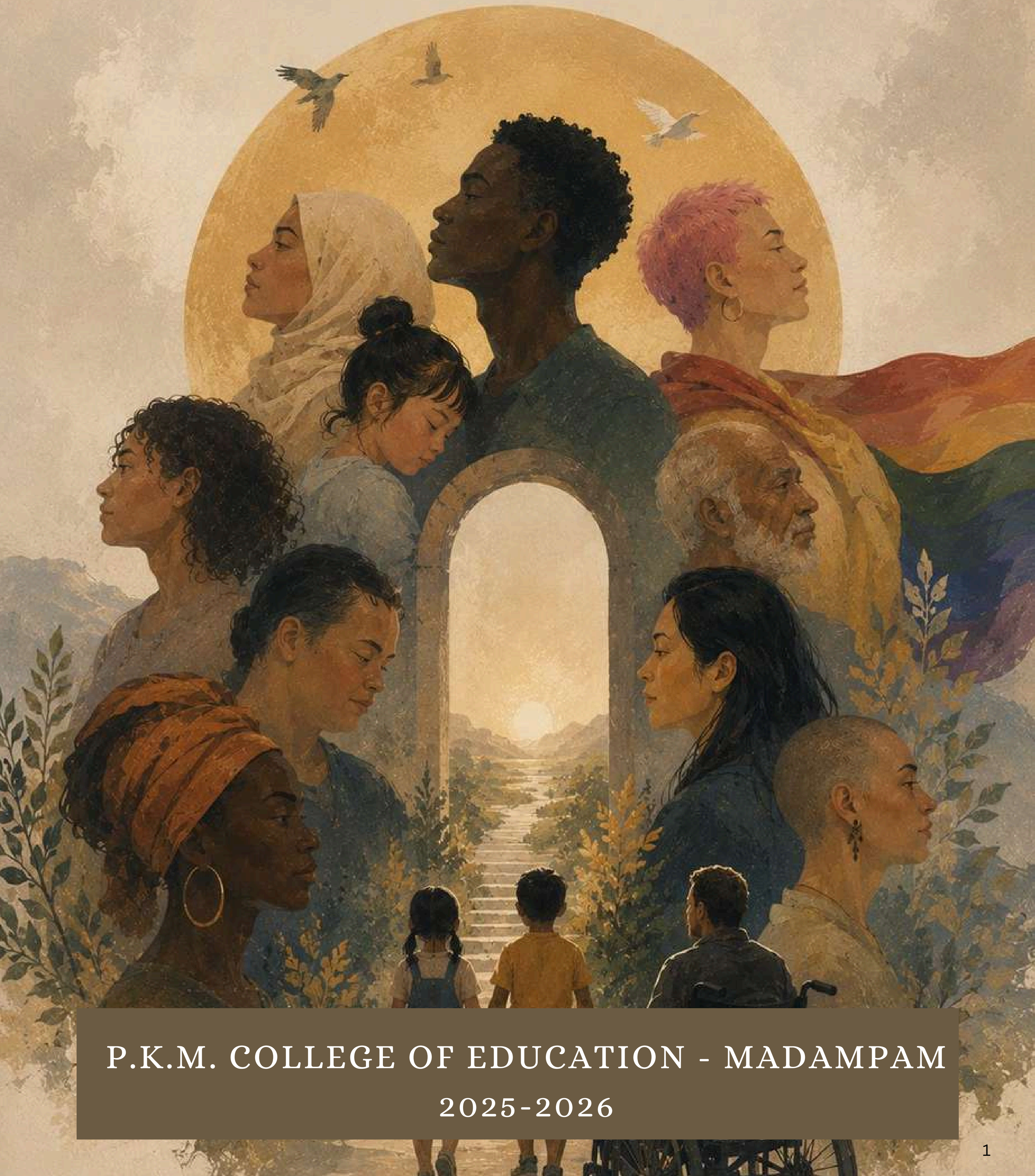

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION - MADAMPAM

2025-2026

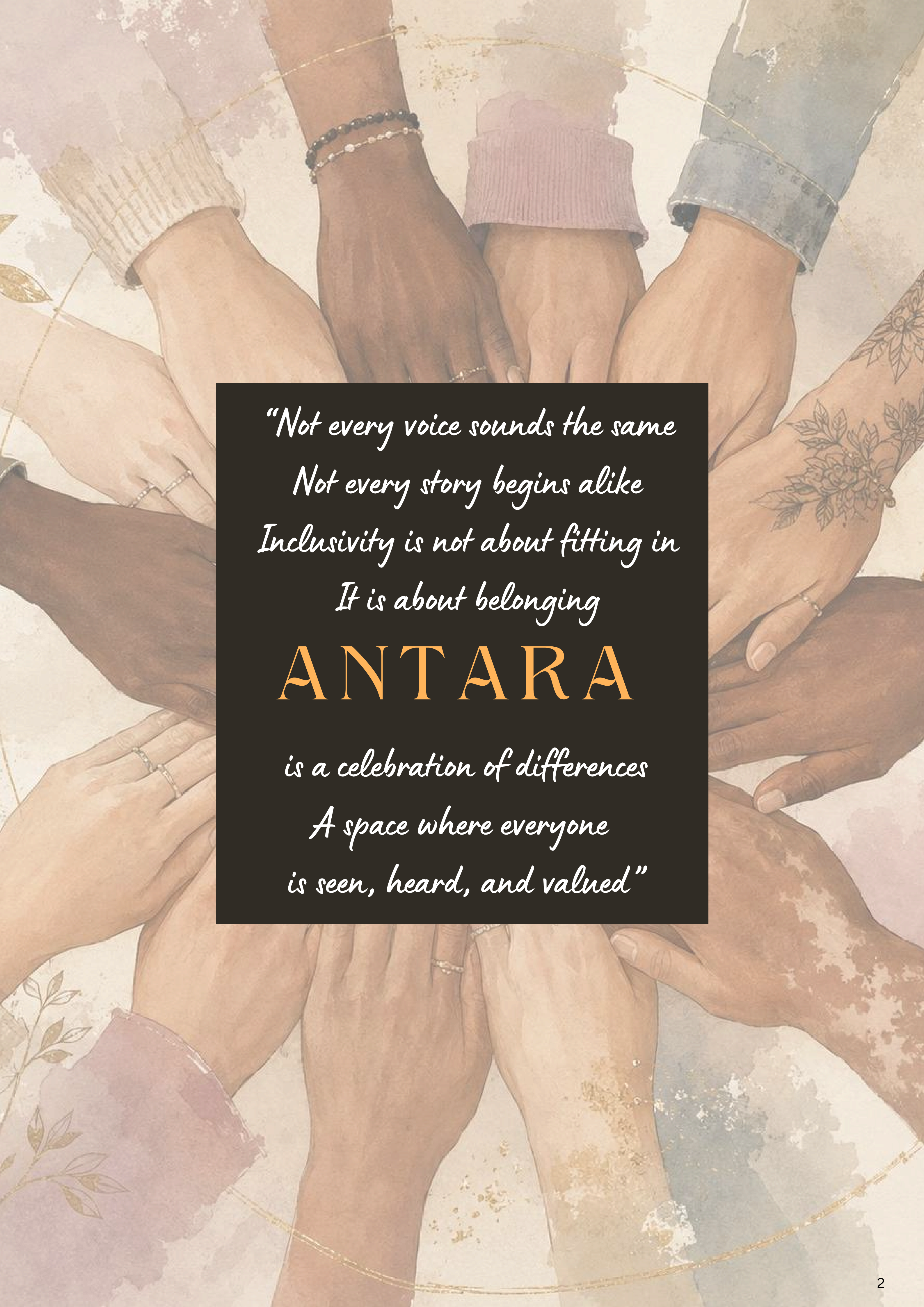

"Not every voice sounds the same
Not every story begins alike
Inclusivity is not about fitting in
It is about belonging

ANTARA

is a celebration of differences
A space where everyone
is seen, heard, and valued"

ANTARA

BEYOND DIFFERENCES BEYOND BOUNDARIES

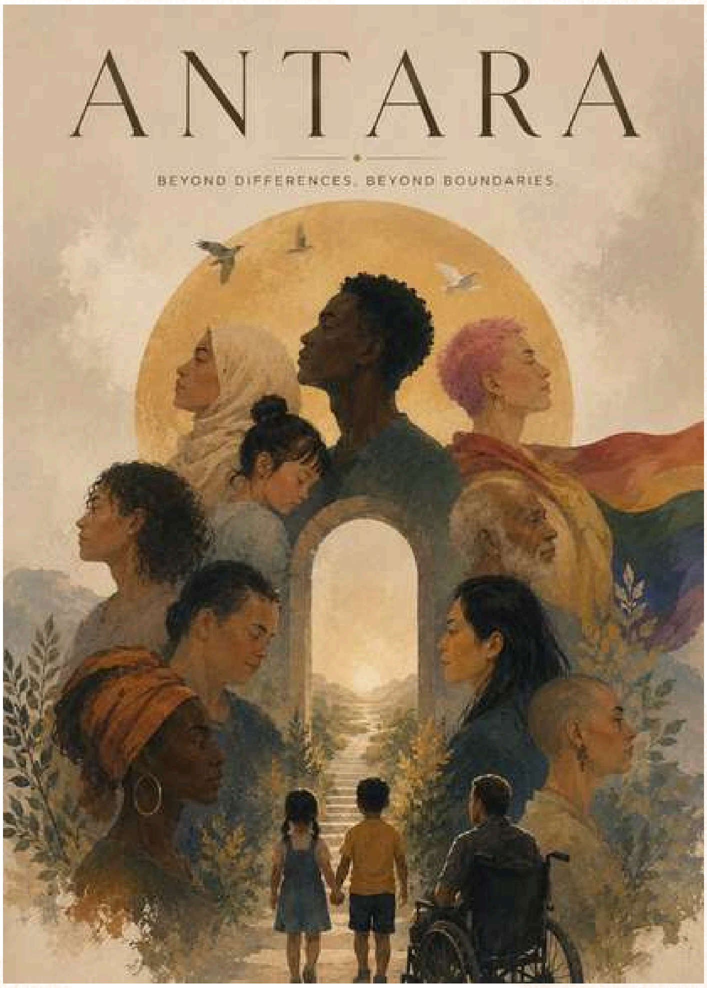

Chief Editor
Dr.Jessy N.C.
Principal
P.K.M. College of Education
Madampam

Staff Editor
Jomol Jose
Departement of
Natural Science

Student Editor
Deekshitha T

Cover Design
Rishada M.

Editorial Board
Alveena Jose
Anjusree P.
Rakendhu K.V.
Rishada M.
Sithara K.V.
Varsha K.

Graphics & Layout Editors

Deekshitha T
Sreya K.K.
Rishada M.
Varsha K.

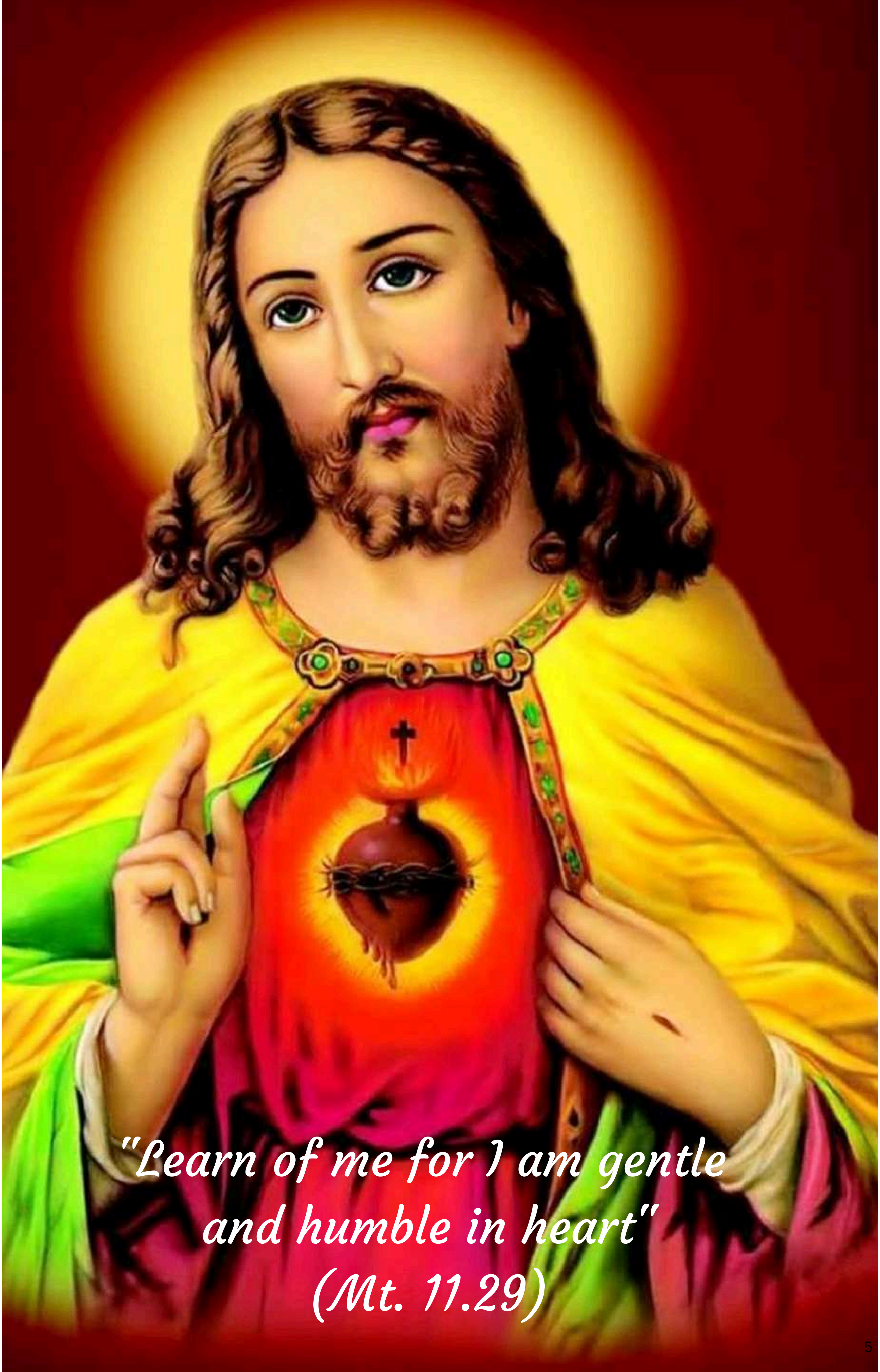
"Learn of me for I am gentle
and humble in heart"
(Mt. 11.29)

Chev. Prof. V. J. JOSEPH KANDOTH

FOUNDER PATRON

MAR. KURIAKOSE KUNNACHERRY

OUR FOUNDER MANAGER

REV.FR.STEPHEN JAYARAJ

OUR PATRON

MAR. MATHEW MOOLAKATTU (METROPOLITAN ARCHBISHOP OF KOTTAYAM)

MANAGER

MAR.JOSEPH PANDARASSERIL
(AUXILIARY BISHOP OF KOTTAYAM)

PRO MANAGER

REV. FR. JOY KATTIYANKAL

LOCAL MANAGER

REV. FR. MATHEW METHANATH

OUR PRINCIPAL

DR. JESSY N. C

As you turn these pages, we hope you discover more than just stories, art, and conversations.

We hope you discover reflections of people, emotions, struggles, dreams, and identities that often go unheard.

Antara was created with the belief that every voice deserves to be seen, valued, and embraced.

In a world that often teaches us to fit into boundaries, this magazine chooses to celebrate the beauty of existing beyond them.

Through every illustration, article, poem, and panel, we wished to create a space where differences are not merely accepted, but appreciated.

A space where individuality becomes strength and empathy becomes connection.

This is not just a collection of pages —

it is a gathering of perspectives, stories, and hearts.

To every reader holding this magazine:

thank you for being part of this journey of understanding, inclusivity, and togetherness.

May these pages remind us that humanity becomes most beautiful when every voice finds space.

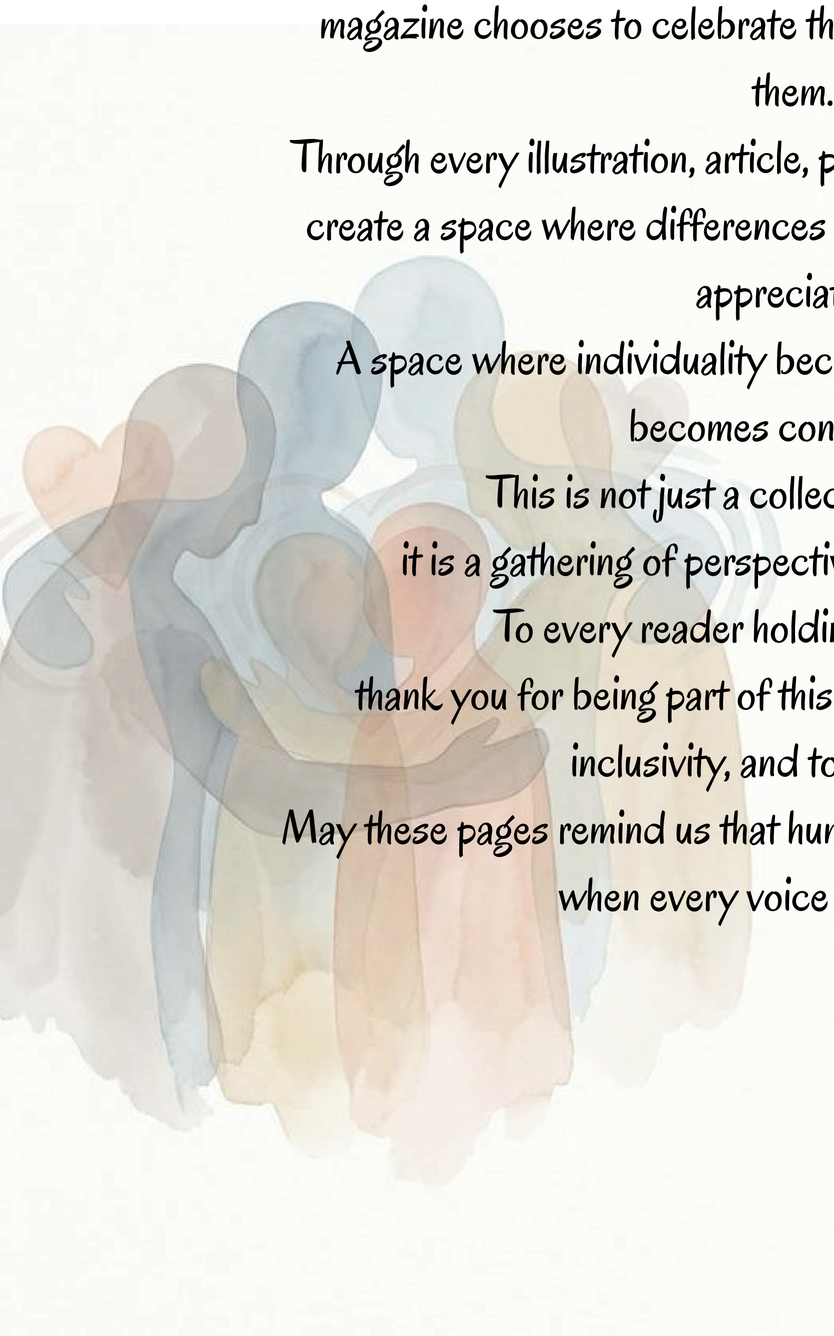

— Magazine Team

It gives me immense joy to give a message to this year's college magazine, Antara (Inclusiveness). A magazine is not merely a collection of pages; it is a living archive of a college's soul, capturing the diverse voices, dreams, and creative brilliance of its community. True education goes far beyond the four walls of a classroom and the rigid boundaries of a syllabus. It thrives in the spaces where we learn to coexist, collaborate, and celebrate our differences. Inclusiveness is the cornerstone of this growth. It means creating an environment where every individual feels seen, valued, and empowered to share their unique story. When we open our doors to diverse thoughts, backgrounds, and abilities, we enrich our collective experience. College is the ultimate laboratory for self-discovery. It is the time to step out of your comfort zone, explore hidden passions, and unearth talents you never knew you possessed. Art, in all its forms—be it writing, painting, music, or drama—is the ultimate expression of human empathy. It breaks down barriers and speaks a universal language. Nurturing your artistic side allows you to view the world through a lens of compassion and creativity, a trait indispensable in today's world.

My dear students, view every college activity not as a distraction, but as an opportunity to build your character. Be relentless in your pursuit of excellence, be bold in exploring your potential, and above all, be inclusive in your outlook. Let the pages of Antara reflect this beautiful harmony of diverse minds working as one. May it inspire you to appreciate the art around you, value the sweat behind every achievement, and always lift others as you rise. Congratulations to the editorial board, the contributing writers, artists, and the entire PKM College community for bringing this vision to light.

Happy Reading!

+Bishop Joseph Pandarasseril
Manager
PKM College of Education

Dear faculty, staff and student teachers It brings me immense joy and pride to write this message for the latest edition of our college magazine. A college magazine is much more than a collection of pages. It is a living testament to the intellectual vitality, creative spirit and collective vision of our institution. It captures the unique milestone of our journey and show cases the vibrant talents of the future architects of our society – our student teaches.

PKM College, our unwavering mission is to equip you with the pedagogical skills, emotional intelligence and ethical grounding required to excel in this noble calling: We wait you to step out of these corridors not just as employable professionals, but as visionary educators who can inspire, include, and ignite a love for lifelong learning in every child you meet.

This magazine reflects your hard work, critical reflection and artistic expressions. It displays your ability to think deeply and create beautifully, qualities that will undoubtedly make you exceptional teaches. I want to extend my heartfelt appreciation to the Principal, student editorial board, and staff coordinators, and every contributor who poured their energy and creativity into bringing this publication to life. My you always carry the torch of knowledge, empathy and excellence that define PKM College.

Wishing the entire PKM family a blessed, fruitful and inspiring journey ahead.
Warm regards,

Fr. Joy Kattiyankal
Pro- Manager
PKM College of Teacher Education
Madampam

സമഗ്രമായ കഴിവുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുത്തൻ തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ എന്നും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മടമ്പം പി കെ എം കോളേജ്, അതിന്റെ സർഗാത്മക മുന്നേറ്റത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഏടായി ഈ മാഗസിനെ കാണുകയാണ്. എപ്പോഴും എല്ലാവർക്കും സുഗന്ധം പരത്തുന്ന ചന്ദന മരങ്ങൾ പോലെയാണ് ഈ കലാലയം. ലിംഗ വർണ്ണ വർഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ തലമുറകൾക്ക് അവരുടെ കഴിവുകളെ കണ്ടറിഞ്ഞു പ്രോസാഹിപ്പിക്കുന്ന ഈ സരസ്വതീ ക്ഷേത്രം അതിന്റെ സർവ വിശേഷങ്ങളെയും സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിക്കുന്ന ഈ മാഗസിന് എല്ലാ ആശംസകളും.. അണിയറശില്പികൾക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ

ഡോ. കെ. വി. ഫിലോമിന
റിട്ടയേർഡ് പ്രൊഫസർ &
മുനിസിപ്പൽ
ചെയർപേഴ്സൻ.

I am immensely delighted to know that PKM College of Education Madampam is bringing out a magazine based on the highly relevant and meaningful theme "Inclusiveness." In the words of Nelson Mandela, "Education is the most powerful weapon which you can use to change the world." Education truly becomes meaningful only when it embraces every learner irrespective of differences in ability, background, language, or social status. An inclusive classroom is not merely a place of learning; it is a space where every child feels valued, respected, safe, and encouraged to participate with confidence.

Inclusiveness helps students develop essential human values such as equality, empathy, cooperation, tolerance, and mutual respect. It creates awareness that diversity is not a barrier but a strength that enriches the learning experience. Teachers, being the architects of the future, have a vital responsibility in identifying and nurturing the unique talents and potential of every learner. A compassionate and inclusive teacher can transform classrooms into communities of understanding and acceptance.

I appreciate the efforts of the faculty and students in highlighting such a socially relevant theme through this publication. May this magazine inspire future teachers to build classrooms free from discrimination and filled with care, empathy, and understanding. I extend my heartfelt congratulations and warm wishes for this noble initiative and for the continued progress of the institution.

Shaju Joseph
Headmaster
Maryland HS
Madampam

കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമായി അവശേഷിക്കുന്ന കോളേജ് മാഗസിനുകൾ പി.കെ.എം കോളേജിന്റെ ഏറെ പ്രധാനവും പ്രിയപ്പെട്ടതുമാണ്. നാൾവഴികളിൽ നക്ഷത്രശോഭയുള്ള നേട്ടങ്ങൾ നൽകിയ 2025-2026 അധ്യയന വർഷം *Antara* എന്ന് ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്റെ അധ്യാപന ജീവിതവും ബി.എഡ് വിദ്യാർത്ഥി കാലയളവും ചേർത്ത് 27 വർഷങ്ങളുടെ ഏടുകൾ ഈ കലാലയത്തിലുണ്ട് എന്നത് വലിയ സന്തോഷം നൽകുന്നു. Inclusiveness എന്ന പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധ്യയന വർഷത്തെ നോക്കികാണുവാനുള്ള ശ്രമം ശ്ലാഘനീയം തന്നെ. അധ്യാപനത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ ഔദ്യോഗികമായി വിരമിക്കുന്ന ഈ വർഷത്തിൽ യാദൃച്ഛികമായല്ല, മറിച്ച് ആദിയിലെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നായി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ കാണുന്നു. അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിഭവശേഷികളുടെ, കൂട്ടായ്മയുടെ മനോഹരമായ ആവിഷ്ക്കാരമായി പ്രശോഭിക്കട്ടെ. എന്നും

അണിയറ പ്രവർത്തകർക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ,

ഡോ. ജെസ്സി. എൻ.സി.
ചീഫ് എഡിറ്റർ

ഓരോ കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനമാണ് മാഗസിനുകൾ. കളിയും ചിരിയും ദുഃഖവും പങ്കിട്ട് ഇടനാഴികളിലൂടെയുള്ള ഒരു തിരിച്ചുപോക്ക്. "Antara" എന്ന ഈ മാഗസിൻ inclusiveness എന്ന പ്രമേയത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ നമ്മുടെ മുൻപിൽ തുറന്നു കാണിക്കുന്നു. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം ഇത്രയേറെ പ്രാധാന്യത്തോടെ കാണുന്ന ഈ വിഷയം തന്നെ മാഗസിൻ തീം ആയി തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്ററിനെയും എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡിനേയും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഈ മാഗസിൻ ഏവർക്കും നല്ലൊരു അനുഭവം നൽകട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഏവരെയും നന്ദിയോടെ ഓർത്തുകൊണ്ട് ഈ മാഗസിൻ ഏവർക്കും സമർപ്പിക്കുന്നു.

ജോമോൾ ജോസ്
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

Student Editor's Note

There are moments when a theme is chosen simply because it sounds meaningful.
And then there are moments when a theme chooses us because it reflects the world we live in, the conversations we need, and the humanity we often overlook.
For us, Antara became that theme.
Antara — Where Every Voice Finds Space was born from the belief that every individual carries a story worth listening to. In a world filled with differences in identity, culture, perspective, ability, and experience, we wanted to create something that reminds us that diversity is not a barrier to connection, but the very reason it exists.
This magazine is not merely a collection of articles, artwork, and graphics. It is a space woven together by thoughts, emotions, creativity, and conversations that deserve to be seen and heard. Every page reflects the efforts of people who came together with different ideas yet shared one common purpose — to celebrate inclusion in its truest form.
Working on Antara taught us that inclusivity is not just about representation; it is about understanding, empathy, and creating spaces where people feel valued for who they are. Through discussions, teamwork, disagreements, creativity, and collaboration, we ourselves experienced the beauty of many voices coming together in harmony.
As Student Editor, I believe this theme is especially relevant today, when the world often feels divided by labels and differences. Antara is our small attempt to remind readers that humanity becomes meaningful when we learn to listen to one another with kindness and openness.
I hope these pages make you pause, reflect, smile, and perhaps even see the world a little differently. More than anything, I hope they remind you that your voice, too, deserves space.

-Deekshitha T

Student Editor

COLLEGE UNION MEMBERS
2025-2026

Dr. Veena Appukuttan
(Staff Advisor)

Arun K
(Chairman)

Nandana C
(Vice Chairperon)

Jwala Thomas
(General Secretary)

Devika M
(Joint Secretary)

Akshara S Manohar
(UUC)

Deekshitha T
(Student Editor)

Malavika Thamban
(Fine Arts Secretary)

Ashika S Kumar
(General Captain)

CLASS REPRESENTATIVES

Aswathi Sasi
(English 2024-2026)

Sruthilaya M.M
(Malayalam 2024-2026)

Nikhil James
(Mathematics 2024-2026)

Athira N
(Natural Science 2024-2026)

Meera K.V.
(Physical Science 2024-2026)

Sangeetha Saji
(Social Science 2024-2026)

Swathylakshmi C
(English 2025-2027)

Adithya P T
(Malayalam 2025-2027)

Anumol Toji
(Mathematics 2025-2027)

Jameema V P
(Natural Science 2025-2027)

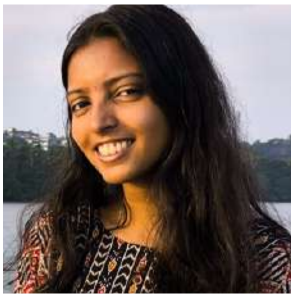

Sreya K K
(Physical Science 2025-2027)

Anna Christa Alex
(Social Science 2025-2027)

Editorial Board

Alveena Jose

2025-26

Sithara K V

Rishada M

Anjusree P

Varsha K

Rakendhu K V

WHAT'S INSIDE

Not Less, Just Different....23
Beyond What We See: Invisible Disabilities and the Weight of Social Stigma....24
एक धरती, एक आकाश....**27**
The Gospel of Inclusion....28
Inclusive Education in Kerala: Ideals, Realities, and Power Dynamics....31
Beyond Silence: A Review of MuMu....34
The Dark Side of Media: How It Adversely Affects People....36
Silent Exclusions....38
A City That Includes Everyone; Finding Inclusion in the Everyday Spaces of Singapore....41
Drawing....43

Architects of Equality: How Diverse Classrooms Shape a Stronger Nation....45
ഉൾക്കൊള്ളലിലൂടെ ഉയരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും യുവശക്തിയും....47
Where Every Voice Echoes: Building a Future Through Inclusive Education....49
Breaking the Mold: How Inclusive Classrooms Ignite Change....50
ആകാശം....52
Mental Health and Emotional Inclusion in Youth Education....53
Drawing....55

Gender Inclusivity: Beyond the Binary Perspective....57
Gender Inclusivity in Schools....58
Film Review: The Great Indian Kitchen (2021) — A Silent Revolution Inside the Home....59
The Unwritten Identity....61
A World for Every Voice....63
Just Let Me Play....64
Gender Inclusivity in the Digital Age: Addressing Online Harassment and Inequality....65
Drawing....67

ചില്ല് ജാലകം....69
സംസ്കാരിക ഐക്യം....70
ഉൾക്കൊള്ളൽ....72
മയ്യഴിക്കിനിയും പറയാനുണ്ട്...! 73
വ്യത്യാസങ്ങൾക്കപ്പുറം....75
ഇടവേളകളുടെ വ്യാകരണം....76
സമാവേശത്തിന്റെ സ്വപ്ന വിദ്യാലയം....77
റീലുകളും സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയവും: ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ സംസ്കാര വായനകൾ....78

WHAT'S INSIDE

Wonder - Movie Review....83
Let us stand together....84
Inclusivity in Art: Embracing Equal Expression and Cultural Unity....85
The Walls That Melted - A Story of Togetherness....87
Social Inclusivity in India....88
Inclusivity in Nature: learning belonging from the Natural World....90
Learning to feel: A Reflection on Writing "The School for Sympathy"....91
Photography....92

Lessons Beyond the Hills....95
Many Doors....99
ഒരേ ക്ലാസ്, പല സ്വപ്നങ്ങൾ....100
Beyond Marks: The Journey Towards Understanding....101
समावेश की उड़ान....104
Policies and Practices for Inclusive Education in India....105
The Open Door....107
ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ....108
A Seat for Everyone....111

News Recap....112
Storyscape Chronicles....117
Batch Photographs....123
Hall of Champions....136
Achievements in Focus....143
Reports....149
A Legacy of Leadership....165
Breaking New Ground....175
A Tapestry of Moments....182

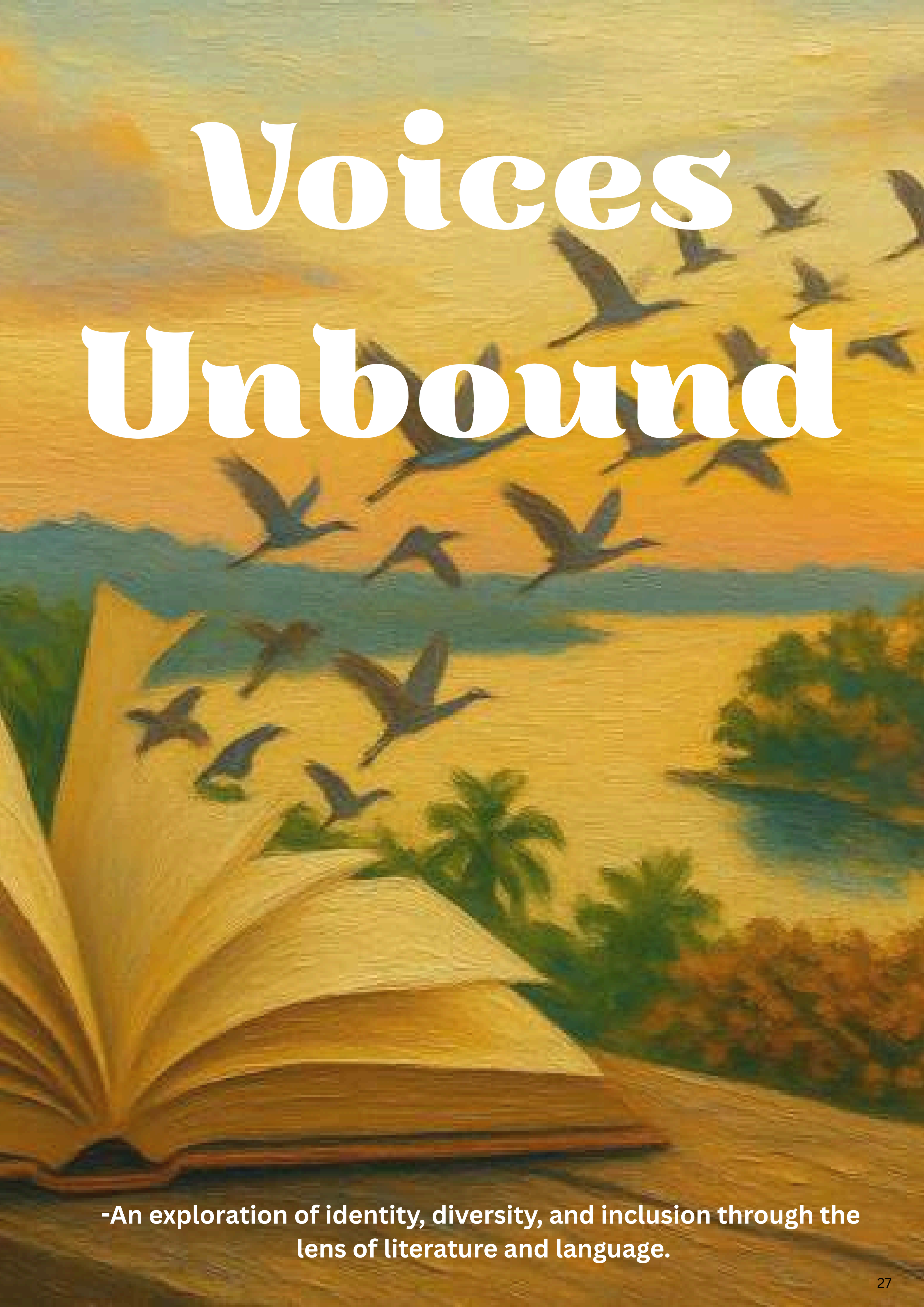

Voices Unbound

-An exploration of identity, diversity, and inclusion through the lens of literature and language.

Not Less, Just Different

Shincy Joy
English 2025-27

They see the chair, the stick, the sign,
But they do not see this heart of mine.
They count the steps that I can't climb,
Yet miss the dreams I build each time.

My legs may pause, my eyes may fade,
My words may move in a different way,
But strength is not in how we stand,
It's found within — a steady hand.

I learn the world through sound and touch,
Through silent speech that says so much.
I fall, I rise, I try once more,
With courage stronger than before.

Do not measure me by sight,
By what seems wrong or what's not right.
For I am more than what you see —
I am hope, and I am free.

Not broken, weak, or incomplete,
I walk my own determined beat.
Different paths, but equal sky —
I spread my wings, and I can fly.

Beyond What We See: Invisible Disabilities and the Weight of Social Stigma

Malavika Thamban
English 2025-27

In a crowded classroom, a student struggles to focus on the lecture. Her leg shakes under the desk, her notebook is half-filled with unfinished sentences, and her teacher assumes she is careless. What remains unseen is her diagnosis of Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) — a neurodevelopmental condition recognized under the Rights of Persons with Disabilities Act (RPWD Act, 2016) in India. She does not use a wheelchair. She does not carry a visible medical device. To others, she "looks fine." Yet every day is an invisible battle between expectation and exhaustion.

Invisible disabilities are conditions that substantially limit one or more major life activities but are not immediately apparent. These include autism spectrum conditions, ADHD, dyslexia, chronic fatigue syndrome, epilepsy, diabetes, autoimmune diseases, mental health disorders such as depression or bipolar disorder, and many others.

According to the World Health Organization, neurological and mental health conditions account for a significant portion of global disability, yet stigma remains one of the biggest barriers to care and inclusion. In India, mental illness, autism, and specific learning disabilities are formally recognized disabilities under the RPWD Act, entitling individuals to accommodations and protections. The invisibility of these conditions often becomes their greatest burden. When disability is not physically evident, society frequently responds with doubt rather than support. Employees with chronic illnesses report being labeled "lazy" when they request flexible schedules. Students with dyslexia are told to "try harder."

Individuals with depression are advised to "stay positive." These responses do not arise from cruelty alone, but from deep-rooted misconceptions about what disability should look like. In Kerala, a state known for high literacy and progressive welfare measures, invisible disabilities are increasingly part of public conversation. Government schools implementing inclusive education under national schemes provide resource rooms and accommodations for students with learning disabilities and autism. Yet awareness does not always translate into understanding. Many families still hesitate to seek psychiatric or developmental assessments due to fear of labeling and social judgement. The stigma attached to mental health remains particularly strong, even in communities with high educational attainment. A powerful real-life example comes from the growing advocacy around autism acceptance in Kerala. Parents' collectives and therapy centres across districts such as Thiruvananthapuram and Kochi have worked to normalize conversations about neurodiversity. Public events on World Autism Awareness Day now include inclusive walks, art exhibitions, and panel discussions led by autistic individuals themselves. These platforms shift the narrative from pity to participation. However, advocates consistently report that beyond awareness campaigns, everyday stigma persists — in classrooms, workplaces, and even extended families. The workplace presents another complex reality. Under the RPWD Act, certain categories of disability are entitled to job reservations in government employment. Yet individuals with psychosocial or learning disabilities often struggle to disclose their condition to employers. Disclosure can lead to

accommodation — but it can also trigger bias. Many choose silence over support, fearing that their competence will be questioned. Social stigma surrounding invisible disabilities has measurable consequences. Studies worldwide show that stigma discourages people from seeking diagnosis or treatment, delays early intervention in children, and increases the risk of anxiety, depression, and social withdrawal. When society dismisses invisible disabilities as excuses, individuals internalize shame. The result is not only emotional harm but reduced participation in education, employment, and community life. At its core, the issue is perception. Society is accustomed to associating disability with visible markers — crutches, white canes, wheelchairs. Invisible disabilities disrupt this expectation. They challenge the idea that suffering must be seen to be valid. True inclusion requires expanding our understanding of disability beyond appearance.

Empathy is not merely kindness; it is a structural necessity. Schools must adopt flexible teaching methods. Workplaces must normalize accommodations without suspicion. Families must replace denial with dialogue. Policy frameworks such as the RPWD Act provide legal backing, but cultural change requires everyday awareness. Invisible disabilities remind us that not all struggles are visible, and not all strength is loud. Inclusion begins when we stop measuring legitimacy by appearance and start listening to lived experience. Only then can dignity replace doubt, and understanding replace stigma. When society measures legitimacy by visibility, it unintentionally excludes millions whose struggles unfold quietly — in classrooms, workplaces, hospitals, and homes.

Laws such as the Rights of Persons with Disabilities Act provide a framework for protection, but legislation alone cannot dismantle stigma. That work happens in conversations, in attitudes, and in everyday interactions. A truly inclusive society is not one that simply accommodates what it can see, but one that trusts, respects, and responds to what it cannot. Inclusion becomes meaningful the moment we accept that every lived experience deserves to be believed.

एक धरती, एक आकाश

Deekshitha T
English 2025-27

फूल बगिया में रंग कई,
फिर भी सब मिलकर खिलते हैं,
तितली, भँवरे, पंछी सारे,
एक ही छाँव में मिलते हैं।
नदियाँ छोटी हों या बड़ी,
सागर सबको अपनाता है,
प्रकृति हर पल यही सिखाती—
साथ रहो, तो जग मुस्काता है।

आओ हम भी ऐसा करें,
भेदभाव की दीवार गिराएँ,
हर दिल को अपना मानें,
सबको साथ लेकर चल जाएँ।
जब हर आवाज़ जुड़ जाती है,
तभी एक सुंदर राग बनता है;
समावेश की इस दुनिया में,
हर इंसान खास बनता है।

"To love someone is to show to them their beauty, their worth and their importance."

~Jean Vanier

The Gospel of Inclusion

Jithin Simon
English 2025-27

In our modern quest for "perfect" representation, we often overlook one of the oldest and most radical manifestos for inclusion: the Bible. The scriptural journey from the tents of Sinai to the tables of the New Testament offers a profound blueprint for how we should view disability, dignity, and the "Social Model" of inclusion.

Beyond the "Medical" Deficit

For centuries, society viewed disability through a "medical model"—as a problem to be fixed or a tragedy to be mourned. However, the Bible anchors human value in something far more stable: the Image of God.

In Genesis 1:27, we are told that every human is created in the image of God. This isn't a physical blueprint; it's a spiritual status. When Moses tried to disqualify himself from leadership due to a speech impediment (Exodus 4:11), God's response was a startling reframe: "Who gave human beings their mouths?... Is it not I, the Lord?" Here, disability is not an error in the system; it is a part of the vast, diverse spectrum of the human experience under God's sovereignty.

From the Margins to the King’s Table

One of the most moving stories of representation is found in 2 Samuel 9.

King David asks, “Is there anyone still left of the house of Saul to whom I can show God’s kindness?” The answer was Mephibosheth, a man who was “lame in both feet.”

In an era where physical disability often meant social exile, David didn't just offer Mephibosheth a pension; he gave him a place. Mephibosheth ate at the King’s table “like one of the king’s sons.” This is the essence of true inclusion—not just providing for someone's needs, but restoring their status and seat at the table of power. God’s response was a startling reframe: “Who gave human beings their mouths?... Is it not I, the Lord?” Here, disability is not an error in the system; it is a part of the vast, diverse spectrum of the human experience under God’s sovereignty.

From the Margins to the King’s Table

One of the most moving stories of representation is found in 2 Samuel 9. King David asks, “Is there anyone still left of the house of Saul to whom I can show God’s kindness?” The answer was Mephibosheth, a man who was “lame in both feet.”

In an era where physical disability often meant social exile, David didn't just offer Mephibosheth a pension; he gave him a place. Mephibosheth ate at the King’s table “like one of the king’s sons.” This is the essence of true inclusion—not just providing for someone's needs, but restoring their status and seat at the table of power.

Jesus and the Radical Reframe

The New Testament brings a revolutionary shift. In John 9, when disciples asked if a man’s blindness was caused by sin, Jesus’ answer was a resounding “No.” He dismantled the “sin-stigma” that had marginalized disabled people for generations.

Furthermore, in the Parable of the Great Banquet (Luke 14), Jesus instructs the host to specifically invite the “poor, the crippled, the blind, and the lame.” He wasn’t suggesting a charity event; he was demanding a social upheaval. He was saying that a community without disabled voices is a community that is incomplete.

The “Indispensable” Body

Perhaps the most powerful argument for representation comes from the Apostle Paul’s metaphor of the “Body” in 1 Corinthians 12. Paul argues that a body is not made of one part, but many.
Crucially, he writes: “On the contrary, those parts of the body that seem to be weaker are indispensable.” In a world that values “productivity” and “physical perfection,” the Bible asserts that the “weaker” members are actually the ones the community cannot survive without. True inclusion, according to Paul, isn't just “allowing” people with disabilities into a space—it’s recognizing that without them, the body of society is broken.

A Call to Action

The biblical narrative moves us from pity to partnership. It teaches us that inclusion is not a checklist of “accommodations,”
but a recognition of inherent worth. As we strive for better representation in our media, workplaces, and schools, we can look to these ancient echoes to remind us: a seat at the table is not a gift we give to others—it is a requirement for our own wholeness.

Akshara S Manohar
English 2025-27

Inclusive Education in Kerala: Ideals, Realities, and Power Dynamics

Inclusive education is often described as a progressive and humane approach to schooling, one that seeks to ensure that every learner, regardless of ability or disability, can participate meaningfully in the same educational spaces. In a state like Kerala, which is frequently celebrated for its high literacy rates and strong social development indicators, the idea of inclusive education appears to align naturally with its broader commitment to equity and welfare. Policies, programmes, and public discourse all suggest that Kerala has embraced inclusivity as a central educational value. Yet, beneath this promising surface lies a more complicated reality in which the system, while outwardly inclusive, continues to privilege the majority of abled students. This contradiction reveals that inclusion in Kerala is often more about physical integration than genuine transformation, shaped by subtle but powerful dynamics that determine who truly belongs and who remains at the margins.

The education system in Kerala has made notable efforts to bring children with disabilities into mainstream classrooms. Government initiatives have aimed to increase enrolment, provide assistive devices, and create support mechanisms for students with special needs. As a result, many such students are now physically present in regular schools rather than being segregated into special institutions. However, inclusion cannot be reduced to mere presence. Being in the classroom does not necessarily translate into being an active participant in learning. In many cases, students with disabilities find themselves present but not fully engaged, as the structures of teaching, learning, and assessment continue to be designed primarily for those who fit the conventional model of the “normal” student.

This is where the question of power becomes crucial. Classrooms are not neutral spaces; they are organized

around certain expectations about what a learner should be able to do. These expectations form an invisible standard that privileges abled bodies and minds. The curriculum, the pace of teaching, and the methods of evaluation all assume a particular kind of learner—one who can process information quickly, respond in standardized ways, and perform well in written examinations. Students who do not conform to this norm are often expected to adjust themselves to the system, rather than the system adapting to their needs. In this way, the majority of abled students occupy a position of structural advantage, not necessarily because of deliberate discrimination, but because the system itself is built around their abilities.

Teachers, who are central to the functioning of classrooms, also operate within these constraints. While many educators are empathetic and willing to support diverse learners, they often lack the training, resources, and institutional backing required for effective inclusive practices. The pressure to complete the syllabus and ensure good examination results tends to prioritize efficiency over inclusivity. As a result, attention is often directed toward students who can keep up with the prescribed pace, while those who require additional support may be overlooked or given minimal engagement. This dynamic reinforces the idea that some students are more central to the educational process than others, further consolidating existing hierarchies.

Assessment practices play an equally significant role in maintaining these power imbalances. Standardized examinations continue to dominate the system, valuing speed, accuracy, and memorization. Such methods of evaluation leave little room for alternative ways of demonstrating understanding. Students with learning difficulties or other disabilities may struggle within this framework, not because they lack intelligence, but because the system fails to recognize diverse forms of knowledge and expression. In this sense, assessment becomes a tool that legitimizes the success of the majority while marginalizing those who do not fit the dominant model.

Beyond institutional structures, social attitudes toward disability also shape the experience of inclusion in Kerala. Despite its progressive image, society often continues to view disability through a lens of limitation or dependency. These perceptions can subtly influence classroom interactions, peer relationships, and teacher expectations. Students with disabilities may be treated with sympathy rather than respect, or excluded from collaborative activities, reinforcing their sense of otherness. Such social dynamics operate alongside institutional practices, creating multiple layers of exclusion that are not always visible but deeply felt.

The result is a system where inclusion exists in form but not always in substance. While policies emphasize equality and access, the everyday realities of schooling reveal a persistent imbalance of power. Abled students benefit from a system that is designed with them in mind, while differently-abled students are often required to navigate structures that do not fully accommodate their needs. This is what makes inclusive education in Kerala a complex and unfinished project. It is not enough to bring all students into the same classroom; what matters is whether that classroom is capable of adapting to the diversity within it. For inclusive education to become meaningful, a deeper transformation is necessary—one that

goes beyond policy declarations and infrastructural adjustments. It requires rethinking the very foundations of teaching and learning, from curriculum design to assessment methods, in ways that acknowledge and value difference rather than treating it as a deviation from the norm. It also involves redistributing power within the classroom, ensuring that students with disabilities are not passive recipients of support but active participants in shaping their educational experiences. Without such changes, inclusion risks remaining a symbolic ideal rather than a lived reality.

In conclusion, Kerala's education system reflects both the promise and the limitations of inclusive education. Its achievements in expanding access and promoting literacy are undeniable, yet these successes should not obscure the structural inequalities that persist within classrooms. The privileging of the majority of abled students is not always overt, but it is deeply embedded in the way the system operates. Recognizing and addressing these power dynamics is essential if inclusive education is to move from aspiration to genuine practice, creating a learning environment where every student, regardless of ability, is truly seen, heard, and valued.

Beyond Silence: A Review of MuMu

Deekshitha T
English 2025-27

In a world where disability is often misunderstood or reduced to limitation, the Chinese film MuMu offers a moving and powerful narrative that challenges such assumptions. The film tells the story of a deaf father and his hearing daughter, whose quiet yet profound bond becomes the emotional core of the story. When the child's mother re-enters their lives and seeks custody, the father is forced to confront not only a legal battle but also a society that questions his capability as a parent.

What makes MuMu deeply relevant to the theme of Disability, Representation and Inclusion is the way it portrays disability—not as weakness, but as a different mode of living and communicating. The father's deafness is never treated as something tragic or pitiable. Instead, the film presents him as loving, protective, and determined. His disability does not define his identity; his role as a father does. Through gestures, expressions, and sign language, the film shows that communication is not limited to spoken

words. Love transcends sound.

The custody conflict in the film highlights an important issue: society often assumes that a disabled parent is less capable. The legal and social systems appear to favor what is considered “normal,” overlooking the emotional strength and responsibility of the father. In this way, MuMu exposes subtle forms of ableism—the prejudice that assumes disability equals incompetence. The father’s struggle is not against his deafness, but against the barriers created by society’s perception. When he resorts to questionable means to earn money for the custody case, the film does not justify his actions blindly, but it makes the audience understand the desperation of a parent who fears losing his child. This reinforces the central message: disability does not weaken parental love. On the contrary, it often strengthens resilience. The father’s determination reminds us that inclusion is not about sympathy; it is about recognizing equal rights, dignity, and capability. Ultimately, MuMu gives voice to the silent struggles of many disabled individuals who constantly have to prove their worth in a world that doubts them. The film invites viewers to rethink their assumptions and to see beyond physical limitations. It urges society to move from pity to respect, from exclusion to acceptance.

Here MuMu stands as a powerful reminder that inclusivity begins when we acknowledge that ability comes in many forms—and that love, especially parental love, knows no barriers.

The Dark Side of Media: How It Adversely Affects People

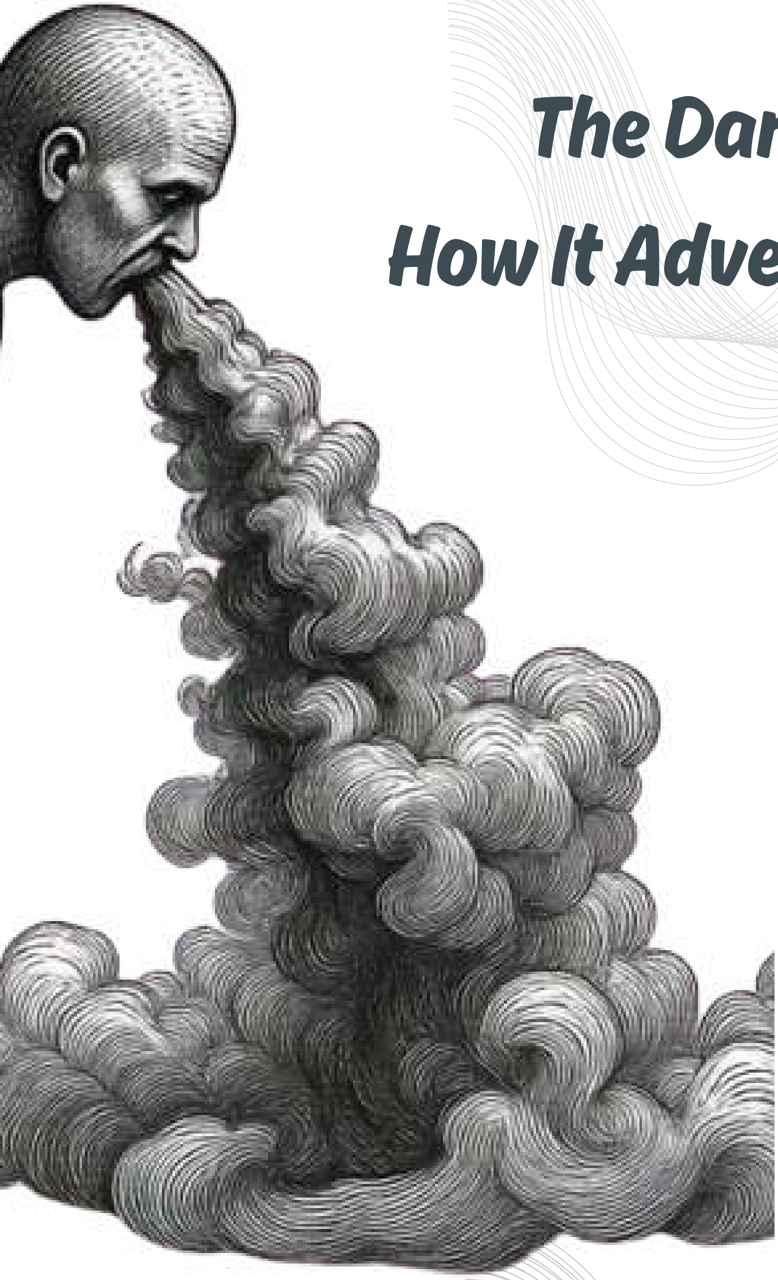

Alveena Jose
English 2025-27

In an era dominated by screens and constant connectivity, media has become one of the most powerful forces shaping human thought and behavior. Whether it is through television, newspapers, or social media platforms, we are constantly exposed to a flood of information. While the media has undeniably transformed communication and access to knowledge, its darker side often goes unnoticed, quietly influencing individuals and society in harmful ways. One of the most concerning effects of the media is the rapid spread of misinformation.

Many people fail to verify sources, accepting and spreading misleading content, which ultimately distorts reality and weakens informed decision-making.

Equally troubling is the impact of the media on mental health. Social media, in particular, promotes unrealistic standards of beauty, success, and happiness.

Constant comparison with curated online lives can lead to feelings of inadequacy, anxiety, and low self-esteem. Moreover, excessive screen time often results in addiction, reduced productivity, disturbed sleep patterns, and a decline in meaningful face-to-face relationships. Media also poses serious threats to privacy and personal safety. The ease of sharing personal information online makes individuals vulnerable to cyberbullying, identity theft, and online harassment. Young people are especially at risk, as they may not fully understand the consequences of their digital actions. Additionally, repeated exposure to violent content and harmful trends can normalize aggression and negatively shape attitudes and behavior. In conclusion, while the media remains a powerful tool for connection and knowledge, its adverse effects demand careful attention. It is essential for individuals to become responsible consumers of media by questioning information, limiting usage, and prioritizing real-world interactions. Only through awareness and self-discipline can we ensure that media serves as a tool for growth rather than a source of harm.

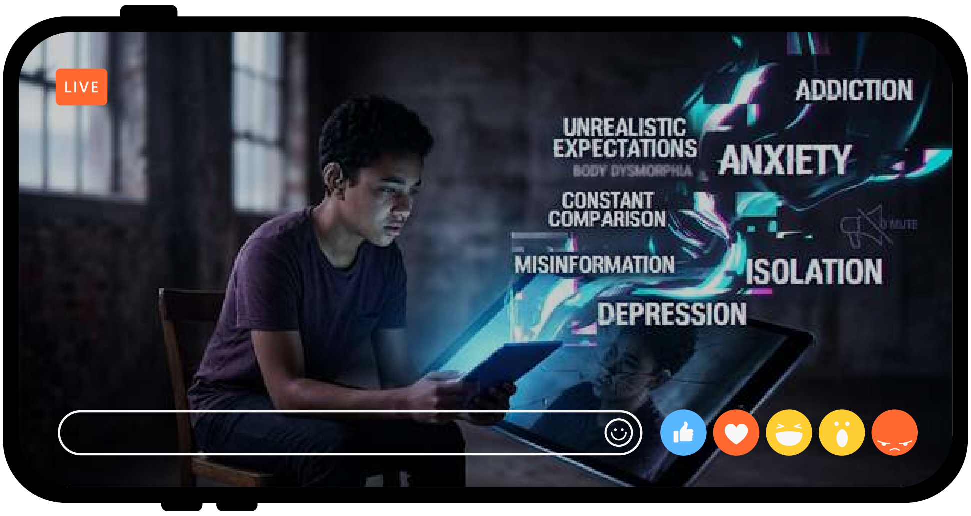

Silent Exclusions

Anushma Santosh
English 2024-26

It was a fine evening. Rishi was playing with Dogoo, his little Shih Tzu. Suddenly he heard a loud sound. It was the burst of fireworks from the nearby temple, announcing the beginning of the festival. Rishi was startled for a moment, and the traumatic memory of the previous year rushed back to him.

Last year, during the festival, Rishi had gone to the temple dressed in a new kurta with his family. He lived in a large extended family of sixteen members. But when they reached the temple, he could not see the shining statue of Lord Shiva because it was hidden behind the crowd. Instead, he heard people laughing and talking excitedly, their voices buzzing like bees.

Soon he noticed something else—the sympathetic and judgmental eyes staring at him. Some people whispered, "Poor little munchkin."

One lady pointed at him and told her crying child, "Look at that poor boy. He can't even walk. You are blessed to have two healthy legs. Don't create trouble by running in the crowd."

Some even criticized Rishi's parents for bringing him there. Rishi felt hurt and asked his parents to take him home. When they reached home, his mother understood his pain and gently said, "Dear, humans may pity you, but the God within will never do that. He knows that you are enough just as you are. This wheelchair is your strength, not a sign of weakness. He will always shower his blessings on you."

Just then, Rishi heard his grandmother calling him. The voice brought him back to reality.

Rishi's family was known for its long ancestry and high social status. People respected them greatly. Yet even in such a respected family, Rishi had noticed things that disturbed his young mind.

His uncle had an intercaste marriage. Although his aunt was well educated, had a Central Government job, and was admired for her personality, she still faced sarcastic remarks from some relatives because of her caste. Rishi often felt that his aunt was a little like him—accepted in the family, yet somehow excluded at the same time. One day he overheard a painful conversation. His uncle, who was usually progressive and loving, once said during an argument,

"Even though you are educated and successful, your blood and flesh belong to that category. It will never be like ours."

Those words felt like venom to little Rishi. Even at his young age, he could sense the silent pain in his aunt's eyes.

Another incident stayed in his mind. Rishi's family had a servant family who had worked for them for generations. The youngest girl from that family helped in their house. Everyone affectionately called her Karumbi because of her dark skin.

At first, Rishi thought the nickname sounded loving and innocent. But later, while reading a book, he realized something important—calling someone by a name that refers to their skin colour could carry hidden prejudice.

Her real name was Megha.

One day Rishi asked his grandmother,

"Granny, why do you call Megha Chechi 'Karumbi'?"

His grandmother replied casually,

"Oh, it's just out of love. She is like our little child."

Rishi paused for a moment and asked,

"Then if she were very fair, would you call her Velutha Kutty?"

The question irritated his grandmother. She dismissed him and told him to go away.

But Rishi kept thinking. He had seen something similar even in his own parents' conversations. Once he heard his father comparing his mother to another woman, saying that one of his colleagues was more practical and spontaneous in solving problems. His father asked his mother why she always took time to think and sometimes sought a second opinion.

Rishi felt uncomfortable hearing this. In his mind, he thought that instead of comparing her with someone else, his father could have encouraged her kindly. After all, every person has a different way of thinking and solving problems. Slowly, Rishi began to understand something about the world around him. People are excluded in many ways:

Some because they cannot walk.

Some because of their caste.

Some because of their skin colour.

And some because they are constantly compared to others.

We call ourselves the highest minds, blessed with the gift of thinking. Yet we use that gift to measure, judge, and quietly exclude. A smile costs nothing, a prayer costs even less. If we cannot lift another soul, we can at least not wound it. So why do our words still fly like arrows instead of arms that embrace?

Rishi quietly pulled his wheelchair and went inside the house.

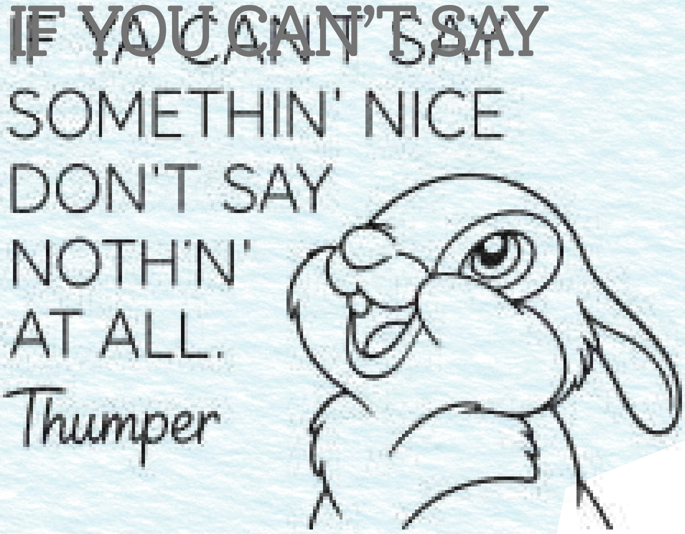

A City That Includes Everyone: Finding Inclusion in the Everyday Spaces of Singapore

Deekshitha T
English 2025-27

The first thing I noticed about Singapore was not its tall buildings or busy streets, but how easy everything felt. Moving through the city was smooth, almost effortless — and slowly, I began to understand why.

From the moment I stepped into the MRT station, I could see that this was a city designed for everyone. There were clear signboards, lifts at every corner, ramps for easy movement, and spaces that made travelling comfortable not just for tourists like me, but also for the elderly, children, and people with disabilities. It was not something loudly announced — it was simply there, quietly working in the background.

As I travelled through the city, this feeling stayed with me. Public spaces were clean, organised, and thoughtfully planned. Whether it was crossing the road, walking through parks, or using public transport, everything

seemed to consider the needs of different kinds of people. No one felt left out. What struck me the most was how natural this inclusion felt. It was not forced or highlighted — it was a part of everyday life. People moved together, shared spaces, and respected each other without much effort. It made me realise that inclusion is not just about big ideas or policies, but about the small, thoughtful details that make life easier for everyone.

This experience changed the way I looked at cities. A truly developed place is not just about infrastructure or technology, but about how it treats its people — all of them.

Singapore, in its own quiet way, taught me that inclusion is not something we talk about; it is something we build.

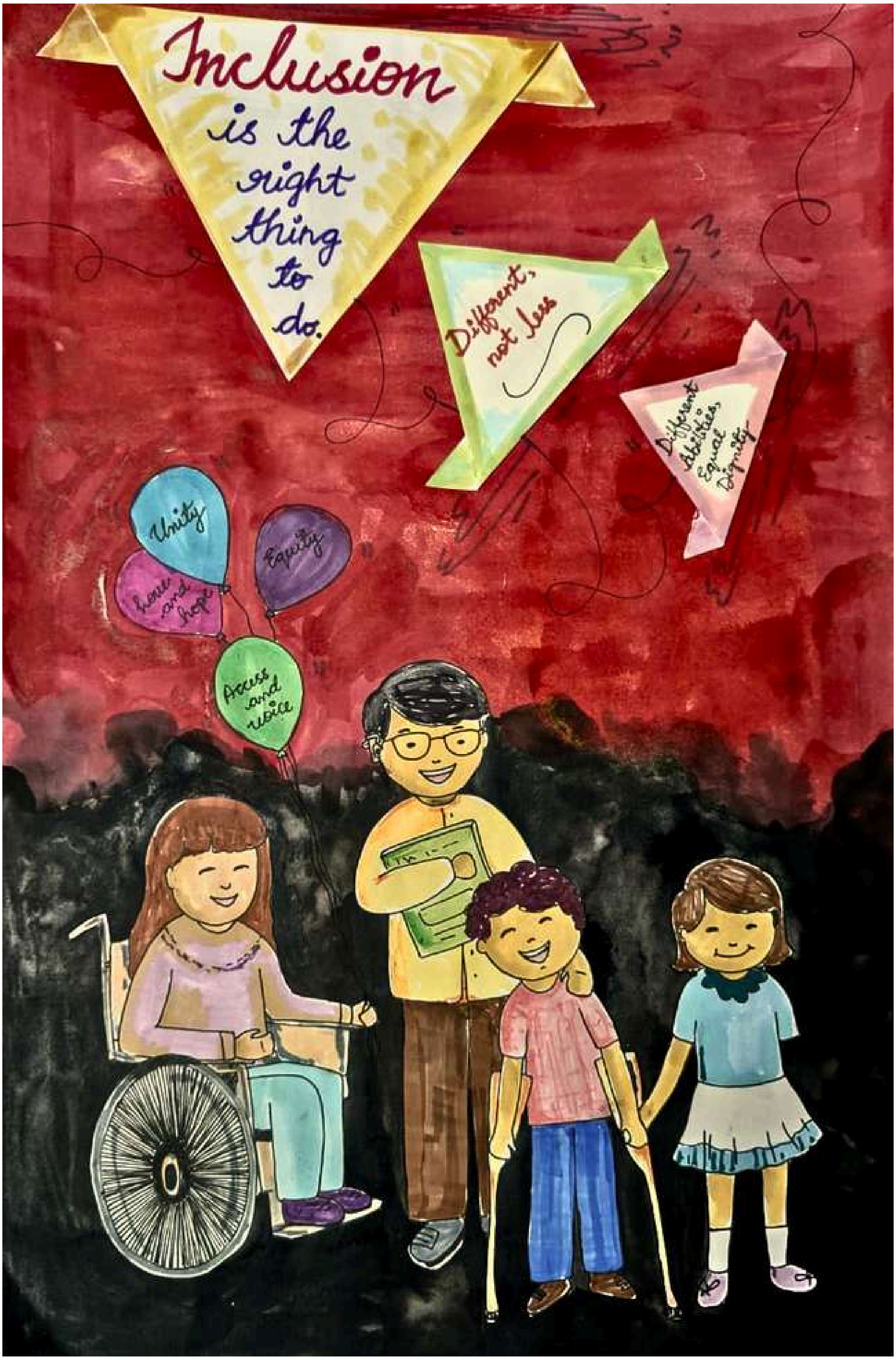

Swathylakshmi C
English 2025-27

The Youth Narrative

-Mapping the role of education in shaping a conscious, inclusive, and empowered generation.

Architects of Equality: How Diverse Classrooms Shape a Stronger Nation

Sreesha C
Social Science 2025-27

Inclusivity in education refers to the principle that every individual, regardless of caste, class, gender, religion, disability, language, or socio-economic background, must have equal access to quality education. In political science, education is not merely a social service but a powerful instrument for democracy, equality, and social transformation. When education becomes inclusive, it empowers youth to participate actively in political, social, and economic life, thereby strengthening democratic institutions. From a democratic perspective, education is considered a fundamental right. Political thinkers such as John Locke and Jean-Jacques Rousseau emphasized that education develops rational and responsible citizens. In democratic nations like India, constitutional commitments and policies such as the Right to Education Act (2009) reflect the state's duty to ensure equal educational opportunities.

Inclusive education nurtures values of tolerance, liberty, equality, and respect for diversity—core principles of democracy. Inclusivity is closely linked to social justice. Political philosopher John Rawls argued that justice requires fair equality of opportunity for all members of society. Education plays a transformative role in reducing inequalities caused by historical discrimination and economic disadvantages. In India, affirmative action policies such as reservations for Scheduled Castes, Scheduled Tribes, and Other Backward Classes represent political efforts to correct structural inequalities and ensure equal representation of marginalized youth in education and public institutions. Youth empowerment is a central aspect of political development. Through education, young people gain awareness about constitutional rights, civic duties, governance systems, and public policies. An inclusive educational system ensures that

marginalized youth are not excluded from political dialogue or decisionmaking processes. Educated youth are more likely to engage in voting, leadership, activism, and community development, thereby contributing to democratic accountability and national progress. The state plays a crucial role in promoting inclusive education through public policy, resource allocation, welfare schemes, scholarships, gender-sensitive initiatives, and disability-friendly infrastructure. However, political challenges such as unequal distribution of resources, commercialization of education, and policy implementation gaps can obstruct inclusivity. Political science examines how power structures, governance quality, and institutional frameworks shape educational equity.

Inclusive education is the foundation of democratic justice and nation-building. It not only promotes individual growth but also strengthens democratic values, reduces social inequalities, and empowers youth as active citizens. Ensuring inclusivity in education is therefore not just an educational goal, but a political responsibility essential for achieving equality, justice, and sustainable development in society.

ഉൾക്കൊള്ളലിലൂടെ ഉയരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും യുവശക്തിയും

Subisha T
Social Science 2025-27

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിയും സുസ്ഥിരവികസനവും നിർണയിക്കുന്നത് ആ സമൂഹത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണമേന്മയാലാണ്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ലഭ്യമാകാതെ പോകുമ്പോൾ അത് യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നില്ല. സമത്വം, നീതി, സഹിഷ്ണുത, പരസ്പര ബഹുമാനം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ പഠനാവസരങ്ങൾ നൽകുന്ന രീതിയെയാണ് ഉൾക്കൊള്ളൽ (Inclusivity) എന്നു പറയുന്നത്.

ജാതി, മതം, വർഗം, ലിംഗഭേദം, ഭാഷ, സംസ്കാരം, സാമ്പത്തികസ്ഥിതി, ശാരീരിക-മാനസിക വെല്ലുവിളികൾ തുടങ്ങിയ കാരണങ്ങളാൽ ഒരാളെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്താതിരിക്കുകയാണ് ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ആഗോള തലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ സമത്വത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സംഘടനയാണ് UNESCO. “Education for All” എന്ന ആശയത്തിലൂടെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കുട്ടി കൾക്ക് ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പാക്കുകയാണ് ഈ സംഘടനയുടെ ലക്ഷ്യം. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു അടിസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശമാണെന്ന ബോധ്യമാണ് ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ. വികസിത രാജ്യങ്ങളിലോ വികസനോന്മുഖ രാജ്യങ്ങളിലോ ആയാലും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുവരുക എന്നതാണ് ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം.

ഇന്ത്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും ഉൾക്കൊള്ളലിന് വലിയ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു വരുന്നു. പ്രത്യേ കിച്ച് National Education Policy 2020 വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥയിൽ സമത്വവും ഉൾക്കൊള്ളലും ഉറപ്പാക്കാൻ നിരവധി നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾ, ആദിവാസികൾ, ദരിദ്രർ, ഭിന്നശേഷിക്കാർ, പെൺകുട്ടികൾ എന്നിവർക്കായി പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിലൂടെ എല്ലാവർക്കും പഠനാവസരം ഉറപ്പാക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം. ഈ നയം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരു സാമൂഹിക നീതിയുടെ ഉപാധിയായി കാണുന്നു.

ഉൾക്കൊള്ളൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നത് ഒരു വെല്ലുവിളിയുള്ള കാര്യമാണ്. കാരണം, സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള അസമത്വങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ സാമ്പത്തിക പിന്നാക്കാവസ്ഥയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യമായ പഠനസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാറില്ല. ചിലർക്കു ഭാഷാപരമായ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഭിന്നശേഷിക്കാരായ കുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ പഠനത്തിൽ പിന്നാക്കം പോകും. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ സർക്കാർ, അധ്യാപകർ, മാതാപിതാക്കൾ, സമൂഹം എന്നിവരുടെ കൂട്ടായ ശ്രമം ആവശ്യമാണ്.

ഒരു ഉൾക്കൊള്ളലുള്ള ക്ലാസ്റൂമിന്റെ സവിശേഷത അതിന്റെ വൈവിധ്യമാണ്. വ്യത്യസ്ത പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികൾ ഒരുമിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ അവർ പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കാൻ പഠിക്കുന്നു. സഹാനുഭൂതി, സഹിഷ്ണുത, സഹകരണം എന്നിവ വളരുന്നു. ഇത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന് ഏറെ സഹായകരമാണ്. ഒരേപോലെ ചിന്തിക്കുന്നവരോടൊപ്പം മാത്രമല്ല, വ്യത്യസ്തമായ ആശയങ്ങളുള്ളവരോടൊപ്പം ഇടപെടുമ്പോഴാണ് വ്യക്തിയുടെ ദർശനം വികസിക്കുന്നത്.

യുവജനങ്ങൾ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയും ശക്തിയുമാണ്. അവരുടെ ചിന്തയും പ്രവർത്തനങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ നാളെയെ നിർണയിക്കുന്നു. ഉൾക്കൊള്ളലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം യുവജനങ്ങളിൽ ആത്മവിശ്വാസം വളർത്തുന്നു.

വിവേചനമില്ലാത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളർന്ന യുവാക്കൾക്ക് സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളെയും ബഹുമാനിക്കാൻ കഴിയും. അവർ സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പൗരന്മാരായി വളരുന്നു. സമൂഹത്തിലെ അസമത്വങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിൽ യുവജനങ്ങളുടെ പങ്ക് നിർണായകമാണ്.

ലിംഗസമത്വം ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ പ്രധാന ഘടകമാണ്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തുല്യാവകാശം നൽകുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് അനിവാര്യമാണ്. പല സ്ഥലങ്ങളിലും പെൺകുട്ടികൾ ഇപ്പോഴും പഠനത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കേണ്ട സാഹചര്യം നേരിടുന്നു. ഈ അവസ്ഥ മാറ്റാൻ കുടുംബങ്ങളും സമൂഹവും മുന്നോട്ട് വരണം. സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു.

ഭിന്നശേഷിക്കാരായ കുട്ടികൾക്കും സമത്വപരമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പാക്കുന്നത് ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷ്യമാണ്. പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ, സഹായക സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങൾ, പരിശീലനം ലഭിച്ച അധ്യാപകർ എന്നിവ ഇവർക്കായി ഒരുക്കേണ്ടതാണ്. ശാരീരിക വെല്ലുവിളികൾ കാരണം ഒരാളുടെ കഴിവുകൾ അവഗണിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. ശരിയായ പിന്തുണ ലഭിച്ചാൽ അവർയും മികച്ച നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിയും,

സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉൾക്കൊള്ളലിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രധാന ഉപാധിയാണ്. ഓൺലൈൻ പഠന പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ, ഡിജിറ്റൽ ക്ലാസ്റൂമുകൾ, ഓഡിയോ-വിഷ്വൽ സഹായങ്ങൾ എന്നിവ പഠനത്തെ കൂടുതൽ ആകർഷകവും സുലഭവുമാക്കുന്നു. അകന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഇതിലൂടെ പഠനാവസരം ലഭിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ വിഭജനത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിലൂടെ ഉൾക്കൊള്ളൽ കൂടുതൽ വ്യാപകമാക്കാം. ഉൾക്കൊള്ളലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സൃഷ്ടിപരമായ ചിന്തയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളും ആശയങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടൽ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കുന്നു. നവോത്ഥാനത്തിന് വൈവിധ്യം അനിവാര്യമാണ്. ഒരേപോലെ ചിന്തിക്കുന്നവരാൽ മാത്രം സമൂഹം മുന്നോട്ട് പോകില്ല, ഭിന്നതകളെ അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനോഭാവമാണ് പുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനം.

അധ്യാപകരുടെ പങ്ക് ഉൾക്കൊള്ളലിൽ അത്യന്തം പ്രധാനമാണ്.

ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും കഴിവുകളും പരിമിതികളും മനസ്സിലാക്കി, അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ പഠനമാർഗ്ഗങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തണം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഭയമില്ലാതെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാൻ കഴിയുന്ന അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കണം. അധ്യാപകർ മാതൃകാപരമായ പെരുമാറ്റം കാണിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളും അതിനെ പിന്തുടരും.

സമൂഹത്തിന്റെ പിന്തുണ കൂടാതെ ഉൾക്കൊള്ളൽ സഫലമാകില്ല. മാതാപിതാക്കൾ, സാമൂഹിക സംഘടനകൾ, സർക്കാർ ഏജൻസികൾ എന്നിവ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്കോളർഷിപ്പുകളും മറ്റു സഹായങ്ങളും നൽകണം. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന്റെ മാത്രം അവകാശമല്ല, എല്ലാവരുടെയും അവകാശമാണെന്ന ബോധം സമൂഹത്തിൽ വളർത്തണം.

ഉൾക്കൊള്ളൽ യുവജനങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നു. അഭിപ്രായഭിന്നതകളെ ബഹുമാനിക്കാൻ അവർ പഠിക്കുന്നു. സഹിഷ്ണതയും സഹാനുഭൂതിയും വളർന്നാൽ സമൂഹത്തിൽ സംഘർഷങ്ങൾ കുറയും. സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം സാധ്യമാകും. ഇത്തരത്തിലുള്ള മൂല്യങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ദീർഘകാല വികസനത്തിന് അനിവാര്യമാണ്.

അവസാനമായി, ഉൾക്കൊള്ളൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ നയം മാത്രമല്ല; അത് ഒരു മനുഷ്യാവകാശവും സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്വവുമാണ്. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾക്കും കഴിവുകൾക്കും വില കൊടുക്കുക എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഉൾക്കൊള്ളലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും ശക്തമായ യുവജനങ്ങളും ചേർന്നാൽ മാത്രമേ ഒരു രാജ്യം സമഗ്രവും സുസ്ഥിരവുമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ. സമത്വം ഉറപ്പാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നാളെയുടെ സമാധാനപരവും സമൃദ്ധവുമായ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കും.

Where Every Voice Echoes: Building a Future Through Inclusive Education

Sruthi K Shaji
Social Science 2025-27

Education is not just the transfer of knowledge from textbooks to notebooks. It is the shaping of minds, the nurturing of dreams, and the building of character. But education becomes truly meaningful only when it includes everyone. Inclusivity in education and youth is about creating spaces where every learner — regardless of ability, gender, background, language, or social status — feels valued and empowered.

An inclusive classroom is not defined by sameness; it is defined by acceptance. It is a place where diversity is not merely tolerated but celebrated. When students from different cultures, economic backgrounds, and learning abilities come together, they bring unique perspectives that enrich the learning experience. Differences become strengths, and diversity becomes a source of growth.

For many young people, school is their first experience of society. If inclusivity is practiced in schools, youth learn respect, empathy, and cooperation naturally. They understand that leadership is not about dominance but about uplifting others. They realize that success is not individual achievement alone, but collective progress.

Teachers play a vital role in building inclusive environments. By using varied teaching methods, encouraging participation from all students, and addressing individual needs, they ensure that no one feels invisible. Simple actions — like group activities that mix different learners, open discussions that welcome all opinions, and support systems for struggling students — can transform classrooms into safe and inspiring spaces. Inclusivity also extends beyond academics. Equal opportunities in sports, arts, debates, and leadership roles help young people discover their talents. When youth feel heard and represented, they develop confidence and a sense of belonging. This belonging strengthens their emotional well-being and prepares them to contribute positively to society.

In a world that often highlights differences as divisions, inclusive education teaches youth to see them as connections. It builds bridges instead of walls. It replaces prejudice with understanding and exclusion with unity.

When education opens its doors wide enough for everyone to enter, it does more than teach lessons — it shapes a generation that believes in equality, dignity, and shared humanity.

Breaking the Mold: How Inclusive Classrooms Ignite Change

Aswathi K
Social Science 2025-27

Education is not just about acquiring knowledge; it is about shaping individuals and building a just society. In today's diverse world, inclusivity in education has become more important than ever. It ensures that every learner—regardless of their background, ability, gender, or socio-economic status—gets equal opportunities to learn and grow.

Inclusivity means creating an environment where differences are respected and valued. It is not about treating everyone the same, but about giving each student what they need to succeed. Whether it is a child with disabilities, a student from a marginalized community, or someone facing language barriers, inclusive education embraces all.

The idea of inclusive education is strongly supported by global frameworks like UNESCO, which emphasizes "Education for All." It highlights that education systems must adapt to learners, rather than expecting learners to fit into rigid structures.

Why Inclusivity Matters for Youth?

Youth represent the future of any nation. When education is inclusive, it empowers young people to develop confidence, empathy, and social responsibility. Inclusive classrooms expose students to diverse perspectives, helping them become more understanding and open-minded individuals.

Challenges to Inclusive Education

• Despite its importance, achieving inclusivity is not without challenges:

• Lack of proper infrastructure and resources

• Limited teacher training in inclusive practices

Role of Teachers and Institutions

Teachers play a crucial role in fostering inclusivity. They must adopt flexible teaching methods, use inclusive language, and encourage participation from all students. Educational institutions should provide necessary support systems such as counseling services, assistive technologies, and inclusive policies.

In this context, educational philosophies like those of John Dewey emphasize experiential learning and democracy in education, which align closely with inclusive practices

.

Building an Inclusive Future

Creating an inclusive education system requires collective effort. Governments, educators, students, and society must work together to ensure that no one is left behind. Policies should focus on accessibility, equity, and quality education for all.

Youth themselves have a powerful role to play. By promoting kindness, respecting diversity, and tanding against discrimination, they can create a more inclusive environment within and beyond classrooms.

Inclusivity in education is not just a policy—it is a mindset. It is about recognizing that every individual has unique potential and deserves a chance to shine. By embracing inclusivity, we empower youth to become responsible citizens who value equality and contribute positively to society.

ആകാശം

Midhun K V
Social Science 2025-27

പാഠശാല വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ
പുതിയ ലോകങ്ങൾ തുറക്കുന്നു —
അക്ഷരങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ
സ്വപ്നങ്ങൾ ചിറകു വിരിക്കുന്നു.

കൈകൾ വേറെയും, ഹൃദയങ്ങൾ ഒന്നും,
ഭാഷകൾ പലതും, ആശയം ഒരേ —
പഠനമെന്ന പാതയിൽ
ഒരുമിച്ച് നടക്കാം നമുക്ക്.

ചിലർ നിശബ്ദതയിൽ സംസാരിക്കും,
ചിലർ ചിരിയിലൂടെ പാഠം പറയും,
ചിലർ ചുവടുകൾ കൊണ്ട് ലോകം വരയ്ക്കും —
എന്നാൽ എല്ലാം ഒരു സംഗീതം.

യുവത്വം വെറും പ്രായമല്ല,
മാറ്റത്തിന്റെ ജ്വാലയാണ് അത്;
അകറ്റലുകൾ കെടുത്തി,
അടുത്തുവരവുകൾ കത്തിക്കുന്ന തീപ്പൊരി.

ഒരാൾ പിന്നിലാകാതിരിക്കട്ടെ,
ഒരാളും മറവിയിൽ മറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കട്ടെ —
ഉൾപ്പെടുത്തലിന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ
ഭാവി ഉറപ്പായി ഉയരട്ടെ.

വിദ്യാഭ്യാസം മതിലുകൾ അല്ല,
പാലങ്ങളാണ് പണിയേണ്ടത്;
യുവഹൃദയങ്ങൾ ചേർന്നുനിൽക്കുമ്പോൾ
നാളെയുടെ ലോകം പുഞ്ചിരിക്കും.

ഒരേ ആകാശത്തിനടിയിൽ
വ്യത്യാസങ്ങൾ പൂക്കളാകുമ്പോൾ,
ഉൾപ്പെടുത്തലിന്റെ നിറങ്ങളിൽ
ഭൂമി തന്നെ ഒരു കവിതയാകും.

Mental Health and Emotional Inclusion in Youth Education

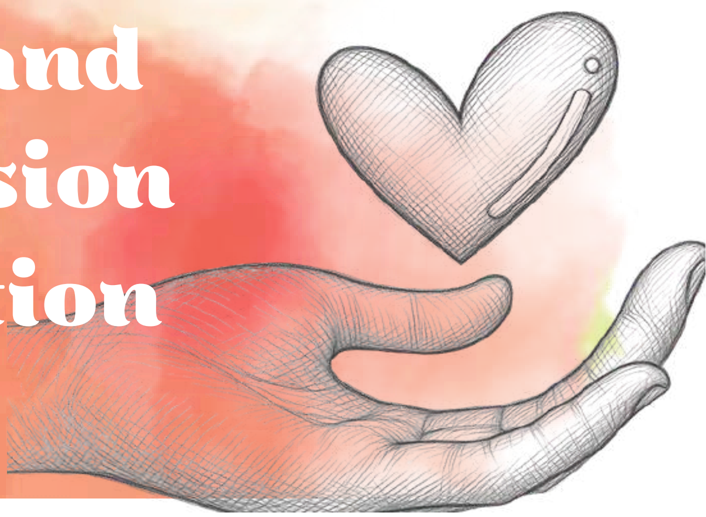

Anna Christa Alex
Social Science 2025-27

Today, education is not just about marks, exams, and achievements. It is also about how a young person feels inside — their fears, their stress, their confidence, and their emotional well-being. Youth today are not only studying; they are silently dealing with anxiety, confusion, identity struggles, and the pressure to prove themselves. If education truly wants to be inclusive, it must include the emotional world of students too.

One of the biggest pressures faced by youth today is academic pressure. Everyone expects them to study well, score high marks, choose the "right" career, and become successful at an early stage. Sometimes this pressure comes from parents, sometimes from teachers, and sometimes from society itself. Slowly, students begin to feel that their worth depends only on their performance. This creates fear, stress, and self-doubt. Education should not make students feel like they are running in a race all the time. It should help them grow as individuals.

Along with this, many young people are struggling to understand themselves. They question their identity, their future, their appearance, and their place in society. Social media makes this even harder. When they see people of their age going on trips, hanging out, celebrating life, and posting happy pictures, they start feeling like everyone else is enjoying life except them. They feel left behind. But what is shown online is not always real. Behind many smiling photos, there may be struggles, loneliness, and pressure. Still, the comparison hurts. Body image issues are also affecting many youth today. Seeing "perfect" bodies and faces online makes them feel insecure about their own appearance. They begin to think they are not good enough, not attractive enough, not confident enough. This silently affects their mental health and self-worth. Education must help students understand that every body is different, every person is unique, and self-acceptance is more important than social approval.

Another painful reality is the generational gap. When young people try to share their problems,

they often hear responses like, “In our time, we didn’t have such problems,” or “You have everything, why are you stressed?” Maybe the older generation faced different struggles. But today’s youth are living in a different world — a world of constant comparison, competition, digital pressure, and uncertainty. Their problems are real. They need to be heard, not dismissed.

This is why emotionally safe classrooms are important. A classroom should be a place where students feel comfortable, respected, and understood. Teachers who listen, who speak kindly, and who try to understand students’ emotions make a huge difference. Sometimes a small conversation, a little encouragement, or simply being heard can reduce a student’s stress.

Peer support also matters a lot. Many times, youth feel more comfortable talking to friends than to adults. When friendships are supportive and understanding, students feel less alone. Schools and colleges should encourage group sharing, discussions, and activities that build emotional connection. Counselling should also become normal, not something people feel ashamed of. Today’s problems need modern solutions. Mental health awareness, stress management programs, life skill education, and digital literacy are not luxuries anymore — they are necessities. Youth should be taught how to handle failure, manage emotions, take breaks, and accept themselves.

Emotional inclusion means allowing young people to express what they feel without fear. It means telling them that it is okay to feel confused, stressed, or insecure sometimes. It means reminding them that asking for help is not weakness.

If we want a better society, we need emotionally strong youth. Not just students who score marks, but individuals who understand themselves, respect others, and handle life with confidence. Education should shape not only intelligent minds but also sensitive hearts. Because when a young person feels heard, accepted, and supported, they don’t just study better — they live better. And that is what true inclusive education means.

Sithara K V
Social Science 2025-27

BEYOND LABELS, BEYOND LIMITS

-Where every identity is respected and every voice belongs

Gender Inclusivity: Beyond the Binary Perspective

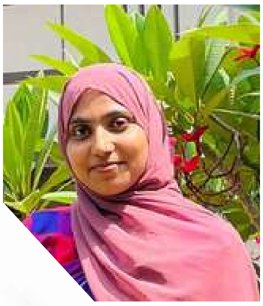

Jameema V P
Natural Science 2025-27

Gender inclusivity is the principle of ensuring that all individuals, regardless of their gender identity or expression, are treated with respect, equality, and dignity. It recognizes that gender is not limited to a fixed binary of male and female, but exists along a spectrum shaped by biological, psychological, and social factors. An inclusive society creates spaces where everyone feels valued and empowered to participate fully in social, cultural, educational, and economic life.

For centuries, social systems across the world have been structured around rigid gender norms. These norms often defined specific roles for men and women, limiting personal choice and reinforcing inequality. Women were frequently denied access to education, leadership, and economic independence, while men were discouraged from expressing emotions or choosing caregiving roles. Gender inclusivity challenges these restrictive expectations and affirms that individuals should have the freedom to define their own identities and life paths.

In the field of education, gender inclusivity is fundamental to holistic development. Inclusive educational environments promote equal access to learning opportunities, discourage gender-based discrimination, and encourage mutual respect among students. When textbooks, classroom discussions, and school policies reflect gender diversity, students develop a broader worldview. This not only improves academic outcomes but also nurtures empathy, critical thinking, and social responsibility.

Healthcare is another area where gender inclusivity is essential. Inclusive healthcare systems recognize the unique needs of people of different genders and ensure respectful, unbiased treatment. Sensitivity toward gender identity helps reduce barriers to healthcare access and improves physical and mental well-being. Training healthcare professionals in inclusive practices is vital for building trust and ensuring quality care for all.

In the workplace, gender inclusivity contributes to fairness, innovation, and economic growth. Organizations that value diversity create environments where individuals can perform to their fullest potential. Equal pay, leadership opportunities, and protection from harassment are key components of inclusive work cultures. Additionally, policies such as flexible working arrangements and parental leave support people of all genders, promoting work–life balance and shared responsibility.

Gender inclusivity also plays a crucial role in strengthening democracy and social harmony. Societies that uphold inclusivity are better equipped to protect human rights and address discrimination. Legal recognition, inclusive policies, and public awareness initiatives help reduce stigma and promote acceptance. Media and literature also have a responsibility to portray diverse gender identities accurately and respectfully, shaping positive public attitudes.

Gender Inclusivity in Schools

Aryananda P P
Natural Science 2025-27

Gender inclusivity in schools means creating a safe, respectful, and supportive environment for all students, regardless of their gender identity or expression. As understanding of gender diversity increases, schools have a responsibility to ensure that every student feels accepted and has equal opportunities to succeed. An inclusive school recognizes that gender is not limited to only male and female. Some students may identify as transgender, non-binary, or genderfluid. Respecting students' chosen names and pronouns is a simple but powerful way to affirm their identity. When students feel acknowledged and valued, they are more confident, engaged, and able to focus on their education. Curriculum plays an important role as well. Including diverse perspectives in subjects such as literature, history, and social studies helps students develop empathy and awareness. It shows that people of all gender identities contribute meaningfully to society. Additionally, fair access to facilities, dress codes, sports, and extracurricular activities ensures that student feels excluded.

> ***"Gender inclusivity ensures every student feels seen, respected, and empowered to succeed"***

Another important aspect of gender inclusivity is teacher training and awareness. Educators play a central role in shaping the classroom environment, and they need proper guidance to support students of all gender identities. Professional development programs can help teachers understand gender diversity, address unconscious biases, and respond appropriately to sensitive situations. When teachers are informed and confident, they can create classrooms where every student feels heard, respected, and encouraged to participate.

Involvement of parents and communities is another important factor in developing inclusive schools. Schools may conduct workshops, seminars, and other awareness programs where families can be sensitized to the importance of recognizing gender diversity. Collaboration between schools, parents and communities sends an important message of acceptance among students because there is consistency in the message from all sides.

While some communities may have differing opinions about gender-related topics, open dialogue and education can help build understanding. Schools must focus on their primary goal: ensuring that every student feels safe and respected.

Therefore, gender inclusivity in schools strengthens the entire learning community. By promoting respect, equality, and understanding, schools prepare students to thrive in a diverse and inclusive world.

Film Review: The Great Indian Kitchen (2021) — A Silent Revolution Inside the Home

Nihaya C
Natural Science 2025-27

Cinema usually portrays social issues through large events — protests, politics, or dramatic conflicts. However, The Great Indian Kitchen, directed by Jeo Baby, takes a different approach. Instead of showing injustice in public spaces, the film looks inside a home. It presents a simple story about marriage and daily life, yet it exposes one of the most deeply rooted inequalities in society: gender roles within the family. The film becomes powerful precisely because nothing extraordinary happens. Everything feels ordinary, and that ordinariness reveals the problem.

"True equality begins at home, often in the unnoticed work of everyday life"

The story revolves around a newly married young woman who enters a traditional household after her wedding. She is educated, cheerful, and hopeful about her new life. In the beginning, the atmosphere seems peaceful. Her husband is a school teacher, polite and disciplined, and the family appears respectable. However, very soon her daily routine becomes fixed. Her entire day is confined to the kitchen.

From early morning, she starts preparing breakfast. After serving the men in the house, she cleans the dishes, washes utensils, prepares lunch, makes tea several times, and again cooks dinner. The cycle repeats every single day. The husband and father-in-law eat and leave their plates behind without thought. They never directly insult her, nor do they shout at her. Instead, they simply expect her service. This quiet expectation becomes the real form of oppression.

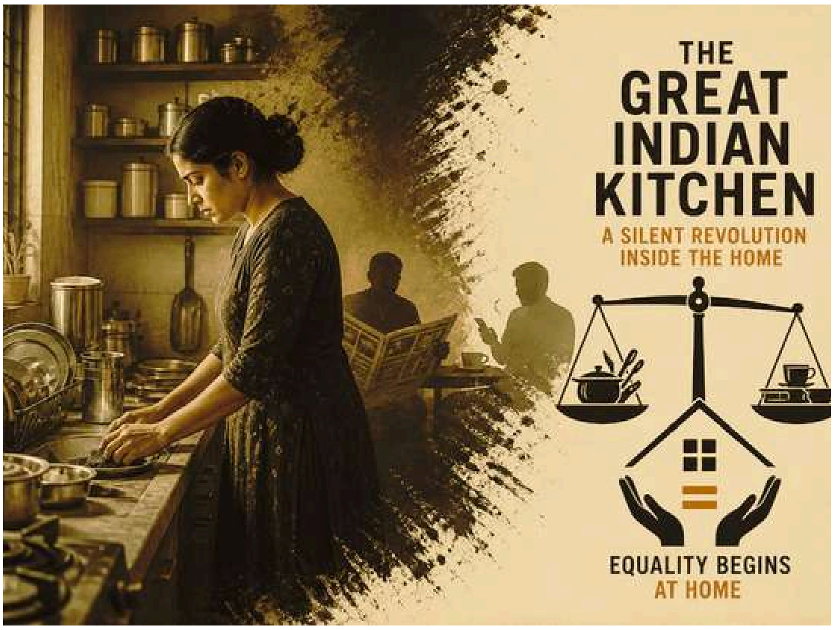

One of the most striking elements of the film is repetition. The camera repeatedly shows food preparation, leftover waste, greasy utensils, and water flowing from the sink. At first, these scenes appear unnecessary, but gradually they create a strong emotional impact. The viewer begins to feel the same monotony and exhaustion as the protagonist. The kitchen slowly transforms from a place of nourishment into a space of confinement. The film intentionally avoids dramatic dialogue, because its message lies in routine actions rather than spoken words.

Another important theme in the film is patriarchy without visible violence. The husband is not presented as a cruel or aggressive character. He is educated and socially respectable. Yet he never questions the system that benefits him. He accepts food when served, expects tea at fixed times, and assumes his wife will manage every domestic task. His behaviour represents a larger social reality: inequality often continues not because people are intentionally harmful, but because traditions are followed without reflection. The film suggests that silence and indifference can be as oppressive as harsh treatment.

The movie also touches upon cultural practices surrounding menstruation. During her menstrual period, the woman is restricted from entering certain spaces and performing daily activities. She is treated as impure and separated from normal life. These scenes highlight how biological processes become social restrictions. Society symbolically respects women but practically limits their freedom. Through this portrayal, the film questions customs that reduce dignity and autonomy. As the story progresses, the protagonist slowly loses her individuality. Her talents, interests, and ambitions disappear beneath household duties. She is no longer seen as a person but as a role — a caretaker.

Eventually, she reaches a point of emotional suffocation. Her decision to leave is not presented as rebellion but as self-respect. The film does not attack marriage or family values; instead, it emphasizes that relationships should be based on equality and mutual respect. The technical aspects of the film strengthen its message. The camera remains mostly inside the house, creating a closed and suffocating atmosphere. The absence of loud background music adds realism. The natural performances make the characters believable. The audience does notvfeel like they are watching a fictional story; rather, they feel they are observing everyday life. Many viewers recognize their own households in these scenes, which makes the message more impactful.

The Great Indian Kitchen ultimately connects gender inclusivity with dignity and partnership. Inclusivity does not only mean giving women opportunities outside the home; it also means equality within the home. Shared responsibilities, respect for labour, and acknowledgement of individuality are essential for a healthy family. The film suggests that change does not always begin in laws or institutions. It begins with small everyday actions — washing one's own plate, sharing work, and recognizing another person's effort. In conclusion, The Great Indian Kitchen is a simple yet thought-provoking film. Through an ordinary household story, it reveals extraordinary truths about gender inequality. It reminds viewers that a home should be a place of comfort for everyone, not a space where one person silently sacrifices their identity. The film encourages reflection rather than accusation and promotes understanding rather than conflict. By questioning routine practices, it invites society to move toward genuine equality.

The film leaves the audience with an important realization: gender inclusivity is not achieved only through words or policies, but through everyday behaviour. True equality begins at home — sometimes, even in the kitchen.

The Unwritten Identity

Anjana James
Natural Science 2025-27

Every morning at Riverstone School began the same way attendance.

"Arjun?"
"Present, ma'am."
"Meera?"
"Present."

And then there was always a pause.

"Rithu...?" the teacher would say, hesitating just a second longer than usual.

Rithu would raise a hand, not looking up.
"Present."

It was a small pause, barely noticeable to most. But to Rithu, it felt like the entire classroom held its breath in that moment-waiting, judging, deciding.

Rithu had joined the school mid-year. The admission form had required a box to be ticked: Male or Female. The clerk had insisted. "Just choose one—it's only for records."
Rithu had chosen, but it didn't feel like a choice. It felt like being placed into a space that didn't quite fit.

In class, things were subtle. Not cruel, not loud—but present.

During group activities, teachers would say, "Boys on this side, girls on that side." Rithu would always hesitate, then quietly move somewhere—never sure if it was the right place.

In the playground, it was worse. Teams were divided quickly.

"Boys vs girls!" someone shouted.
Rithu stood still until someone impatiently said, "Just come here."
But where was "here"?

One rainy afternoon, everything changed.
The class was asked to write an essay titled: "Who Am I?"

The room fell silent except for the scratching of pens. Some wrote about hobbies, some about dreams. Rithu stared at the blank page for a long time. Then slowly, words began to flow.

"I am someone who is always asked to choose between two doors, even when I belong in the space between them.
I am tired of being called something that doesn't feel like me.
I am more than a box on a form.
I am Rithu."

The next day, their English teacher, Ms. Devika, entered the class with a stack of notebooks. She didn't begin the lesson. Instead, she sat down and said softly, "I read something yesterday that I think everyone should hear."

She began to read Rithu's essay aloud.

The classroom grew still. No whispers.
No shifting. Just listening.

When she finished, she looked up—not at Rithu, but at the whole class.

"Tell me," she said gently, "why do we make people choose who they are, instead of letting them tell us?"

No one answered.

Meera slowly spoke, "We never thought about it."

Arjun added, "We just followed what we always saw."

Ms. Devika nodded. "That's how unfairness survives—not through cruelty, but through habit."

From that day on, small things began to change.

Attendance no longer carried that pause. Ms. Devika simply said, "Rithu," with the same ease as every other name.

Greply—clear, steady, and without doubt.

This time, there was no pause.

And for Rithu, that meant everything

Group divisions disappeared. Instead of "boys and girls," it became "Group A and Group B."

On the playground, teams were mixed. No one announced categories anymore.

The changes were quiet—but powerful.

One day, a new student joined. During games period, he asked, "Which side is for boys?"

Before the teacher could answer, Meera smiled and said, "There's no such side here. Just pick where you want to play."

Rithu, standing nearby, heard it—and for the first time, didn't feel that familiar hesitation.

On the last day of the term, as attendance was taken one final time, Ms. Devika called out, "Rithu."

"Present," came the reply—clear, steady, and without doubt.

This time, there was no pause.

And for Rithu, that meant everything.

A World for Every Voice

Adithya K M
Natural Science 2025-27

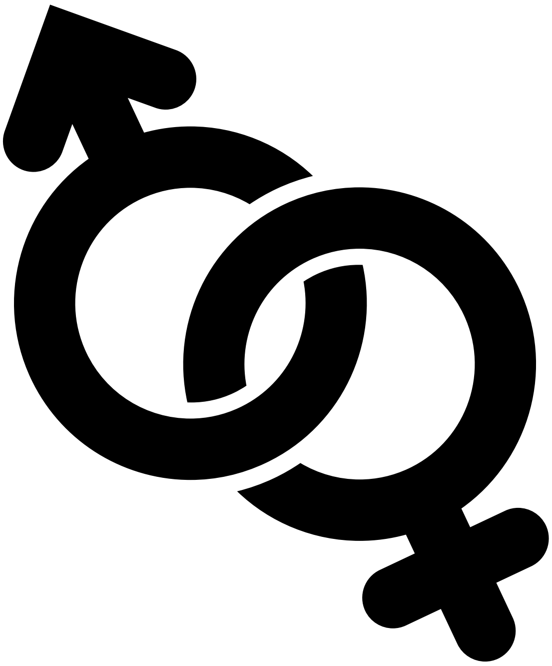

Not blue for boys,
Not pink for girls,
But skies of endless shades
Where every dream unfurls.

Not boxes made of labels,
Not walls built high with fear,
But open fields of kindness
Where every heart feels near.

Some walk in quiet courage,
Some speak in voices strong,
Some find their truth in journeys
That feel both right and wrong.

Yet who are we to measure
Another's inner light?
The soul has many colors,
Each shining just as bright.

A name is more than letters,
A choice is more than sound,
It's hope wrapped up in dignity
Where self-respect is found.

Let classrooms bloom with welcome,
Let playgrounds ring with cheer,
Let every child feel valued,
Protected, safe, and clear.

For strength is born in difference,
And beauty grows in grace;
The world becomes much brighter
When all have equal space.

So lift each voice with honor,
Let love be loud and true—
A world of gender freedom
Begins with me and you.

Just Let Me Play

Safa S V
Natural Science 2025-27

Government Higher Secondary School in a small town had always followed certain "unwritten rules."

Boys played football.

Girls practiced dance.

Boys handled sound systems for programs.

Girls decorated the stage.

Nobody questioned it. Until Class 9.

Anjali loved cricket. She had been playing with her cousins since she was little. When the school announced selections for the interschool cricket team, she walked confidently to the ground.

Some boys laughed.

"Girls can't hit sixes."

"This is not throwball."

Anjali felt embarrassed, but she stayed.

Meanwhile, in the music room, Rahim sat quietly. He wanted to join the classical dance group. He loved Bharatanatyam and practiced secretly at home by watching videos. But when he told his friends, they joked, "That's girls' dance!"

He stopped mentioning it.

One afternoon, the Physical Education teacher, Mr. Joseph, noticed Anjali practicing alone after school. Her shots were strong. Her focus was sharp.

"Why are you alone?" he asked.

She hesitated. "They don't want me in the team."

The next day during trials, Mr. Joseph made an announcement:

"Talent will decide the team. Not gender."

Anjali played. She scored the highest runs that day.

At the same time, the cultural coordinator announced auditions for annual day performances — open to all students. Rahim gathered courage and auditioned for classical dance.

When he finished, the hall was silent. Then the teacher clapped.

"That was beautiful."

Slowly, things began to shift.

Some girls joined the football practice.

Two boys signed up for group dance.

Students started choosing activities based on interest, not stereotypes.

There were still whispers. Change wasn't immediate. But something important had started.

On Annual Day, Anjali stood in her cricket uniform receiving a medal.

Later that evening, Rahim performed Bharatanatyam on stage with confidence and grace.

The applause was loud — not because they broke rules, but because they followed their passion.

After the program, the Principal said:

"Gender inclusivity is not about making noise. It is about giving equal space. When we allow students to choose freely, we discover their true potential."

From that year onward, the school removed labels from activity lists. Instead of "Boys Team" and "Girls Team," it simply read:

"Open to All."

Gender Inclusivity in the Digital Age: Addressing Online Harassment and Inequality

Rishada M
Natural Science 2025-27

In today's rapidly developing world, technology has become an inseparable part of daily life. Social media platforms, online workplaces, digital classrooms, and virtual communities have created opportunities for people of all genders to express themselves freely. However, despite this progress, gender inequality and discrimination continue to exist in digital spaces. Online harassment, cyberbullying, unequal representation, and gender stereotypes remain major issues affecting gender inclusivity in modern society.

Gender inclusivity refers to creating an environment where people of all genders are respected, valued, and given equal opportunities. It includes recognizing and supporting individuals regardless of whether they identify as male, female, transgender, non-binary, or any other gender identity. Although many countries and organizations promote equality, digital spaces often fail to provide safe and inclusive environments for everyone.

One of the most pressing current issues is online harassment, especially against women and LGBTQ+ individuals. Social media platforms frequently become places where people face abusive comments, threats, body shaming, and discrimination. Female journalists, content creators, activists, and professionals are often targeted simply for expressing their opinions online. Similarly, transgender and non-binary individuals experience hate speech and exclusion because society still struggles to fully accept gender diversity. Such harassment can lead to mental stress, anxiety, depression, and reduced participation in public discussions.

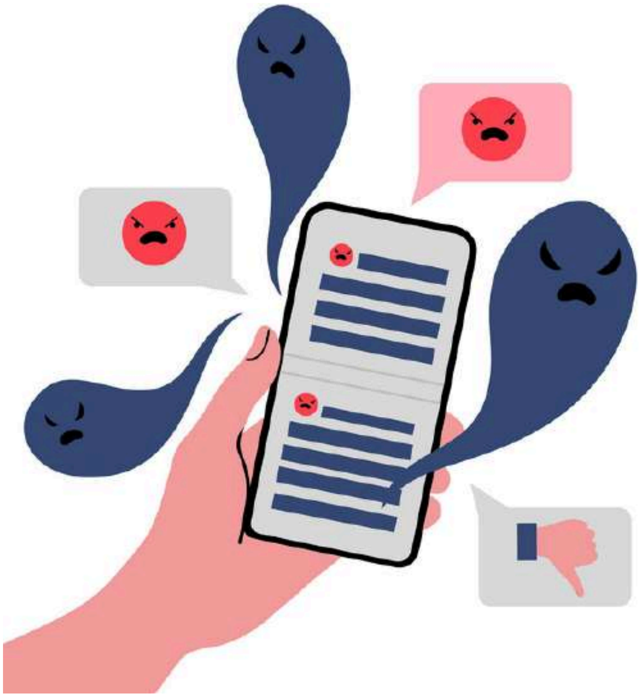

Another issue is the lack of equal representation in technology and leadership roles. Women and gender minorities are still underrepresented in fields such as science, technology, engineering, and politics. Gender stereotypes often discourage young girls from pursuing careers in STEM fields. Many workplaces also continue to have unequal pay, limited opportunities for promotion, and biased hiring practices. This inequality affects economic independence and professional growth.

Educational institutions also play an important role in promoting gender inclusivity. Schools and colleges sometimes fail to provide awareness about gender identity and equality. Bullying based on gender expression remains common among students. Inclusive education that teaches respect, empathy, and diversity is necessary to create a more accepting society.

> ***"Gender inclusivity in the digital age is essential to creating safe, equal, and respectful spaces for everyone."***

The media significantly influences public attitudes toward gender. Movies, advertisements, and online content often reinforce traditional gender roles, portraying men as strong leaders and women as emotional or dependent. Such portrayals limit personal freedom and shape societal expectations. Positive representation of diverse genders in media can help challenge stereotypes and encourage acceptance.

To address these issues, governments, educational institutions, companies, and individuals must work together. Social media platforms should strengthen policies against cyberbullying and hate speech. Workplaces should ensure equal opportunities, fair pay, and safe environments for all employees. Schools should include gender sensitization programs to educate students from a young age. Society must also encourage respectful communication and empathy toward people of different gender identities.

Furthermore, the younger generation has an important role in promoting gender inclusivity in society. Through social media campaigns, awareness programs, and open discussions, young people are increasingly challenging stereotypes and encouraging acceptance of diversity. Many students, influencers, and activists use digital platforms to spread positive messages about equality and human rights. When individuals speak up against discrimination and support inclusive practices, they help create safer and more respectful communities both online and offline.

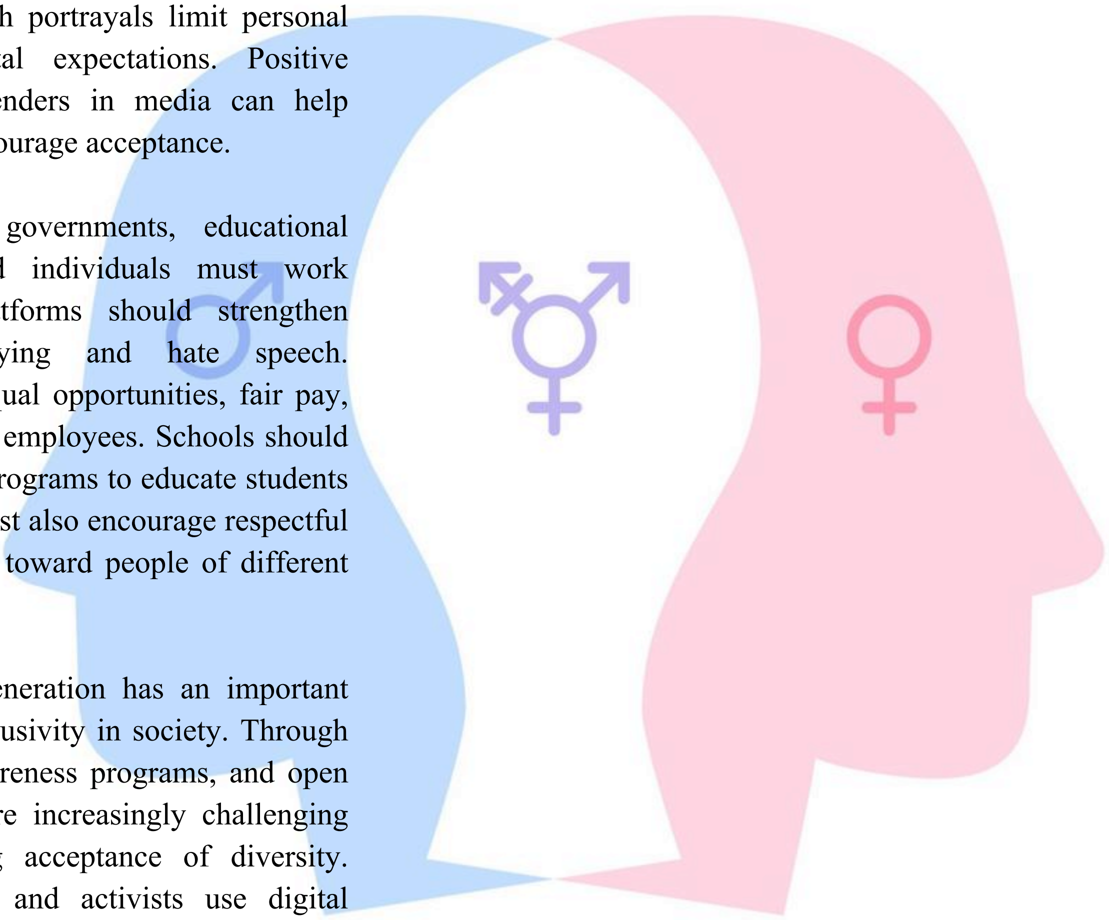

Small actions such as using respectful language, supporting marginalized voices, and educating others can contribute greatly toward building a more inclusive future.

Gender inclusivity is essential for building a fair and progressive society. While technology and globalization have created new opportunities, they have also exposed ongoing inequalities and discrimination. Addressing online harassment, workplace inequality, and harmful stereotypes requires collective effort and awareness. By promoting respect, equal opportunities, and acceptance, society can move closer toward true gender inclusivity where every individual feels safe, valued, and empowered.

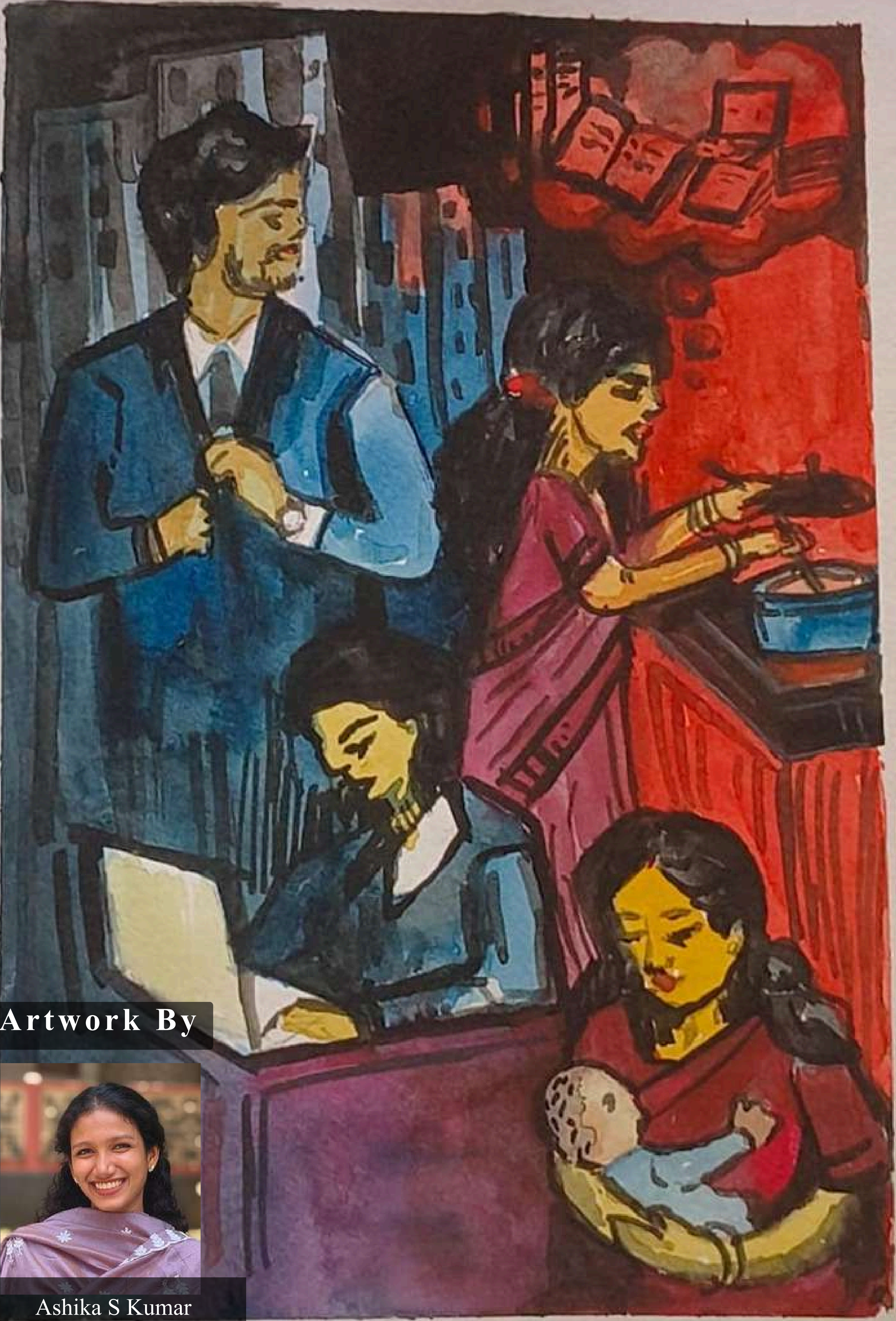

Artwork By

Ashika S Kumar
Natural Science 2025-27

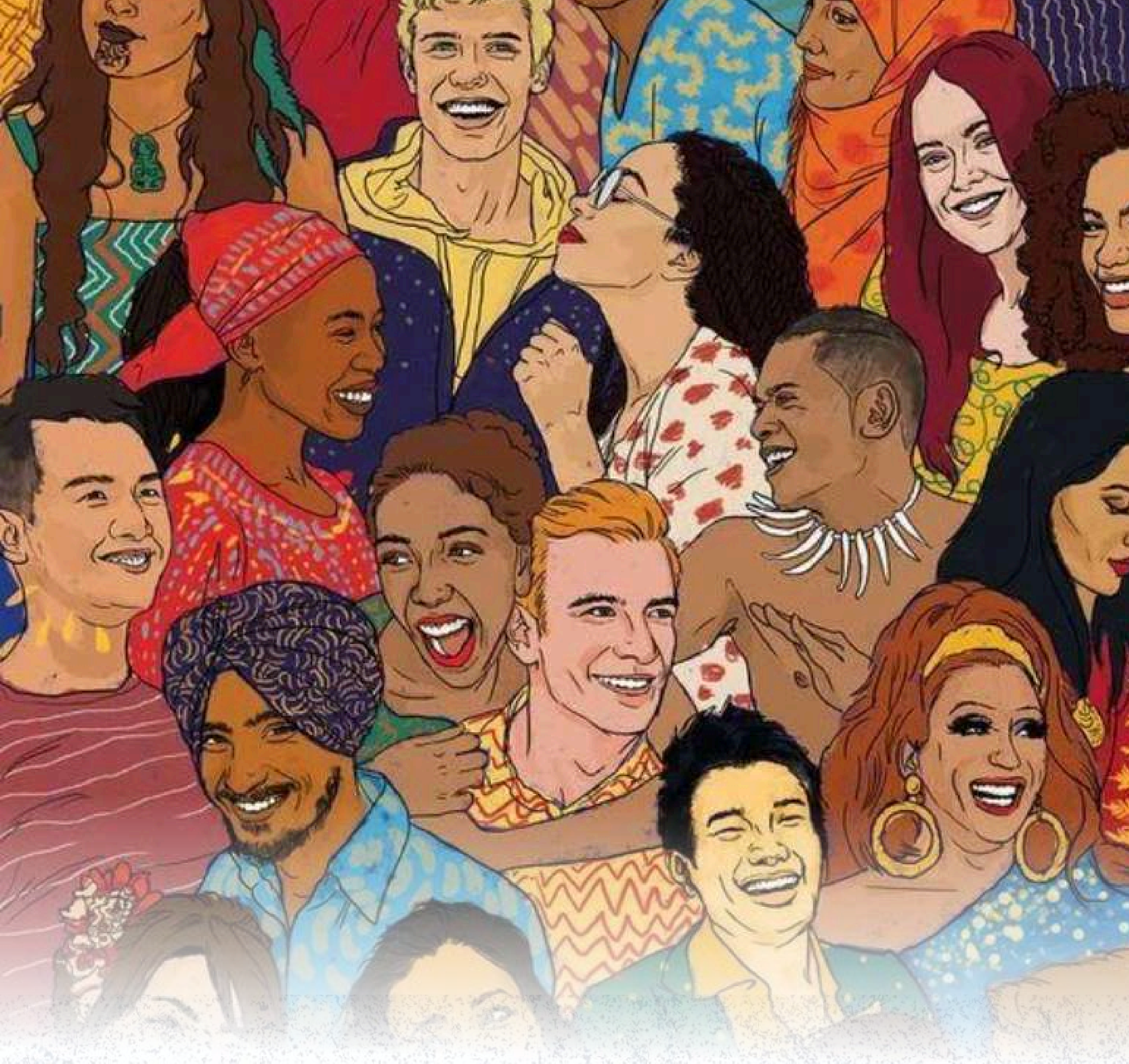

DIFFERENT CULTURES SHARED HUMANITY

-Celebrating the beauty of diverse identities and shared humanity

ചില്ല് ജാലകം

അഞ്ജു എം ജെ
നാച്ചുറൽ സയൻസ് (2025-27)

കോളേജിലെ പഴയ ലൈബ്രറിയുടെ മുന്നിലെ ചില്ല് ജനലിനരികിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു മീര. മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പുറത്തുള്ള മഴത്തുള്ളികൾ ചില്ലിൽ തട്ടി ചിതറുന്നതുപോലെ അവളുടെ മനസ്സിലും എന്തോ മിന്നി മറയുകയാണ്. നനഞ്ഞ ഉടുപ്പും നനഞ്ഞ കുടയുമായി ഏറെ വൈകി വീട്ടിലേക്ക് കയറി ചെല്ലുന്ന അവളുടെ തല തോർത്തി കൊടുക്കുന്ന അച്ഛന്റെ മുഖം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു.ആ ഓർമ്മകളിൽ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയ അവളുടെ കണ്ണു നീരിനെ മഴത്തുള്ളികൾ ഒളിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അഭിനയവും നാടകവും മീരയുടെ ജീവനാണ്.അച്ഛനും അതറിയാം. അസുഖം വന്ന് അച്ഛൻ കിടപ്പിലായത് മുതൽ കാരണവർ ചമയാൻ അമ്മാവൻ വീട്ടിലെത്തും.

വീട്ടിൽ ഇന്ന് അസാധാരണമായ നിശ്ശബ്ദതയായിരുന്നു. പക്ഷേ അത് സമാധാനത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയല്ല— പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന കലഹത്തിന്റെതായിരുന്നു. മീര കോളേജിൽ നിന്ന് വന്നത് വൈകിയായിരുന്നു. വനിതാ ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് പട്ടണത്തിൽ അരങ്ങേറിയ തെരുവ് നാടകത്തിൽ അവളായിരുന്നു മുഖ്യകഥാപാത്രം. കാണിക്കൾക്കിടയിൽ അമ്മാവന്റെ രൗദ്ര ഭാവത്തോടുള്ള മുഖം അവളുടെ കണ്ണിൽപെട്ടിരുന്നു.

വാതിൽ തുറന്ന ഉടൻ അമ്മാവന്റെ ശബ്ദം:

“ഇതാ വന്നല്ലോ പബ്ലിക് ഹീറോ! ഇനി വീട്ടിലേക്കും ലൈവ് കവറേജ് വേണോ?”

അയാൾ ചിരിച്ചു. പക്ഷേ ആ ചിരി പരിഹാസമായിരുന്നു.

അച്ഛൻ മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു. മുഖത്ത് വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നു—പക്ഷേ മറുപടി പറയാനുള്ള ധൈര്യം കുറവായിരുന്നു. വീട്ടിലെ പതിവ് അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു.

അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
അമ്മാവൻ തുടർന്നു:
“പെൺകുട്ടികൾ ഇങ്ങനെ എല്ലാം ചെയ്താൽ കുടുംബത്തിന്റെ പേര് പോകും. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ, കുറച്ച് നിയന്ത്രണം വേണം!”ഇനി എന്താ അടുത്തത്? ലോകം മുഴുവൻ മാറ്റുമോ?”

“ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ പെൺകുട്ടിക്ക് നല്ല കല്യാണ ആലോചന വരുമോ? "

അയാളുടെ ശബ്ദം ഉയർന്നു. ഈ വീട്ടിൽ “ആ ശബ്ദം” നിയമം പോലെ ആയിരുന്നു.

അച്ഛൻ ആദ്യമായി ശബ്ദമുയർത്തി

“അവൾ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല…കുട്ടികൾ അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യട്ടെ. എന്റെ കുട്ടി പെണ്ണ് ആയതിൽ എനിക്കില്ലാത്ത ഭയം മറ്റാർക്കും വേണ്ട. "

അമ്മാവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി:
“നീയും അവളെ പിന്തുണയ്ക്കുകയാണോ?"

മുറിയിലെ കസേര ഒന്ന് വലിഞ്ഞു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.
മറുത്തൊരു വാക്ക് പറയാതെ അയാൾ പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

അന്ന് രാത്രി ആദ്യമായി വീട്ടിലെ ജനൽ പൂർണ്ണമായി തുറന്നു. മഴയുടെ തണുത്ത കാറ്റ് അകത്തേക്ക് വീശിയെത്തി.തളർന്നു കിടക്കുന്ന അച്ഛന്റെ ശബ്ദത്തിന് തളർന്നു പോയ അവളുടെ മനസിനെ ഉണർത്താനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

സാംസ്കാരിക ഐക്യം

വിസ്മയ എൻ പി
മലയാളം (2025-27)

ഇന്നത്തെ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ലോകം ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമായി ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ വളർച്ചയും ആശയവിനിമയത്തിന്റെ വേഗതയും മനുഷ്യരെ തമ്മിൽ അടുത്തുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളും ജീവിതശൈലികളും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലുകളും വർധിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ "സാംസ്കാരിക ഐക്യം" എന്ന ആശയം ഏറെ പ്രാധാന്യമാർജിക്കുന്നു. സാംസ്കാരിക ഐക്യം എന്നത് ഒരേ സ്വഭാവത്തിലേക്കുള്ള ഏകീകരണമല്ല; മറിച്ച് വ്യത്യാസങ്ങളെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരുമയിലേക്ക് ഉയരുന്ന ഒരു മാനവിക മൂല്യമാണ്. അത് വൈവിധ്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല; അതിനെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സഹവർത്തിത്വത്തിലൂടെ ഏകതയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം തന്നെ വൈവിധ്യമാർന്നതാണ്. ഭാഷ, മതം, ആചാരം, കല, വസ്ത്രധാരണം, ഭക്ഷണരീതി - ഇവയെല്ലാമാണ് ഓരോ സമൂഹത്തെയും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ തന്നെ സംഘർഷങ്ങളുടെ കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നതാണ്. അതിനാൽ, വൈവിധ്യത്തെ പ്രശ്നമായി കാണാതെ, അതിനെ ഒരു സാധ്യതയായി കാണുന്ന സമീപനമാണ് സാംസ്കാരിക ഐക്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

സാംസ്കാരിക ഐക്യം എന്ന ആശയത്തിന്റെ ദാർശനിക അടിസ്ഥാനം "വൈവിധ്യത്തിലെ ഏകത" എന്ന ചിന്തയിലാണ്. ഒരേ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹം സ്ഥിരതയുള്ളതാകാം; പക്ഷേ അത് സൃഷ്ടിപരമല്ല. മറിച്ച്, വ്യത്യസ്ത ആശയങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും ഉള്ള ആളുകൾ ഒരുമിച്ചാൽ പുതിയ ചിന്തകളും സൃഷ്ടികളും ജനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, സാംസ്കാരിക ഐക്യം ഒരു സാമൂഹിക ആവശ്യകത മാത്രമല്ല, ഒരു സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തിയും കൂടിയാണ്.

വ്യക്തിതലത്തിൽ സാംസ്കാരിക ഐക്യം വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വ്യക്തി കൂടുതൽ സഹിഷ്ണുതയും സഹാനുഭൂതിയും ഉള്ളവനായി മാറുന്നു.

അവൻ തന്റെ ചിന്തകളുടെ പരിമിതികളെ മറികടന്ന് വിശാലമായ ദൃഷ്ടികോണത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നു. ഈ മനോഭാവം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സമൂഹത്തിൽ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കോളേജ് ക്യാമ്പസുകൾ സാംസ്കാരിക ഐക്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ജീവന്തമായ പ്രതീകങ്ങളാണ്. വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ത പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടെ ഒരുമിച്ച് പഠിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വൈവിധ്യം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പുതിയ ലോകം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഭാഷയും ആചാരങ്ങളും പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ, അവർക്ക് ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം വിപുലമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ വൈവിധ്യം ശരിയായി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും സംഘർഷങ്ങൾക്കും വഴിവെക്കാം. അതിനാൽ, പരസ്പര ബഹുമാനവും സഹകരണവും വളർത്തുന്നതിലൂടെയാണ് യഥാർത്ഥ ഐക്യം സാധ്യമാകുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസം സാംസ്കാരിക ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശക്തിയാണ്. പാഠ്യപദ്ധതികളിലൂടെ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ചരിത്രവും മൂല്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൂടുതൽ ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നു. കലാസാംസ്കാരിക പരിപാടികൾ, വർക്ക്ഷോപ്പുകൾ, സംവാദങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാനും മറ്റുള്ളവരുടെ അനുഭവങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയും. ഇതിലൂടെ അവരിൽ ഒരു ഐക്യബോധം വളരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം അറിവ് നൽകുന്നതിന് പുറമെ മനുഷ്യത്വം വളർത്തുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു.

മാധ്യമങ്ങളും സോഷ്യൽ മീഡിയയും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. ഇവ മനുഷ്യരെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം, ചിലപ്പോൾ തെറ്റായ ധാരണകളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, ഈ വേദികളെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അനിവാര്യമാണ്. വൈവിധ്യത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അത് സമൂഹത്തിൽ ഐക്യബോധം ശക്തിപ്പെടുത്തും. അതേ സമയം, വിഭജനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ വിമർശനാത്മകമായി സമീപിക്കാനും സമൂഹം പഠിക്കണം.

"വൈവിധ്യം മനുഷ്യരാശിയുടെ സമ്പത്താണ്; ഐക്യം അതിന്റെ ശക്തിയാണ്"

സാംസ്കാരിക ഐക്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ നിരവധി വെല്ലുവിളികൾ നിലനിൽക്കുന്നു. മുൻവിധികൾ, സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങൾ എന്നിവ പലപ്പോഴും ആളുകളെ വിഭജിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആളുകൾ അവരുടെ സംസ്കാരം തന്നെയാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് കരുതി മറ്റുള്ളവരെ നിരസിക്കുന്നു. ഈ മനോഭാവം മാറ്റേണ്ടത് ബോധവത്കരണത്തിലൂടെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും മാത്രമാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ സംസ്കാരത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ഈ മതിലുകൾ സ്വാഭാവികമായി ഇടിഞ്ഞുപോകും.

ഒരു ഐക്യമുള്ള സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഓരോ വ്യക്തിക്കും പങ്കുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഷയെ ബഹുമാനിക്കുക, അവരുടെ ആചാരങ്ങളെ പരിഹസിക്കാതിരിക്കുക, വ്യത്യാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുക – ഇവയെല്ലാമാണ് ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യപടികൾ. ചെറിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പോലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കമാകാം. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ ഐക്യം സാധ്യമാകുന്നത്.

രാജ്യത്തിന്റെ വികസനത്തിനും സാംസ്കാരിക ഐക്യം അനിവാര്യമാണ്. ഐക്യമുള്ള സമൂഹത്തിൽ സഹകരണം കൂടുതലായിരിക്കും. അതിലൂടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായി പുരോഗതി വേഗത്തിൽ നടക്കും. വൈവിധ്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഐക്യം മാത്രമാണ് സ്ഥിരതയുള്ള വികസനത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്നത്. അതിനാൽ, സാംസ്കാരിക ഐക്യം ഒരു സിദ്ധാന്തമല്ല; അത് പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ നടപ്പാക്കേണ്ട ഒരു മൂല്യമാണ്.

അവസാനമായി, സാംസ്കാരിക ഐക്യം മനുഷ്യരാശിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തികളിലൊന്നാണ്. വൈവിധ്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കാതെ, അതിനെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുമയായി മുന്നേറുമ്പോഴാണ് ഒരു സമൂഹം യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയിലേക്ക് എത്തുന്നത്. അതിനാൽ, ഓരോരുത്തരും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഐക്യത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട്, വൈവിധ്യത്തെ ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

ഉൾക്കൊള്ളൽ

ആദിത്യ പി ടി
മലയാളം (2025-27)

വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങൾ ചേർന്നൊരു
മഴവില്ലുപോലെ,
വ്യത്യസ്ത മനസുകൾ ചേർന്നാൽ ലോകം
മനോഹരമേ.
ആരെയും മാറ്റിനിർത്താതെ, കൈകോർത്തു
മുന്നേറാം,
സ്നേഹവും സമത്വവും വിതറി നന്മകൾ
പൂക്കാം.
ഭാഷ വേറെയായാലും ഹൃദയം ഒന്നാകട്ടെ,
ചിന്തകൾ പലതായാലും ലക്ഷ്യം നന്മയാകട്ടെ.
ചെറുതെന്നോ വലുതെന്നോ ഭേദമില്ലാതെ,
എല്ലാവരെയും ചേർത്തുപിടിക്കാം
സ്നേഹത്തോടെ.
കഴിവുകൾ വ്യത്യസ്തമെങ്കിലും അവസരം
തുല്യമാകണം,
ഓരോ ഹൃദയത്തിലും പ്രതീക്ഷയുടെ ദീപം
തെളിയണം.
ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ വഴിയിൽ സമൂഹം
വളരുമ്പോൾ,
സമാധാനവും സന്തോഷവും ഭൂമിയിൽ
നിറയുമ്പോൾ.
“നമ്മൾ” എന്ന ചിന്ത മനസ്സിൽ പൂത്തുലയട്ടെ,
ഒരുമയുടെ സന്ദേശം ലോകമെങ്ങും പടരട്ടെ.
ഉൾക്കൊള്ളലാണ് മനുഷ്യന്റെ മഹത്തായ
പാഠം,
അതിലാണ് തെളിയുന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ
സൗന്ദര്യം.

മയ്യഴിക്കിനിയും പറയാനുണ്ട്...!

നന്ദന സി
മലയാളം (2025-27)

ഇന്നും മയ്യഴി ഒഴുകുകയാണ്. മയ്യഴിപ്പുഴ ഒഴുകുന്ന ഇടത്തോളം എം. മുകുന്ദൻ എന്ന മയ്യഴിയുടെ കഥാകാരൻ ആസ്വാദകഹൃദയങ്ങളെ പുൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇരുപതുകളുടെ നിറവിൽ മുകുന്ദൻ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരന്റെ തൂലികത്തുമ്പിൽ മയ്യഴിയുടെ വസന്തം വിരിഞ്ഞു. കോളനി ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ നിലനിന്നപ്പോഴും പരസ്പരം കൈമാറിയ സംസ്കാരങ്ങളുടെ മേമ്പൊടിയിൽ ശാന്തമായിരുന്നു മയ്യഴി. അധിനിവേശം രൂപപ്പെടുത്തിയ മയ്യഴിയുടെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക ചരിത്രങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഈ കൃതി, ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽ ചേരുന്നതിലൂടെ മയ്യഴിയുടെ വിമോചനത്തെ പിന്തുണച്ചും ഫ്രഞ്ച് ഭരണത്തെ അനുകൂലിച്ചുമുള്ള നിലപാടുകൾ കഥയിൽ ഉടനീളം സമാന്തര കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ്.

കഥയിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ ദാസൻ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവനാണ്; അതിനപ്പുറം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞവനുമാണ്. അതുകൊണ്ട് താൻ മനസ്സിലാക്കിയ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്റേത് മാത്രമല്ലെന്നും അത് മറ്റുള്ളവരുടേയും കൂടിയാണെന്നും അവരത് അറിയണമെന്നും അവൻ ചിന്തിക്കുന്നു. ചിന്തകൾക്കപ്പുറം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും തന്റെ അധ്യാപകനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ദാസൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ഫ്രഞ്ച് ആധിപത്യത്തിന്റെ നിഴലിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മയ്യഴി ജനതയ്ക്ക് താൻ അറിഞ്ഞ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സ്വയം ഇരുട്ടിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടും അവൻ തന്റെ പോരാട്ടം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറ ഇളകിമാറിയിട്ടും സർവ്വവും നഷ്ടമായിട്ടും അവനവന്റെ ജനതയ്ക്കും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായി അവൻ നിലകൊള്ളുന്നു.

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ബാല്യകാലത്ത് കൂട്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ദാസന് നൽകിയ പാഠങ്ങൾ ചെറുതല്ല. തനിക്ക് കിട്ടിയ അറിവ് തന്റേത് മാത്രമല്ലെന്ന ചിന്ത ദാസനിൽ നിന്ന് സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതം തട്ടിയെടുത്തെങ്കിലും മറുവശത്ത് ഒരു ജനത അതേ സൗഭാഗ്യം അവൻ കാരണം അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സമരചരിത്ര നോവലിൽ മനോഹരമായ പ്രണയത്തിന്റെ കടന്നുവരവ് അഭിനന്ദനാർഹമായിരുന്നു. ദാസനും മാസ്റ്ററുടെ അനന്തരവളായ ചന്ദ്രികയുമായുള്ള പ്രണയനിമിഷങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടന്നു കയറുന്നു. എന്നാൽ അധികാരവും പണവും ഇല്ലാത്തവന് സൗഭാഗ്യം നിഷിദ്ധമാണെന്ന വസ്തുത എടുത്തുകാട്ടുകയാണ് ഭരതൻ (അച്ഛൻ) എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ. ഈ കഥയുടെ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നത് മയ്യഴിയിലെ കുറുമ്പിയമ്മ ഉൾപ്പെടുന്ന പഴമയിൽ പറഞ്ഞുകേട്ട വെള്ളിയാങ്കല്ലിലേക്കാണ് വായനക്കാരെ നയിക്കുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള വിപ്ലവ കുതിപ്പിനിടയിലും ദാസൻ ചന്ദ്രികയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളിൽ അഭയം തേടുന്നു. വെള്ളിയാങ്കല്ലിൽ പാറിപ്പറക്കുന്ന തുമ്പികൾക്കിടയിൽ പ്രണയനഷ്ടത്തിന്റെ തീവ്രദുഃഖം ചുമലിലേറ്റി രണ്ട് തുമ്പികൾ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണ് ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വായനക്കാരുടെയും മയ്യഴിയുടെ മക്കളുടെയും ആഗ്രഹം.

ഇന്നും ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സമ്പന്നതയുടെയും കയറുകളിൽ കുടുങ്ങി വലിഞ്ഞുമുറുകി ജീവശ്വാസം കിട്ടാതെ പോകുന്ന പ്രണയങ്ങൾ തുടർക്കഥയാകുമ്പോൾ ദാസനും ചന്ദ്രികയും ഇന്നും പുനരാവിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. ദാസന്റെ ജീവിതം ഒരു ശോകസംഗീതം പോലെ കടൽപ്പരപ്പിന്റെ ശാന്തതയിലൂടെ അങ്ങ് വെള്ളിയാങ്കല്ലിൽ ചെന്നുറങ്ങുന്നു.

മയ്യഴി ഒഴുകുകയാണ് ഇപ്പോഴും എല്ലാത്തിനും സാക്ഷിയായി. കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറവും വായനക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തഴുകി ഒഴുകുകയാണ് മയ്യഴി. ഇന്നും മയ്യഴിക്ക് പറയാനുണ്ട് — വിദ്യയുടെ വേരുകളിൽ ഉയർന്ന് വന്നൊരു യുവാവിന്റെ യാതനകളെക്കുറിച്ച്, അവൻ നൽകിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അറിവിനെക്കുറിച്ച്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്, പ്രണയത്തിന്റെ കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ച്, അത് കാണേണ്ട കണ്ണുകളെക്കുറിച്ച്...

"മയ്യഴി ഒഴുകുകയാണ്... കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറവും
വായനക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തഴുകിക്കൊണ്ട്."

വ്യത്യാസങ്ങൾക്കപ്പുറം

സാന്ദ്ര സജയൻ
മലയാളം (2025-27)

അതിരുകൾ വരച്ചത് മനുഷ്യൻ;
ഹൃദയങ്ങൾ വേർതിരിച്ചത് മനുഷ്യൻ.
മണ്ണിന്റെ നിറം മാറാം,
മൊഴിയുടെ സ്വരം മാറാം,
എങ്കിലും രക്തത്തിന്റെ ചുവപ്പ് ഒരേ കഥയാണ് പറയുന്നത് —
മനുഷ്യനെന്ന പേരിൽ ഒരു വലിയ ബന്ധം.
കിഴക്കിന്റെ പാട്ടും പടിഞ്ഞാറിന്റെ നൃത്തവും,
വടക്കിന്റെ ഭാഷയും തെക്കിന്റെ ചിന്തയും,
കൈകോർത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ പിറക്കുന്നു ലോകം.
നിന്റെ വിശ്വാസം എന്റെ ശത്രുവല്ല,
എന്റെ ഭാഷ നിനക്കൊരു ഭാരമല്ല.
അറിവിന്റെ പ്രകാശം വീണിടത്ത്
അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ നിഴലായി ലയിക്കും.
നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പേര്
എന്റെ നാവിൽ പതിയാത്തതാകാം,
എങ്കിലും നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ വിങ്ങൽ
എന്റെ ഹൃദയം തിരിച്ചറിയുന്നു.
മണ്ണിന്റെ നിറം മാറാം,
ആചാരങ്ങളുടെ രൂപം മാറാം,
പക്ഷേ അമ്മയുടെ കൈകളിലെ ചൂട്
എവിടെയും ഒരുപോലെ തന്നെയല്ലോ.
പേരുകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകും,
ഭക്ഷണങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടാകും,
വസ്ത്രങ്ങളിൽ നിറമുണ്ടാകും,
എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന് ഒരു ഭാഷ മാത്രമേയുള്ളൂ.
“ഞാൻ” എന്ന മതിലുകൾ ഇടിഞ്ഞുവീഴുമ്പോൾ
“നാം” എന്ന ലോകം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.
കൈകോർക്കുന്ന ചെറുകൈകൾ
ഭാവിയുടെ ചരിത്രം എഴുതിത്തുടങ്ങും.
നൂറുകണക്കിന് ഭാഷകളുടെ ശ്വാസം,
ആയിരക്കണക്കിന് ആചാരങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക്,
എന്നാലൊരൊറ്റ ആത്മാവിന്റെ സ്പന്ദനം.
വ്യത്യാസങ്ങൾ മതിലുകളാകാതെ പാലങ്ങളാകുമ്പോൾ,
ഹൃദയങ്ങൾ ഭയമല്ല, വിശ്വാസമാണ് പഠിക്കുന്നത്.
“നാം” എന്നൊരു വാക്ക് ഉയർന്ന നിമിഷം,
ലോകം മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ മഹാഗാനമായി മാറും.

ഇടവേളകളുടെ വ്യാകരണം

അരുൺ കെ
മലയാളം (2025-27)

ഇടവേളകളുടെ വ്യാകരണം
ഞാൻ എഴുതുന്നത്
വാക്കുകളല്ല —
വാക്കുകളുടെ ഇടവേളകളാണ്.

അവിടെ
ശബ്ദമില്ലാത്തൊരു നിലവിളി,
അർത്ഥം ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ
തകർന്നുപോകുന്നു.

കാലം ഒരു നേരായ രേഖയാണെന്ന്
ഞാൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു.
പക്ഷേ,
വളഞ്ഞൊരു ചോദ്യചിഹ്നം
അതിന്റെ വക്രത്തിൽ
നമ്മൾ എല്ലാവരും
തെറ്റായ ഉത്തരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു.

നഗരത്തിന്റെ തിരക്കിൽ
മുഖങ്ങൾ മാറുന്നു,
പേരുകൾ മാത്രം
ഒരേപോലെ ആവർത്തിക്കുന്നു.
അവിടെയും
വലിയ ഇടവേളകൾ മാത്രം.

ഞാൻ
ഒരു കഥയല്ല —
കഥകളുടെ ഒരു കൂട്ടക്കുഴപ്പമാണ്.

ചരിത്രം എന്നെ എഴുതിയിട്ടില്ല;
ഞാനാണ് ചരിത്രത്തെ
മറുവായന ചെയ്യുന്നത് —
മാറ്റിവെക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളിലൂടെ.

ഭാഷകൾ എന്റെ നാവിൽ
പരസ്പരം വഴക്കിടുന്നു,
ഒരേയൊരു വാക്കിനായി.

അസ്തിത്വം?
ഒരു ചോദ്യചിഹ്നത്തിന്റെ
നീളമുള്ള നിഴൽ.
അതിന്റെ കീഴിൽ
ഞാൻ എന്റെ പേര്
ആവർത്തിക്കുന്നു.

അർത്ഥങ്ങൾ?
അവ സമയം തെറ്റി എത്തുകയും
പോകുകയും ചെയ്യുന്ന
ട്രെയിനുകൾപോലെ
തിക്കുംതിരക്കോടെ
യാത്ര തുടരുന്നു...

സമയം?
കൈയിലൊതുങ്ങാത്ത മണൽത്തുള്ളികൾ.
പിടിക്കുമ്പോഴേക്കും
വിരലുകൾക്കിടയിലൂടെ
ഒഴുകിപ്പോകുന്നു.

ജീവിതം?
അർത്ഥം തേടുന്നൊരു യാത്രപോലെ.
കണ്ടെത്തുന്നത് ഉത്തരമല്ല,
പുതിയ ചോദ്യങ്ങളാണെന്ന് മാത്രം...

അവസാനം?
അത് ഒരു തുടക്കത്തിന്റെ
മറ്റൊരു പേര് മാത്രം.
അവിടെ നിന്ന്
വീണ്ടും
അർത്ഥങ്ങൾ ഒഴുകിത്തുടങ്ങുന്നു...

അങ്ങനെ,
വാക്കുകൾ അവസാനിക്കുന്നിടത്ത്
ഇടവേളകൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ,
അവയുടെ ശബ്ദത്തിൽ
ഞാൻ എന്നെ വീണ്ടും കേൾക്കുന്നു.

അവിടെ —
അർത്ഥമില്ലായ്മ പോലും
ഒരു പുതിയ ഭാഷയായി
മാറിത്തുടങ്ങുന്നു.
പതിയെ,

ഇടവേളകൾ വ്യാകരണമാകുന്നു.

സമാവേശത്തിന്റെ സ്വപ്ന വിദ്യാലയം

അഞ്ജുശ്രീ പി
മലയാളം (2025-27)

കണ്ണൂരിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സർക്കാർ ഹൈസ്കൂൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കുട്ടികൾ ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്ത കഴിവുകളും വെല്ലുവിളികളും ഉള്ളവരായിരുന്നു. ചിലർ വളരെ വേഗത്തിൽ പഠിക്കുന്നവർ, ചിലർ സമയം എടുത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നവർ, ചിലർക്കു ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം ആ സ്കൂളിലേക്ക് പുതിയ അധ്യാപികയായ ദേവിക ടീച്ചർ എത്തി. ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു — ചില കുട്ടികൾ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ചിലർ മിണ്ടാതെ ഇരിക്കുന്നു; ചിലരെ കൂട്ടുകാർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾ ഉടൻ തന്നെ മനസ്സിലാക്കി, ഇവിടെ പഠനം നടക്കുന്നു, പക്ഷേ സമാവേശം കുറവാണ്.

ആ ക്ലാസ്സിൽ അനിൽ എന്ന കാഴ്ചവൈകല്യമുള്ള കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. ബോർഡിൽ എഴുതുന്നത് അവന് കാണാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. സ്നേഹയ്ക്ക് കേൾവിയിൽ പ്രശ്നമുണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ അധ്യാപകർ പറയുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവൾക്കു മനസ്സിലാകാറില്ല. റിഷാദ് മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട് പഠനത്തിൽ പലപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു. ലക്ഷ്മി വളരെ ബുദ്ധിമതിയായിരുന്നെങ്കിലും സംസാരിക്കാൻ പേടിയുള്ളവളായിരുന്നു. മനു വീൽചെയർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുട്ടിയായിരുന്നു, അതിനാൽ പല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അവന് പങ്കാളിയാകാൻ കഴിയാതെ വിഷമിച്ചിരുന്നു.

ദേവിക ടീച്ചർ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു — ഒരാളെയും പിന്നിലാക്കരുത്. അവൾ അനിലിനായി ബ്രെയിൽ പുസ്തകങ്ങളും ഓഡിയോ പഠനസാമഗ്രികളും ഒരുക്കി. സ്നേഹയോട് ആശയവിനിമയം നടത്താൻ കൈസൂചനകൾ പഠിച്ചു, മറ്റ് കുട്ടികൾക്കും അത് പഠിപ്പിച്ചു. റിഷാദിനായി കൂട്ടുപഠനം ആരംഭിച്ചു; അതിലൂടെ കൂട്ടുകാർ തന്നെ അവനെ സഹായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ലക്ഷ്മിക്ക് ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ സംസാരിക്കാൻ അവസരം നൽകി, അവളുടെ ആത്മവിശ്വാസം വർധിപ്പിച്ചു. മനുവിനായി സ്കൂളിൽ റാംപ് ഒരുക്കാൻ നടപടി സ്വീകരിച്ചു. കൂടാതെ അവനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി പുതിയ കളികൾ രൂപപ്പെടുത്തി.

ആദ്യം കുട്ടികൾക്ക് ഇത് പുതുമയായിരുന്നു. പക്ഷേ പതിയെ അവർ തമ്മിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരിക്കൽ "എന്റെ കഴിവ്" എന്ന പരിപാടി ക്ലാസ്സിൽ നടത്തി. ഓരോ കുട്ടിയും തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അനിൽ മനോഹരമായി കവിത ചൊല്ലി, സ്നേഹ ചിത്രരചനയിലൂടെ എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി, ലക്ഷ്മി ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു, റിഷാദ് നാടകത്തിൽ അഭിനയിച്ചു, മനു കൂട്ടുകാരെ നയിച്ച് ഒരു പരിപാടി അവതരിപ്പിച്ചു.

ആ ദിവസം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി — ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തം കഴിവുണ്ട്. വർഷാവസാനത്തിൽ സ്കൂളിൽ കലാമേള സംഘടിപ്പിച്ചു. ദേവിക ടീച്ചർ ഉറപ്പാക്കി, ഓരോ കുട്ടിക്കും പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കണം. മാതാപിതാക്കളും അധ്യാപകരും ആ പരിപാടി കണ്ടപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. എല്ലാ കുട്ടികളും സന്തോഷത്തോടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും വേദിയിൽ നിന്നു.
അവസാനം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പറഞ്ഞു:

"ഇവിടെ നമ്മൾ പഠിപ്പിച്ചത് പാഠങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യത്വമാണ്."

അന്ന് മുതൽ ആ സ്കൂൾ സമാവേശത്തിന്റെയും എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിന്റെയും ഒരു മാതൃകയായി മാറി.

റീലുകളും സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയവും : ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ സംസ്കാര വായനകൾ

ശ്രീലക്ഷ്മി ടി.
മലയാളം (2025-27)

സാങ്കേതികവിദ്യ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും പുനർനിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇന്ന് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ആശയവിനിമയത്തിന്റെ രീതികളും, അറിവ് കൈമാറുന്ന മാർഗങ്ങളും, സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളുടെ സ്വഭാവവും ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രതിഫലനങ്ങളിലൊന്നാണ് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ "റീൽ സംസ്കാരം." ഏതാനും സെക്കൻഡുകൾ മാത്രം ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ഹ്രസ്വ ദൃശ്യരൂപങ്ങൾ ഇന്ന് വിനോദത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ കടന്ന് സംസ്കാരത്തെയും ഭാഷയെയും സാമൂഹികബോധത്തെയും രാഷ്ട്രീയപ്രവണതകളെയും സ്വാധീനിക്കുന്ന ശക്തമായ മാധ്യമങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഒരുകാലത്ത് കുടുംബങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും മാത്രം ഒതുങ്ങിയിരുന്ന സംസ്കാരം ഇന്ന് മൊബൈൽ സ്ക്രീനുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഉത്സവങ്ങൾക്കിടയിലും സാമൂഹിക കൂട്ടായ്മകളിലുമായിരുന്ന അതിന്റെ സ്വാഭാവിക സാന്നിധ്യം പതിനഞ്ച് സെക്കൻഡുകളിലേക്ക് ചുരുങ്ങി ലോകമെമ്പാടും പ്രചരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റം വെറും സാങ്കേതിക പരിണാമമല്ല; അത് മനുഷ്യരുടെ സാംസ്കാരിക അനുഭവത്തെ തന്നെ മാറ്റിമറിച്ച ഒരു സാമൂഹിക പരിവർത്തനമാണ്. സമകാലിക ദൃശ്യസംസ്കാരത്തിൽ റീലുകൾ എന്നത് കേവലം വിനോദോപാധി എന്നതിനപ്പുറം, ആശയവിനിമയത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ ദൃശ്യഭാഷയായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഗൗരവകരമായ ഒരു ചോദ്യം ഉയരുന്നു:

"റീലുകൾ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്, അതോ അവയെ കേവലം ട്രെൻഡുകളായി ലഘൂകരിക്കുകയാണോ?"

സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ടെന്ന് കാണാം. ഒന്ന് സാംസ്കാരിക ജനാധിപത്യവൽക്കരണമാണ്. മുഖ്യധാരയിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ട കലാരൂപങ്ങളെയും സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യങ്ങളെയും ഡിജിറ്റൽ ഇടത്തിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഇത്തരം ദൃശ്യങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേത്, സങ്കീർണ്ണമായ സാംസ്കാരിക പ്രക്രിയകളെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം ദൈർഘ്യമുള്ള ദൃശ്യങ്ങളിലേക്ക് ചുരുക്കുമ്പോൾ, അവയുടെ ആഴവും ഗൗരവവും നഷ്ടപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഇവിടെ സംസ്കാരം എന്നത് ആഴത്തിലുള്ള ഒരു അനുഭവത്തിന് പകരം ഉപഭോഗസാധ്യത മാത്രമുള്ള ഒരു ട്രെൻഡായി ചുരുങ്ങുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഈ പുതിയ രീതി സംസ്കാരത്തിന് നവീനമായ ഭാവുകത്വം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അത് നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിന്റെ തനിമയെ എത്രത്തോളം നിലനിർത്തുന്നു എന്നത് വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതചര്യകൾ ഇന്ന് ഡിജിറ്റൽ ഉപകരണങ്ങളുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾക്കും പ്രാഥമിക ആശയവിനിമയങ്ങൾക്കും മുൻപ് ഡിജിറ്റൽ ലോകവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന രീതിയിലേക്ക് നമ്മൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, സോഷ്യൽ മീഡിയ കേവലം ഒരു വിവരവിനിമയോപാധി എന്നതിനപ്പുറം ഒരു ഡിജിറ്റൽ സാംസ്കാരിക വേദിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്.

ഇതിന്റെ ഫലമായി, സോഷ്യൽ മീഡിയ കേവലം ഒരു വിവരവിനിമയോപാധി എന്നതിനപ്പുറം ഒരു ഡിജിറ്റൽ സാംസ്കാരിക വേദിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് വസ്ത്രധാരണം, സൗന്ദര്യസങ്കൽപ്പങ്ങൾ, ഭക്ഷണരീതികൾ, ആഘോഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളാണ്. എന്താണ് ആഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവ കൃത്യമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്ത് തലമുറകളിലൂടെ മന്ദഗതിയിൽ കൈമാറപ്പെട്ടിരുന്ന സംസ്കാരം ഇന്ന് ഒരു വിരൽത്തുമ്പിലൂടെ ലോകത്തിന്റെ മറ്റൊരു കോണിലെത്തുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അതിരുകൾ ഭേദിച്ച് സംസ്കാരത്തെ ആഗോളതലത്തിൽ എത്തിക്കാൻ ഡിജിറ്റൽ വേദികൾക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യങ്ങളെ കേവലം ദൃശ്യാനുഭവങ്ങൾ മാത്രമാക്കി മാറ്റുന്ന ഒരു ഉപഭോഗസംസ്കാരം ഇത് വളർത്തുന്നുണ്ട്.

റീലുകൾ എന്ന ദൃശ്യ മാധ്യമരൂപം നിർവഹിക്കുന്ന ഏറ്റവും നിർണായകമായ ധർമ്മങ്ങളിലൊന്ന് പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ സാംസ്കാരിക വീണ്ടെടുപ്പാണ്. വർഷങ്ങളോളം ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭാഷാപരമായ അധികാരശ്രേണിയിൽ നിന്ന് പ്രാദേശിക ഭാഷകളെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഇത്തരം ഷോർട്ട് വീഡിയോകൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് പോലുള്ള ഭാഷാസംസ്കാരങ്ങൾ ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്ന ഡിജിറ്റൽ ലോകത്ത് പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ ദീർഘകാലം പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഇത്തരം ഭാഷാശൈലികൾ പരിഹാസരൂപേണയാണ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ റീലുകളുടെ വരവോടെ ഈ ഭാഷകൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൈവന്നു.

അതോടൊപ്പം തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ട ഒന്നാണ് നാടൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആഗോളവൽക്കരണം. ഒരു പ്രത്യേക ഭൂപ്രദേശത്ത് മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്ന ജനകീയ ഗാനങ്ങളും കലാരൂപങ്ങളും ഇന്ന് ആഗോളതലത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

സ്വന്തം ഭാഷയെയും സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങളെയും മറ്റൊരു സമൂഹം ആദരവോടെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അത് ആ സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക സ്വത്വബോധത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാഷകൾ എന്നത് കേവലം അക്ഷരങ്ങളുടെ കൂട്ടമല്ല; മറിച്ച് അവ ഒരു ജനതയുടെ കാലാതീതമായ സ്മൃതികളും ചരിതങ്ങളും ജീവിതാനുഭവങ്ങളും പേറുന്ന സാംസ്കാരിക വാഹകരാണ്.

എന്നാൽ ഇതിനോടൊപ്പം അതീവ ഗൗരവകരമായ ഒരു സാംസ്കാരിക വൈരുധ്യവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സംഗീതമോ ദൃശ്യങ്ങളോ ആഗോളതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. പലപ്പോഴും പ്രാദേശിക കലാരൂപങ്ങളും ഗാനങ്ങളും ഡിജിറ്റൽ ലോകത്ത് കേവലം അലങ്കാരശബ്ദങ്ങൾ മാത്രമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗാനം വൈറലാകുമ്പോൾ ആസ്വാദകർ അതിന്റെ താളത്തിനപ്പുറം അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രമോ വേദനകളോ പോരാട്ടങ്ങളോ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

റാപ്പ് ഗാനങ്ങൾ, ആദിവാസി നൃത്തങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം റീലുകളിൽ സമൃദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ആ കലയുടെ സ്രഷ്ടാക്കളോ അവർ ജീവിക്കുന്ന സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളോ മിക്കപ്പോഴും അദൃശ്യമായി തുടരുന്നു. അംഗീകാരമില്ലാതെ ഒരു സാംസ്കാരിക ഘടകത്തെയും യഥാർത്ഥത്തിൽ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഒരു കലാരൂപത്തെ അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ വേരുകളിൽ നിന്ന് അടർത്തിമാറ്റി പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അതിന് അതിന്റെ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെടുകയും അത് കേവലം ഒരു ചരക്കായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

റീലുകൾ ഇന്ന് വെറും വിനോദമാധ്യമങ്ങൾ മാത്രമല്ല; അവ പഠനവിഷയങ്ങളായും മാറിയിരിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ ഹ്യൂമാനിറ്റീസ് എന്ന പഠനശാഖ സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളെ സാംസ്കാരിക പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പരിശോധിക്കുന്നു. 'ഡിജിറ്റൽ ഹ്യൂമാനിറ്റീസ്' സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളെ പുതിയൊരു സാംസ്കാരിക ചട്ടക്കൂടിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു റീൽ വീഡിയോ എന്നത് ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. പുരാവസ്തു ഗവേഷകർ പൗരാണിക വസ്തുക്കളെ പഠനവിധേയമാക്കുന്നതുപോലെ, ഡിജിറ്റൽ ഹ്യൂമാനിറ്റീസ് ഒരു റീലിനെ ഒരു സാംസ്കാരിക വസ്തുവായി കാണുന്നു.

അത് ആ കാലത്തെ സാമൂഹിക അഭിരുചികളെയും, രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളെയും, സാങ്കേതിക പരിണാമങ്ങളെയും സംരക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. സാഹിത്യം, ചരിത്രം, നരവംശശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ ഗവേഷണങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കുന്നു. ഒരു ജനത തങ്ങളെത്തന്നെ എങ്ങനെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്നു എന്നത് ആ സമൂഹത്തിന്റെ മനഃശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു.

ഈ മാധ്യമം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വേഗതയും ആസ്വാദനരീതിയും സങ്കീർണ്ണമായ സാംസ്കാരിക അനുഭവങ്ങളെ വെറുമൊരു ദൃശ്യാനുഭവങ്ങളായി ലഘൂകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിലെ പ്രധാന പരിമിതി. ദീർഘമായ കാലയളവിൽ വികസിച്ചുവന്ന സാംസ്കാരിക അനുഭവങ്ങൾ ഏതാനും സെക്കൻഡുകളിലേക്ക് ചുരുക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ ആഴം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ആത്മീയത വെറുമൊരു എസ്തറ്റിക് ദൃശ്യമായും, ചരിത്രം കേവലം ഇൻസ്പിരേഷനായും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. നൃത്തങ്ങൾ അവയുടെ താളഭാവങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത് വെറുമൊരു ചലനങ്ങളായി മാറുന്നു.

"റീലുകളുടെ വേഗത്തിൽ ലോകം മാറുമ്പോൾ, സംസ്കാരത്തിന്റെ വേരുകൾ മറക്കാതിരിക്കുക തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ ഡിജിറ്റൽ ബോധം."

സാംസ്കാരിക ചിഹ്നങ്ങളെ അവയുടെ തനിമയോ പശ്ചാത്തലമോ മനസ്സിലാക്കാതെ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി ഇന്ന് വ്യാപകമാണ്. ഭാഷയുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ വരികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും, ആദിവാസി ആഭരണങ്ങളും വസ്ത്രധാരണ രീതികളും ഫാഷൻ ട്രെൻഡുകളായി മാറ്റുന്നതും ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. കലയെ അതിന്റെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്തി വിനോദോപാധിയാക്കി മാറ്റുന്നത് ആ സമൂഹത്തോടുള്ള അനാദരവായി മാറുന്നു.

റീലുകളുടെ സംസ്കാരം സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാനും വിവരങ്ങൾ അതിവേഗം പ്രചരിപ്പിക്കാനുമുള്ള മത്സരത്തിൽ പലപ്പോഴും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അശ്ലീലത, വ്യാജ ആരോഗ്യ ഉപദേശങ്ങൾ, വിദ്വേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ, സ്വകാര്യതയുടെ ലംഘനം എന്നിവ ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളിൽ വ്യാപകമാകുന്നു. പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരക്കംപാച്ചിലിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ വലിയ ആഘാതമുണ്ടാക്കുന്നു. ലൈക്കുകളും ഷെയറുകളും പോലുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ ഇത്തരം തെറ്റായ പ്രവണതകളെ വീണ്ടും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്.

സമകാലിക സാഹചര്യത്തിൽ മീഡിയ സാക്ഷരത എന്നത് കേവലം അറിവല്ല; മറിച്ച് അതൊരു അതിജീവനശേഷിയാണ്. കണ്ടന്റുകളെ വിമർശനാത്മകമായി വിശകലനം ചെയ്യാനും സത്യവും മിഥ്യയും വേർതിരിച്ചറിയാനുമുള്ള കഴിവ് ഓരോ ഉപഭോക്താവും ആർജിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്. യുവതലമുറയെ ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തിന്റെ മര്യാദകളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും തിരിച്ചറിയുന്ന ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഡിജിറ്റൽ പൗരന്മാരാക്കി വളർത്തുക എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

സാംസ്കാരിക വിനിമയത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, സമകാലിക ഡിജിറ്റൽ യുഗം വലിയൊരു മാറ്റത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്ത് സാംസ്കാരികാനുഭവങ്ങൾ എന്നത് വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിലൂടെയും പ്രകൃതിയോടുള്ള ഇടപഴകലുകളിലൂടെയും വളരെയധികം സാവധാനം രൂപപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രക്രിയയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് അനുഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുൻപേ തന്നെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനിക മനുഷ്യൻ ജീവിതം ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉപരിയായി അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

ആഘോഷങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും പോലും അതിന്റെ തനിമയിലല്ല, മറിച്ച് ക്യാമറയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ രീതിയിലാണ് ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. യാത്രകളും കാഴ്ചകളും നേരിട്ട് അനുഭവിക്കുന്നതിന് പകരം സ്ക്രീനിലൂടെ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥ സമൂഹത്തിൽ വർധിച്ചുവരുന്നു. കുടുംബങ്ങൾ ഒരേ വേദിയിൽ ഒത്തുചേരുമ്പോഴും വ്യക്തികൾ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ഡിജിറ്റൽ ലോകങ്ങളിൽ ഒറ്റപ്പെടുന്നത് സാമൂഹികബന്ധങ്ങളുടെ ഊഷ്മളത കുറയ്ക്കുന്നു.

റീലുകൾ സംസ്കാരത്തെ പൂർണമായി രക്ഷിക്കുന്നതുമല്ല, നശിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല. അവ ഒരു ശക്തമായ ഡിജിറ്റൽ ഉപാധിയാണ്. അത് എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മതയോടെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹങ്ങളുടെ ശബ്ദമാകാനും പ്രാദേശിക കലാരൂപങ്ങളെ ആഗോളതലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും ഈ മാധ്യമത്തിന് സാധിക്കും.
റീലുകൾ സംസ്കാരത്തിന് നൽകുന്ന ആഗോള ദൃശ്യത വലിയൊരു സാധ്യതയാണെങ്കിലും, അത് സംസ്കാരത്തിന്റെ ആഴത്തെയും തനിമയെയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഉപഭോഗവസ്തുവായി മാറരുത്. ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തിന്റെ വേഗമേറിയ ട്രെൻഡുകൾക്കപ്പുറം, ഒരു ജനതയുടെ പൈതൃകത്തെ ബഹുമാനത്തോടെയും ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെയും അടയാളപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

സംസ്കാരം എന്നത് വിരൽത്തുമ്പിലൂടെ സ്ക്രോൾ ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ദൃശ്യം മാത്രമല്ല; മറിച്ച് തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറേണ്ട സജീവമായ ജീവിതാനുഭവമാണ്. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വേഗത്തിൽ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക വേരുകൾ അറ്റുപോകുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയാണ് ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ പ്രധാന വെല്ലുവിളി.

THE GEOMETRY OF INCLUSION

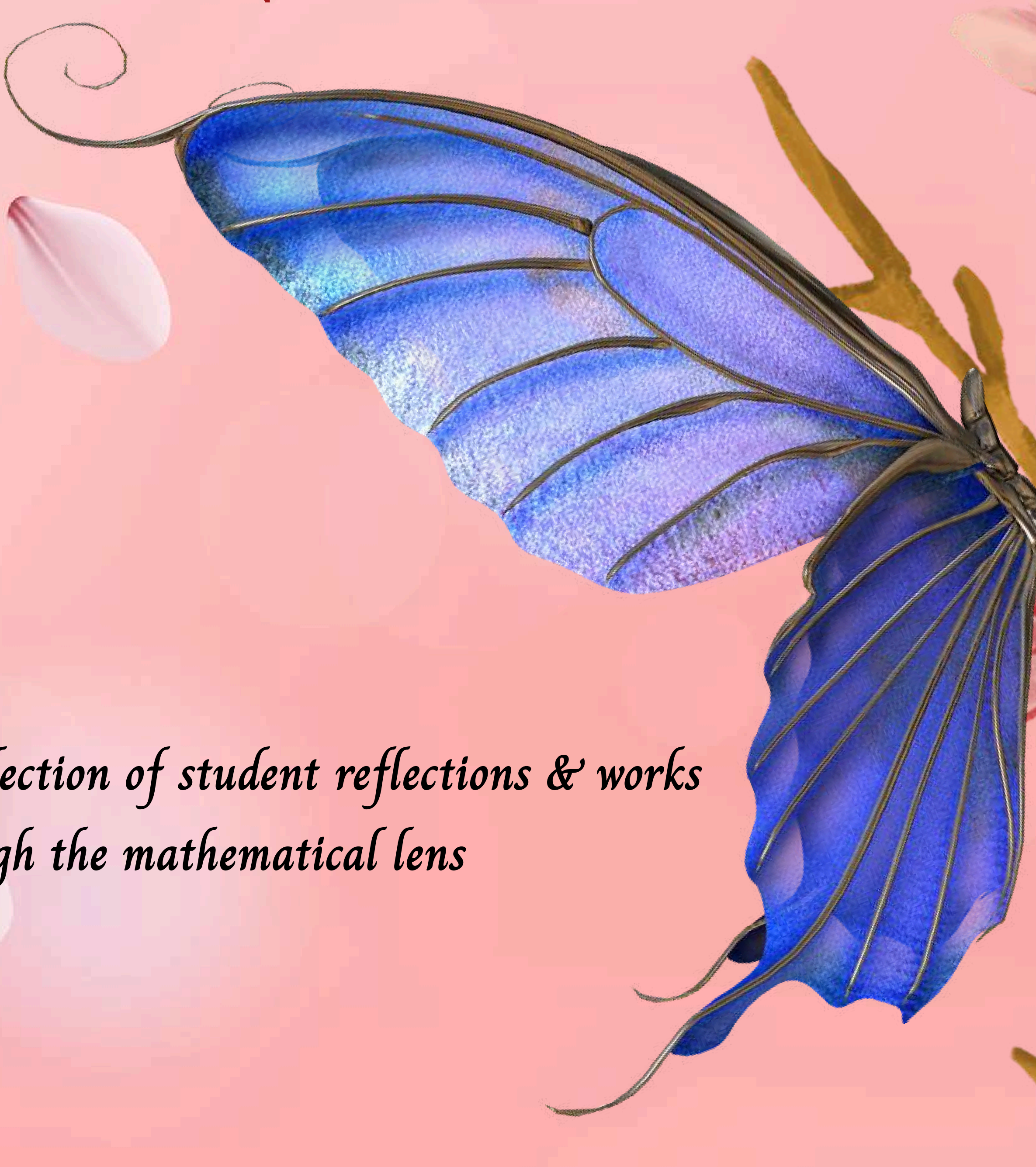

-A collection of student reflections & works through the mathematical lens

WONDER

Movie Review

Ebeena Thomas
Mathematics (2025-27)

The film Wonder, directed by Stephen Chbosky, is a deeply moving and inspirational story about kindness, acceptance, and courage. Based on the novel by R. J. Palacio, the movie explores the emotional journey of a child who looks different from others and his struggle to find acceptance in society.

The story revolves around August Pullman, a boy born with a severe facial difference. Because of his medical condition, he has undergone many surgeries and has been homeschooled by his mother. At the age of ten, Auggie attends a regular school for the first time. Entering school becomes one of the biggest challenges in his life, as he faces stares, fear, and bullying from classmates who judge him by his appearance.

Despite these difficulties, Auggie slowly begins to make friends who see his intelligence, humor, and kindness rather than his face. The film also shows the experiences of his family members, especially his sister, who sometimes feels neglected because of the attention given to Auggie. Through these multiple perspectives, the story shows how one child's difference affects an entire family and community.

One of the strongest aspects of the movie is its emotional realism. Auggie's pain, fear, and hope feel genuine, making the audience empathize with him. The performances are heartfelt, particularly that of the child actor playing Auggie, who conveys deep emotions even under heavy makeup. The parents are portrayed as loving and supportive, representing the strength of family bonds.

The central message of the film is expressed in the phrase "Choose kind." The movie teaches that people should not judge others by their appearance but by their character. It highlights the importance of empathy, inclusion, and respect in schools and society. It also addresses bullying and peer pressure, showing how kindness from even a few individuals can transform someone's life.

In conclusion, Wonder is not just a film about a boy with a facial difference; it is a universal story about humanity and compassion. It encourages viewers to be more understanding and accepting of others. The movie leaves a lasting emotional impact and serves as an important reminder that true beauty lies within a person's heart. For these reasons, Wonder is an inspiring and meaningful film suitable for audiences of all ages.

LET US STAND TOGETHER

Devika M
Mathematics (2025-27)

THE WORLD DOES NOT BELONG TO JUST ONE OF US,
IT BELONGS TO EVERYONE.
EVEN IF OUR COLORS ARE DIFFERENT,
EVEN IF OUR LANGUAGES ARE DIFFERENT,
OUR HEARTS BEAT THE SAME WAY.

A SMILE IS UNDERSTOOD BY ALL,
TEARS ARE PAINFUL FOR EVERYONE.
SO DO NOT PUSH ANYONE AWAY,
REACH OUT YOUR HAND AND INCLUDE THEM.

THERE IS NO DIFFERENCE BETWEEN SMALL OR BIG,
NO DIFFERENCE BETWEEN RICH OR POOR.
WHEN WE STAND TOGETHER,
THE WORLD BECOMES MORE BEAUTIFUL.

STAND BESIDE SOMEONE WHO FEELS ALONE,
BE A SUPPORT TO SOMEONE WHO IS TIRED.
ONLY WHEN WE COME TOGETHER
CAN WE BECOME TRULY HUMAN.

Inclusivity in Art: Embracing Equal Expression and Cultural Unity

Varsha K
Mathematics (2025-27)

Inclusivity in art means creating a world where every person, regardless of background, ability, culture, gender, age, or economic status, has the opportunity to participate in and enjoy creative expression. In forms such as drawing, painting, sculpture, dance, music, theater, and cultural performances, inclusivity encourages artists to welcome diverse ideas, traditions, and perspectives rather than limiting creativity to a single style or group of people. Art becomes more meaningful when it reflects the experiences and identities of many communities instead of only a privileged few.

In visual arts like drawing and painting, inclusivity allows artists to explore different cultures, emotions, and personal stories through their work. Artists from marginalized communities often use creativity to express struggles, traditions, and identities that may otherwise go unnoticed. Inclusive art spaces give these artists equal opportunities to showcase their talent in exhibitions, competitions, workshops, and galleries. This not only supports fairness but also enriches the art world with fresh ideas and unique forms of expression. New creativity often emerges when artists learn from different cultures and perspectives, combining traditional techniques with modern innovation. Many modern artists experiment with mixed media, digital illustration, recycled materials, and community-based projects to make art more accessible and meaningful to wider audiences.

Inclusivity is equally important in dance and cultural art forms. Dance has always been a powerful way for people to express emotions, celebrate heritage, and build community connections. Inclusive dance encourages participation from people of different physical abilities, body types, and cultural backgrounds. Traditional dance forms from various regions deserve equal respect and recognition alongside popular mainstream styles. When cultural performances are appreciated and preserved, communities are able to protect their identity while sharing their traditions with others. Inclusive cultural festivals and performances help people learn about customs, music, costumes, and stories from around the world, promoting understanding and respect between societies. Cultural art forms such as folk dance, tribal art, classical music, street performances, and handmade crafts all contribute to preserving history while inspiring future generations.

Accessibility also plays a major role in inclusive art. Art schools, cultural programs, and creative events should be open and welcoming to everyone,including

people with disabilities or those from financially disadvantaged backgrounds. Providing affordable materials, scholarships, accessible performance spaces, and supportive learning environments can help talented individuals pursue their artistic passions without unnecessary barriers. Technology and social media have also increased inclusivity by allowing artists, dancers, and performers to share their work with global audiences, even if they lack access to major institutions or expensive training opportunities. Online tutorials, virtual exhibitions, and digital art platforms now allow people from rural areas and small communities to learn and participate in artistic activities from anywhere in the world.

Another important part of inclusivity in art is encouraging freedom of imagination and originality. Creativity grows when people feel accepted and confident enough to experiment with new ideas. Inclusive environments allow artists to break stereotypes, mix artistic traditions, and develop innovative styles without fear of judgment. This openness leads to artistic evolution and keeps cultural art forms alive by adapting them to modern times while still respecting their roots. Young artists especially benefit from inclusive spaces because they feel encouraged to express their thoughts, emotions, and identities freely through creative work.

Inclusivity in art also helps build empathy and emotional connection among people. Art has the power to communicate feelings and experiences that words sometimes cannot express. When audiences experience paintings, dances, songs, or performances from different cultures and communities, they begin to understand perspectives beyond their own lives. This can reduce prejudice, encourage compassion, and strengthen unity in diverse societies. Community art projects, public murals, cultural exhibitions, and collaborative performances often bring people together and create a sense of belonging and shared identity. Furthermore, inclusive art supports social change by giving visibility to important issues such as equality, environmental awareness, mental health, human rights, and cultural preservation. Artists often use their creativity to raise awareness and inspire positive action. Through painting, dance, photography, or theater, art can challenge discrimination and encourage society to become more open-minded and accepting. Creative expression becomes not only a form of entertainment but also a powerful tool for education and transformation.

Overall, inclusivity in drawing, painting, dance, music, and cultural arts strengthens both creativity and society. It ensures that art remains a space where everyone can express themselves, celebrate their identity, and contribute their unique talents. When different voices, traditions, and creative ideas are welcomed together, art becomes more vibrant, inspiring, and reflective of humanity as a whole. Inclusivity allows art to connect people across cultures and generations, making creativity a universal language that belongs to everyone.

The Walls That Melted

A story of togetherness

Swetha Raj M P
Mathematics (2025-27)

In a small village called Harmonyville, people from different religions, languages, cultures, and economic backgrounds lived side by side. Although they shared the same streets and markets, there was an invisible wall between them. Each group mostly stayed within its own circle, rarely interacting with others. The village existed together, but not united.

One day, a school teacher named Ms. Anita introduced a project called “Our Village, Our Responsibility.” She encouraged the students to share something unique about their families—their traditions, food, stories, or challenges. At first, some students felt nervous. They wondered whether others would truly listen or understand.

As the project began, something beautiful happened. Rahim spoke about his family’s festival celebrations and what they meant to him. Anya performed a traditional dance passed down through generations. Aravind shared his experience of helping his father, who used a wheelchair, explaining how certain public places in the village were difficult to access. His story made everyone reflect deeply.

The students began to understand that social inclusivity is not just about allowing differences to exist—it is about respecting, valuing, and learning from them. They decided to take action. Together, they wrote a letter to the village council requesting ramps in public buildings, books in multiple languages in the library, and a community festival where every group could participate equally.

Slowly, the village started to change. People began talking more, helping one another, and celebrating together. The invisible walls began to disappear. Harmonyville truly lived up to its name.

At the closing event of the school project, Ms. Anita said,
“A strong society is not built by people who are all the same, but by people who stand together despite their differences.”

And so, the small village learned a powerful lesson—that social inclusivity is the foundation of unity, empathy, equality, and shared humanity.

Social Inclusivity in India

Anumol Togi
Mathematics (2025-27)

Social inclusivity refers to the practice of ensuring that all individuals, regardless of their caste, religion, gender, language, region, economic background, or physical ability, are given equal rights, opportunities, and respect in society. It means creating a society where everyone feels valued, accepted, and empowered to participate fully in social, economic, and political life. In a diverse country like India, social inclusivity is not just important—it is essential for maintaining unity and national development.

India is known for its rich diversity. It is home to multiple religions, hundreds of languages, various cultural traditions, and different social groups. While this diversity is a strength, it can also create divisions if inclusivity is not practiced. Recognizing this, the makers of the Indian Constitution laid a strong foundation for equality and justice. The Constitution guarantees Fundamental Rights that ensure equality before the law and prohibit discrimination based on religion, race, caste, sex, or place of birth. One of the key architects of the Constitution, B. R. Ambedkar, strongly advocated for the rights of marginalized communities and worked tirelessly to eliminate social discrimination.

One of the most significant steps towards social inclusivity in India is the reservation system. Reservations in education and government employment are provided to Scheduled Castes (SC), Scheduled Tribes (ST), and Other Backward Classes (OBC). These communities had historically faced social exclusion and limited access to resources. By providing reservations, the government aims to create equal opportunities and promote social justice. Although debates continue about the system, it has helped many individuals from disadvantaged backgrounds achieve education and employment.

Gender inclusivity is another important aspect of social development in India. For many years, girls and women faced discrimination in education, healthcare, and employment. To address this issue, the government launched initiatives such as Beti Bachao Beti Padhao, which focuses on protecting and educating the girl child. Additionally, laws have been enacted to prevent child marriage, domestic violence, and workplace harassment. Increasing awareness about women's rights and promoting female education are strong steps toward building an inclusive society.

India has also made efforts to include persons with disabilities. The Rights of Persons with Disabilities Act ensures equal opportunities in education, employment, and public services. Many public buildings, transportation systems, and educational institutions are now required to provide accessibility facilities such as ramps and special learning support. Inclusive education policies encourage children with disabilities to study in regular schools along with other students, promoting understanding and acceptance from an early age.

Economic inclusivity is equally important. Poverty and unemployment can lead to social exclusion. Government schemes like rural employment programs, skill development missions, and financial inclusion initiatives aim to reduce economic inequality. Programs that promote digital literacy and access to banking services help bring marginalized communities into the mainstream economy.

Cultural and religious inclusivity is one of India's greatest strengths. The country celebrates festivals of different religions such as Diwali, Eid, Christmas, Gurpurab, and Pongal. People from different communities often participate in each other's celebrations, reflecting mutual respect and harmony. This spirit of unity in diversity has helped India remain strong despite its vast differences.

However, challenges still remain. Caste-based discrimination, gender inequality, regional differences, and economic disparities continue in some parts of the country. Social media can sometimes spread hate or misinformation, leading to division. Therefore, promoting awareness, education, and empathy is essential. Inclusivity must begin at home and in schools, where children learn values of respect and cooperation.

Hence, social inclusivity is vital for India's progress and unity. The Constitution, government policies, and social movements have contributed significantly to creating a more inclusive society. However, true inclusivity requires continuous effort from every citizen. By respecting diversity, standing against discrimination, and supporting equal opportunities for all, India can continue to grow as a united and progressive nation.

Varsha K
Mathematics (2025-27)

Inclusivity in Nature: learning belonging from the Natural World

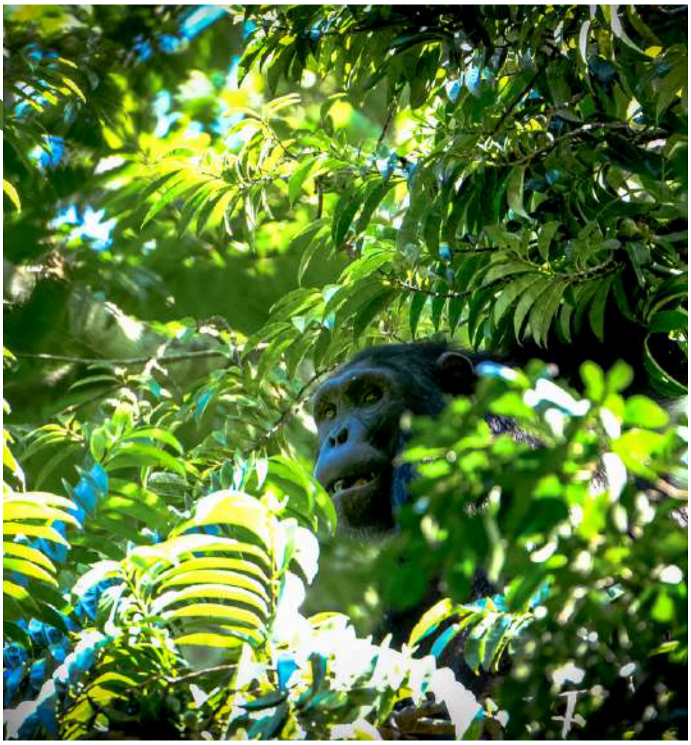

Nature does not operate through exclusion. Forests, rivers, coral reefs, grasslands, and mountains thrive because of diversity, interdependence, and balance. Every organism — from the smallest fungi beneath the soil to the tallest trees in a rainforest — plays a role in sustaining life. Inclusivity in nature is not simply a poetic idea; it is a fundamental principle of survival and resilience.

Nature teaches us that diversity creates strength. Different species work together to maintain balance, showing that cooperation is essential for growth and survival. Similarly, human societies become stronger and more resilient when people of different backgrounds, cultures, and abilities are respected and included.

Inclusivity also reflects the interconnectedness of life. Just as ecosystems depend on every organism, communities thrive when everyone has equal opportunities and support. By learning from nature, humanity can build a more compassionate, balanced, and sustainable world.

"Let's protect the natural and cultural treasures passed down through generations. By preserving our green heritage, we ensure a thriving planet for the future."

Learning to Feel: A Reflection on Writing "The School for Sympathy"-By E. V Lucas

Malavika K
Mathematics (2024-26)

Writing the School for Sympathy by E. V. Lucas, from his collection A Choice of Essays, is an essay that gently yet powerfully touches the reader's heart. It does not speak about education in terms of ranks or achievements; instead, it speaks about something far more important—the ability to feel for others.
I first read this essay during my degree English class, but it soon became more than a prescribed text for examination. As I read about Lucas's visit to Miss Beam's school, I found myself emotionally moved. The idea of children temporarily experiencing disabilities such as blindness or physical limitations is both simple and profound. It made me realize how easily we take our abilities for granted and how little we understand the daily struggles of people who live with disabilities.

What affected me most was the fairness and humanity of Miss Beam's approach. No child is spared from this experience, and no child is singled out. Through this, the students learn compassion not through lessons, but through lived experience. As a student, this made me reflect deeply on my own behaviour—how often I overlook others' pain or fail to offer help simply because I do not fully understand their struggles.

This essay also made me think seriously about inclusive education. Lucas shows that inclusion is not only about infrastructure or policies, but about attitudes. Without sympathy, even the most advanced educational system can feel cold and excluding. The essay awakened in me a strong belief that schools must shape emotionally sensitive individuals who can build a kinder and more inclusive society.

Reading The School for Sympathy was not just an academic experience for me; it was a personal one. It reminded me that education is meaningful only when it teaches us to be humane. This essay stayed with me long after I finished reading it, urging me to be more understanding, more patient, and more compassionate toward others.

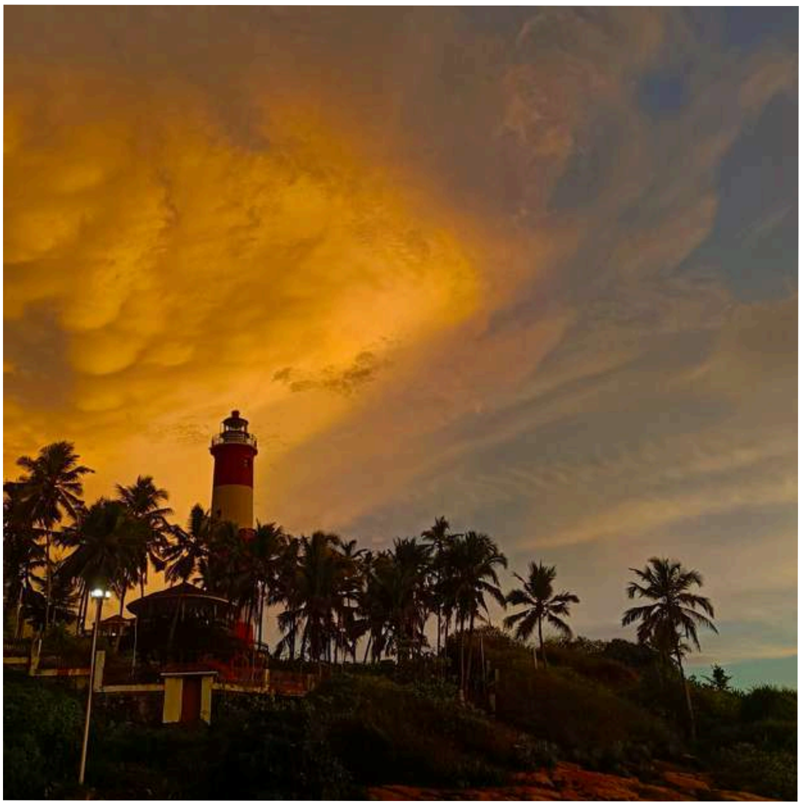

Aswathi P Reghunath
Mathematics (2025-27)

Through the lens

Still life

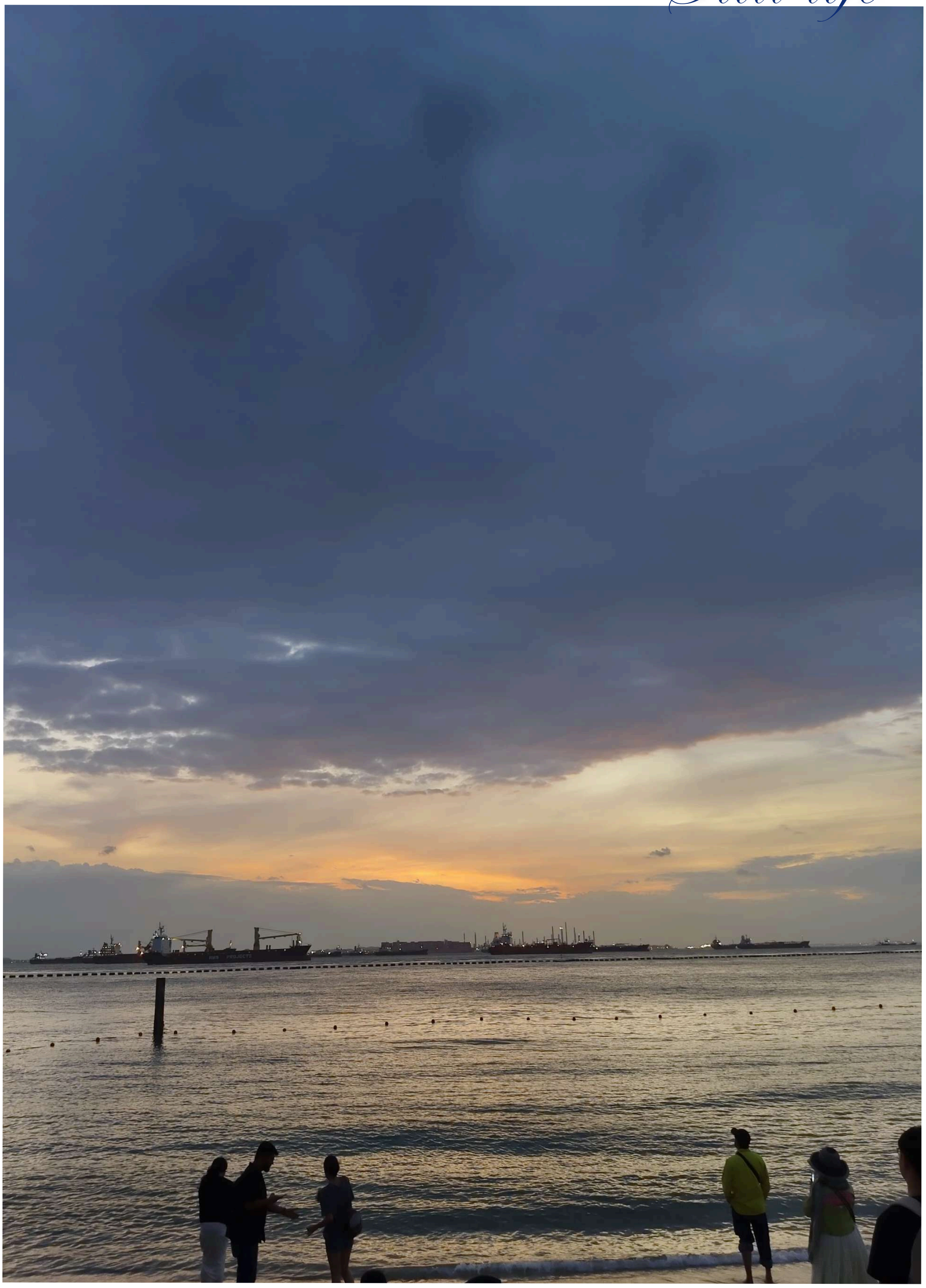

Ebeena Thomas
Mathematics (2025-27)

TOGETHER WE LEARN

-Celebrating Diversity, Equity, and Belonging in Education

LESSONS BEYOND THE HILLS

Joyal Saju
Physical Science (2025-27)

There are journeys that entertain us, and there are journeys that transform us. This is a reflection on one such journey I made during my Higher secondary days - a study trip with my Sunday school classmates through parts of Wayanad and Kozhikode. Today, as a B.Ed student in our P.K.M. College of Education, Madampam, I revisit those memories with deeper understanding. What once felt like a simple academic excursion now shines before me as a living lesson on academic inclusivity.

It was during my 11th standard, as part of a study tour organised by our Sunday School from our parish church, Infant Jesus Church, Balesugiri that this unforgettable journey began. On 12 February 2016, at exactly 5:30 a.m., we gathered in front of our parish church. The sky was still stretching awake. Dew shimmered on leaves. . There was laughter, photographs, and the light-hearted excitement of a field visit. Our bus moved through the misty morning, filled with laughter, songs, and the joy of friendship. As we climbed the winding roads bordered by thick greenery, none of us imagined that the hills ahead would quietly reshape our understanding of education.

At first as part of our field exposure, we visited GVHSS Mananthavady. The school stood modestly amidst the natural beauty of the region. The infrastructure was simple, yet the environment radiated warmth. Many students there came from tribal communities and economically weaker sections. Some were first-generation learners. A few struggled with Malayalam as they spoke different dialects at home.Inside one classroom, we observed a science lesson conducted with locally available materials - leaves, pebbles, and simple charts. The teacher ensured that every student participated..

When one child hesitated to answer, she gently encouraged him, giving him the time and confidence to respond. . That moment left a lasting impression on me. Inclusivity there was not announced; it was practiced silently and sincerely.

Later, we reached Emmaus Villa Residential School for Mentally Challenged, Thonichal located near Mananthavady - an institution dedicated to educating and supporting children with diverse learning needs.

Stepping onto the campus, I felt an immediate calmness - gentle laughter, bright artwork on walls, and teachers moving slowly and patiently between students. This was a place where progress was measured in small steps, quiet achievements, and shining eyes.

Inside the classrooms, some children were engaged in sensory activities, while others were learning life skills. A group worked gently with learning materials, guided by a teacher who spoke softly and encouraged each child. There were no rush, no loud instructions - just tender care and focused support.

A teacher explained to us: "Here, we do not measure success by speed or scores.

We measure it by confidence - by every small smile, every new word, every skill learned."

I watched a child proudly show the first letter he had learned to write, while another practised simple toiletries skills, gaining independence step by step. That moment touched me deeply. Inclusivity is not just placing students together; it is meeting each learner where they are and valuing effort over results. As we left around 11:30 a.m., the children waved at us, their smiles radiant. My heart felt full - grateful to have witnessed courage in its purest form. True inclusion does not erase differences; it celebrates them.

We also visited St. Alphonsa L.P. School, Thariode. Though it was a small primary school nestled amidst the greenery of Wayanad, it radiated warmth and togetherness. Here, we observed young learners from diverse linguistic and socio-economic backgrounds studying side by side in harmony. Some came from farming families, some from daily wage households, and some spoke different mother tongues - yet inside the classroom, they were simply learners.

The teachers patiently adapted their teaching methods according to the needs of each child. Instructions were repeated gently when required. Visual aids were used thoughtfully. Group activities were designed in such a way that every child had a meaningful role - whether it was reading, drawing, explaining, or arranging materials. No one was sidelined. No one was ignored.

As an 11th standard student then, I simply admired the teachers' dedication. Today, as a B.Ed student, I understand that what I witnessed was academic inclusivity in action - creating equal opportunities for all learners, regardless of background, ability, language, or gender.

From Wayanad, we continued our journey to Kozhikode. There, we visited Government Higher Secondary School, Nadakkavu, an institution known for its progressive educational practices. In one classroom, we observed students with varying abilities learning together. A visually impaired student used Braille materials confidently. A hearing-impaired student participated with peer assistance and sign language support.The atmosphere was collaborative and respectful.

What touched me most was not just the availability of facilities, but the mindset of the teachers and students. Differences were not viewed as limitations; they were embraced as part of the learning community. That day, I realized that inclusivity begins with attitude. When teachers believe in every learner's potential, classrooms become spaces of belonging.

On our final evening, our group walked along Kozhikode Beach. The waves moved rhythmically, touching every foot that stood by the shore without discrimination. Watching the sunset, I felt a quiet realization settle within me - education must be like the sea, embracing all without bias.

At that time, I did not foresee that I would soon step into a B. Ed programme, preparing myself for the noble profession of teaching. Today, sitting in our B. Ed college and writing this for our college magazine, those memories return with renewed meaning.

The journey with my Sunday school group was more than sightseeing; it was an awakening.

In our B.Ed classes, we now discuss inclusive education, learner-centered pedagogy, differentiated instruction, and equitable assessment. We analyze theories and policies. But whenever the topic of academic inclusivity arises,

my mind travels back to those classrooms in Wayanad and Kozhikode.

I remember the teacher who waited patiently for a hesitant child. I recall the collaborative spirit among students of different abilities. I remember how dignity was woven into daily teaching.

Academic inclusivity means ensuring that no learner feels invisible. It means recognizing diversity as strength. It calls upon us, as future educators, to adapt our teaching strategies, provide flexible assessments, and cultivate empathy.

It demands that we see beyond marks and measure success in terms of growth and confidence.

Kerala is often celebrated for its literacy achievements, but the true essence of education lies in small, powerful moments - a child finding their voice, peers supporting one another, and teachers choosing patience over haste. As a B. Ed student teacher, I carry this responsibility forward. Inclusivity must begin within our own classrooms, among classmates from diverse backgrounds. Only then can we create future classrooms rooted in equality and compassion.

Looking back, I realize that the hills of Wayanad taught me resilience, the dam taught me unity in diversity, and the sea at Kozhikode taught me openness. That journey with my Sunday school group planted within me a deeper understanding of education - one that is now being nurtured through my B. Ed training. If someday I can build a classroom that reflects the warmth of SALP Thariode and the compassion of Emmaus Villa - a classroom where no child feels unseen, unheard, or unvalued - then this journey would have truly fulfilled its purpose. Because true education does not merely inform minds - it includes hearts.

And sometimes, the most powerful lessons are learned not inside classrooms, but along the winding roads of a journey. That one day in Wayanad and Kozhikode did not just show me hills, water, and waves. It showed me the kind of teacher I aspire to become. And that, perhaps, is the most beautiful destination of all.

Abhiya CS
Physical Science(2025-2027)

Many Doors

In every classroom, bright and wide,
Different dreams sit side by side.
Some speak softly, some shine loud,
Each mind rising through the crowd.

One learns quickly, one takes time,
Yet every thought can still climb.
Books grow richer when voices blend,
And strangers slowly turn to friends.

A ramp, a hand, a patient guide,
Can help lost confidence survive.
No single path defines success,
We bloom through shared togetherness.

Let learning be a sky so free,
For every heart, for every "we."
Not just the strongest at the start-
But space for every curious heart.

ഒരേ ക്ലാസ്, പല സ്വപ്നങ്ങൾ

Sikha Dev S
Physical Science (2025–27)

അഞ്ചാം ക്ലാസിലെ പുതിയ അധ്യാപികയായ അനിത ടീച്ചർ ആദ്യദിവസം തന്നെ ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. ക്ലാസിൽ ഇരുപത് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവവും കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവരിൽ അരുൺ വളരെ വേഗത്തിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടിയായിരുന്നു. മീര വരയ്ക്കുന്നതിൽ മിടുക്കി. റഹീം വായനയിൽ അൽപ്പം പിന്നിലായിരുന്നു. ദീപ കേൾവിക്കുറവുള്ള കുട്ടിയായിരുന്നു. ചില കുട്ടികൾ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സംസാരിക്കും; ചിലർ ശാന്തമായി ഇരിക്കും.

ഒരു ദിവസം ടീച്ചർ ബ്ലാക്ക്ബോർഡിൽ വലിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതി:

“എല്ലാവർക്കും ഇവിടെ സ്ഥലം ഉണ്ട്.”

“ഇന്ന് നമുക്ക് ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ പഠിക്കാം,” ടീച്ചർ പറഞ്ഞു.

അവൾ കുട്ടികളെ ഗ്രൂപ്പുകളാക്കി. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിലും വ്യത്യസ്ത കഴിവുകളുള്ള കുട്ടികളെ ചേർത്തു. റഹീമിനെ വായനയിൽ സഹായിക്കാൻ അരുണിനെ കൂടെ കൊടുത്തു. ദീപയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ മീര ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു. എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഒരു ചെറിയ പ്രോജക്ട് തയ്യാറാക്കി.

ആദ്യം റഹീം മടിച്ചുനിന്നു. പക്ഷേ കൂട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടെ അവൻ കഥ വായിച്ചു. ക്ലാസ് മുഴുവൻ കൈയടി കൊടുത്തു. ദീപ തന്റെ അഭിപ്രായം കൈചലനങ്ങളിലൂടെ പറഞ്ഞു; ടീച്ചർ അത് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കി. മീരയുടെ ചിത്രങ്ങൾ ക്ലാസിനെ നിറമൂകിച്ചു.

അന്നേദിവസം കുട്ടികൾക്ക് ഒരു വലിയ പാഠം മനസ്സിലായി പഠനം മത്സരമല്ല; അത് ഒരുമയാണ്. വ്യത്യാസങ്ങൾ ദൗർബല്യമല്ല; അത് ശക്തിയാണ്.

അവസാനം അനിത ടീച്ചർ പറഞ്ഞു:

“നമ്മുടെ ക്ലാസ് ഒരു കുടുംബമാണ്. ഇവിടെ ആരും പിന്നിലാകില്ല.”

ആ ദിവസം മുതൽ ആ ക്ലാസ് ഒരു സാധാരണ ക്ലാസ് ആയിരുന്നില്ല; അത് ഒരുമയും ഉൾക്കൊള്ളലും നിറഞ്ഞ ഒരു പഠനലോകമായിരുന്നു.

BEYOND MARKS: THE JOURNEY TOWARDS UNDERSTANDING

(Movie review: Taare Zameen Par)

Ayana Johns
Physical Science (2025-27)

In the realm of educational cinema, few films have left as profound and lasting an impression as *Taare Zameen Par*. Directed by and starring Aamir Khan, this sensitive and thoughtfully crafted film explores the emotional and academic journey of a child who struggles within the rigid framework of conventional schooling. More than a narrative about dyslexia, it is a meditation on how we define intelligence, measure success, and understand childhood.

The story revolves around Ishaan Awasthi, an imaginative and artistically gifted young boy. His world is vibrant with colour and creativity, yet within the classroom he appears distracted and underperforming. Letters seem to dance on the page; numbers refuse to stay still. His repeated failures in tests and homework earn him labels "lazy," "careless," and "problematic." Gradually, criticism replaces encouragement, and disappointment overshadows his once-bright spirit.

The film poignantly captures the emotional weight of academic misunderstanding. Ishaan's struggle is not merely with textbooks but with the expectations that surround him such as parental aspirations, institutional norms, and societal definitions of merit. When he is sent to a boarding school in the hope that stricter discipline will improve his performance, the emotional distance between him and his family deepens. His silence grows heavier, reflecting the isolation many learners feel when their difficulties are unrecognised.

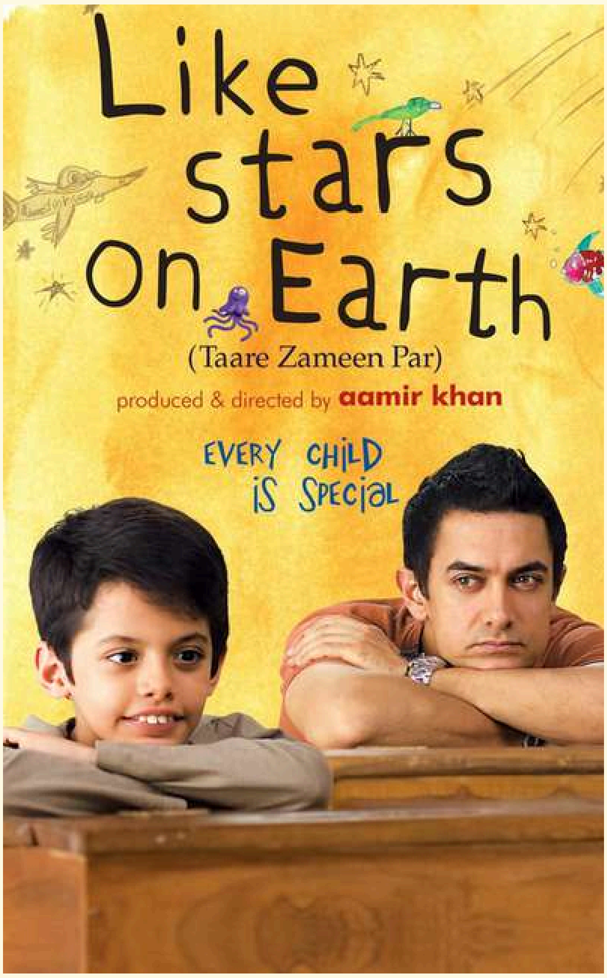

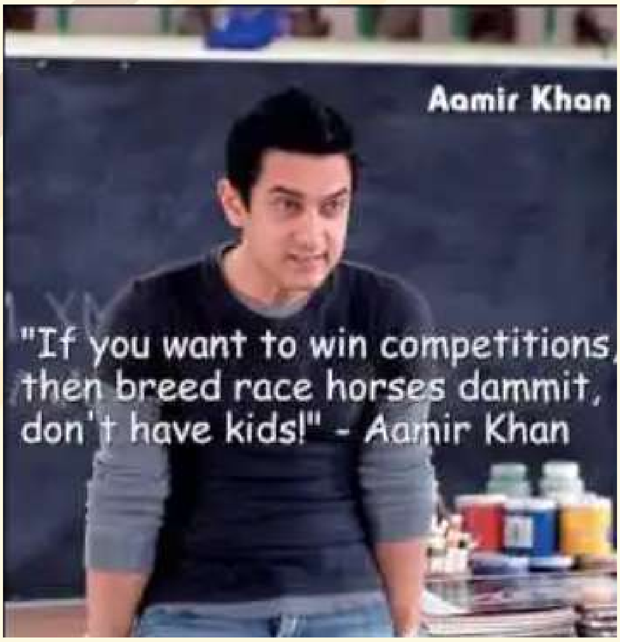

The narrative shifts with the arrival of Ram Shankar Nikumbh, an art teacher whose educational philosophy is grounded in empathy and attentiveness. Unlike others, he notices the signs of dyslexia and seeks to understand Ishaan's perspective. His intervention is not dramatic or revolutionary; it is patient and humane. By adapting his teaching approach, offering individual guidance, and restoring Ishaan's confidence, he demonstrates the transformative power of compassionate education.

Through this relationship, the film subtly addresses broader educational concerns. It questions the overemphasis on standardised testing and uniform benchmarks of achievement. It highlights the importance of early identification of learning differences and the necessity of teacher sensitivity. Most importantly, it underscores the idea that learning is not a one-size-fits all process. Each child progresses at a unique pace and possesses distinct strengths that may not align with traditional evaluation systems.

Cinematically, Taare Zameen Par balances emotional depth with artistic expression. The animated sequences that illustrate Ishaan's imagination serve as powerful metaphors for the richness of his inner world. These moments stand in stark contrast to the structured, often monotonous atmosphere of his classroom, reinforcing the central tension between creativity and conformity. The music further enhances the narrative, gently guiding the viewer through feelings of frustration, hope, and eventual triumph.

The performances elevate the film's impact. The portrayal of Ishaan is remarkably authentic, capturing the vulnerability and resilience of a child navigating misunderstanding. Aamir Khan's performance as the empathetic teacher is measured and sincere, embodying the role of a mentor who believes in nurturing potential rather than enforcing compliance.

For students of education and psychology, the film offers meaningful reflection. It serves as a reminder that educational institutions must strive to be spaces of inclusion and understanding. Policies and curricula are important, but the human element within classrooms is equally vital. A teacher's attentiveness can alter the course of a learner's life.

At its heart, *Taare Zameen Par* is a celebration of individuality. The title, translated as "Stars on Earth," symbolises the inherent brilliance within every child. Some shine in mathematics, others in art; some express themselves through words, others through imagination. Education's responsibility is not to compare these lights but to nurture them. Graceful, reflective, and enduringly relevant,

Taare Zameen Par continues to resonate because it speaks to a universal truth: when education moves beyond marks and recognises the learner as a whole person, it becomes transformative. The film gently reminds us that before we evaluate performance, we must first understand the child. In doing so, it leaves the audience with a quiet yet powerful conviction that true learning begins with empathy.

समावेश की उड़ान

Arya Mukundan
Physical Science (2025-27)

ज्ञान गगन में उड़े पतंग,
हर मन पाए अपना रंग।
न कोई छूटे, न कोई थमे,
सपनों के दीप सभी में जलें।

भाषा, वेश या रूप अलग हो,
फिर भी हर दिल एक तरंग हो।
कदम मिलाकर चलना सीखें,
भेदभाव की रेखा मिटाएँ।

धीमी गति हो या तीव्र उड़ान,
सबको मिले समान सम्मान।
हर प्रतिभा का हो अभिनंदन,
यही हो शिक्षा का सच्चा वंदन।

ज्ञान की इस पावन धरा पर,
गूंजे समता के मधुर स्वर।
समावेश बने हमारी पहचान,
यही हो शिक्षा की सच्ची शान।

POLICIES AND PRACTICES FOR INCLUSIVE EDUCATION IN INDIA

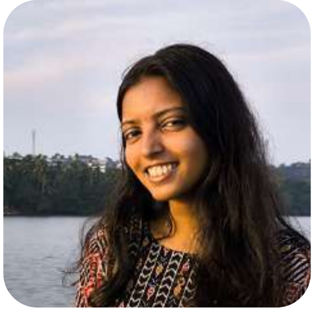

Sreya K K
Physical Science (2025-27)

Inclusive education in India reflects the nation's commitment to equality, dignity, and social justice. Rooted in constitutional values and supported by progressive policies, inclusive education seeks to ensure that every child regardless of disability, gender, caste, socioeconomic background, or learning need has access to meaningful and quality education within the same learning environment. This vision moves beyond charity-based approaches and instead recognizes education as a fundamental human right essential for participation in society.

The constitutional framework of India guarantees equality of opportunity and emphasizes free and compulsory education for children between the ages of six and fourteen. Over time, this commitment has evolved through major educational reforms, national commissions, and policy initiatives that collectively promote inclusive schooling.These measures highlight the shift from segregated special education toward integrating children with diverse needs into mainstream classrooms,

thereby fostering acceptance, participation, and shared learning experiences among all students.

Several landmark policies and programmes have shaped inclusive education in India. Early initiatives such as the Integrated Education for Disabled Children Scheme and the National Policy on Education emphasized equal access, teacher preparation, vocational training, and support services. Later legal frameworks including the Persons with Disabilities Act, the Right to Education Act, and the Rights of Persons with Disabilities Act strengthened guarantees of free education, institutional support, and non-discrimination.

Nationwide programmes like Sarva Shiksha Abhiyan and Samagra Shiksha further expanded inclusive practices by providing assistive devices, resource teachers, transport facilities, scholarships, and accessible learning materials for children with special needs. Contemporary reforms, particularly the National Education Policy 2020, reinforce inclusion through principles of access, equity, affordability, and quality.

The policy promotes flexible curricula, multilingual learning, early childhood care, teacher development, and equitable participation across all stages of schooling. Such reforms aim not only to improve academic achievement but also to nurture confidence, independence, and social belonging among learners with diverse abilities.

Across Indian states, innovative practices such as sign-language assemblies, ICT-based learning for visually impaired students, community partnerships, early identification programmes, , and inclusive recreational activities demonstrate practical pathways for translating policy into action.

These localized efforts highlight that inclusion is most effective when supported by community awareness, trained educators, accessible infrastructure, and continuous collaboration among families, schools, and government agencies.

Inclusive education in India represents more than an educational reform; it is a movement toward a compassionate and democratic society where diversity is valued as strength. By ensuring that all learners study together, participate equally, and receive the support they need to succeed, inclusive education contributes to social harmony, human development, and national progress. Continued commitment to effective implementation, teacher empowerment, and community engagement will be essential for realizing the true promise of inclusion in the years ahead.

THE OPEN DOOR

Arya C V
Physical Science (2025-27)

A classroom is a tapestry,
Of every shade and tone,
Where every child has a seat,
And no one sits alone.

It’s not just sharing space or desks,
Or being in the room,
It’s planting seeds in different
ways,
To help each flower bloom.

The silence finds a steady voice,
The restless find their pace,
For strength is born when we
decide That all belong in this space.

We learn that "different" isn't less,
It’s how the world grows wide,
With every hand held firmly now,
And no one pushed aside.

With open hearts and varied
paths, The barriers fall away,
For when we all are gathered in,
We find a better way.

ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ

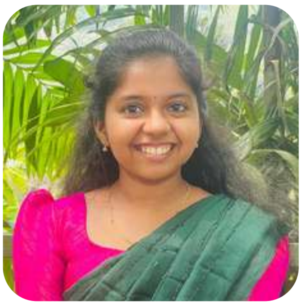

Sreya P
Physical Science (2025-27)

ഗ്രൗണ്ടിൽ കുട്ടികളുടെ കളി ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ, പെട്ടെന്ന് അവന്റെ ശ്രദ്ധ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ വീൽചെയറിൽ ഇരുന്ന് കളി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കുട്ടിയിലേക്കു മാറി. അപ്പോൾ തന്നെ അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നു – എന്തുകൊണ്ട് അവനെ ആരും കളിക്കാൻ കൂട്ടുന്നില്ല?

“അപ്പു , നീയിതേത് ലോകത്താ? ഇവിടെ വല്ലതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ?”

പെട്ടെന്നുണ്ടായ ടീച്ചറുടെ ചോദ്യം കേട്ട് അവൻ തന്റെ കണ്ണുകളെ ഗ്രൗണ്ടിൽ നിന്നു പിൻവലിച്ച് ക്ലാസിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

ക്ലാസിൽ ശാസ്ത്രപഠനമാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ബോർഡിൽ ‘ആസിഡുകളും ബേസുകളും’ എന്ന് എഴുതിയിട്ട് ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ ടീച്ചർ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പുവിന് തന്റെ കണ്ണുകളെ ഗ്രൗണ്ടിൽ നിന്നു പിൻവലിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും, അവന്റെ മനസ്സ് ഇപ്പോഴും ഗ്രൗണ്ടിൽ കളി ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ കുട്ടിയിലായിരുന്നു. അധികസമയം അവന് മനസ്സിനെ പിടിച്ചുനിർത്താനായില്ല. ക്ലാസിന്റെ അവസാനം ടീച്ചർ, “ആർക്കെങ്കിലും സംശയമുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചതും അവൻ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒരു മൂലയിലേക്കു കൈ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു:

“ടീച്ചറെ, ആ കുട്ടി എന്തുകൊണ്ടാണ് കളിക്കാത്തത്?”
ടീച്ചർ മറുപടി പറഞ്ഞു:
“ആ കുട്ടിക്ക് കാൽ വയ്യാതിരിക്കുകയല്ലേ.”
ആ ഉത്തരം അവന് തൃപ്തികരമായില്ല. അവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു:
“അതിനെന്താ? അവന് കളിക്കാൻ കഴിയുന്ന കളിയില്ലേ?”
അപ്പുവിന്റെ ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി ടീച്ചറുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നില്ല.
“അപ്പോ നീ ഇത്രയും നേരം ഗ്രൗണ്ടിലേക്കാണോ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്? ക്ലാസിലല്ലല്ലോ ശ്രദ്ധ?”
ഇങ്ങനെ രണ്ടു ശകാരവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് ടീച്ചർ വിഷയം മാറ്റി.
എങ്കിലും അപ്പുവിന്റെ മനസ്സ് ശാന്തമായിരുന്നില്ല. കുട്ടികളുടെ കാലിൽ നിന്നു വിരിയുന്ന ഓരോ ഗോളിലും, അവരെക്കാളും കൂടുതൽ സന്തോഷത്തോടെ ആസ്വദിച്ചിരുന്ന ആ കുട്ടിയുടെ മുഖം അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു വിങ്ങലായി നിലനിന്നു.
അപ്പു എപ്പോഴും അങ്ങനെ ആയിരുന്നു. ക്ലാസിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു അവന് ഒരിക്കലും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. തന്റെ മനസ്സിൽ വിരിയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ തേടുകയാണ് അവൻ പതിവായി ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ അവന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവർ ഒരിക്കലും വില കൽപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.
അധ്യാപകരും അവന്റെ അച്ഛനും അവനിലെ കുറ്റങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലാണ് കൂടുതൽ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്നത്. അവന്റെ അമ്മ മാത്രമാണ് അവന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും ചോദ്യങ്ങളെയും പരിഗണിച്ചിരുന്നത്.
ആ ദിവസം മുഴുവൻ അവന്റെ മനസ്സിൽ ആ കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളായിരുന്നു.
വൈകുന്നേരം സ്കൂൾ വിട്ടപ്പോൾ അവൻ വീട്ടിലേക്കു ഓടി. ബാഗ് തറയിൽ ഇട്ട് അമ്മയെ തേടി അടുക്കളയിലേക്കു പോയി.
അമ്മ അപ്പുവിനുവേണ്ടി ഉണ്ണിയപ്പം ചുട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.
ഉണ്ണിയപ്പം ഇട്ടുവച്ച ഭരണിയിൽ നിന്നു ഒരു ഉണ്ണിയപ്പം എടുത്ത് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു:

“അമ്മേ, ഈ ഉണ്ണിയപ്പം മാത്രം എന്താ മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?”
അപ്പുവിന്റെ സംശയം കേട്ട് അമ്മ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
“അത് അമ്മ ചുട്ടെടുക്കുമ്പോൾ മാവ് അധികമായതു കൊണ്ടാണ്. അതിനാലാണ് അതിന്റെ ആകൃതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടത്.”
“അപ്പോ ഇതു കാണാൻ വ്യത്യസ്തമായതുകൊണ്ട് മാത്രം നമ്മൾ ഇതു കളയുമോ?”
“ഇല്ല അപ്പൂ. ഇതിന്റെ രൂപം മാറിയാലും രുചി എല്ലാ ഉണ്ണിയപ്പത്തിനും ഒരുപോലെ തന്നെയല്ലേ. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ ഇതും നമുക്ക് കഴിക്കാം.”
“അതായത്, രൂപത്തിലുള്ള മാറ്റം ഗുണത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ലല്ലേ?”
“അതെ,” അമ്മ പറഞ്ഞു. താൻ അന്വേഷിച്ച ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ അമ്മ പറഞ്ഞത് കേട്ടപാടെ അവൻ രണ്ടു ഉണ്ണിയപ്പം എടുത്തുകൊണ്ട് പഠനമുറിയിലേക്ക് ഓടി. തന്റെ ചിത്രപുസ്തകത്തിൽ ഇന്നുകണ്ട കാഴ്ചകൾ വരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗ്രൗണ്ടും കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നതും അവൻ വരച്ചു ചേർത്തു. അവന്റെ ചിത്രത്തിൽ വീൽചെയറിൽ ഇരിക്കുന്ന കുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ആ കുട്ടിക്ക് നൽകിയ സ്ഥാനം ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒരു മൂലയിലല്ല; പകരം ഗ്രൗണ്ടിന്റെ നടുവിൽ, മറ്റു കുട്ടികളോടൊപ്പമായിരുന്നു

A SEAT FOR EVERYONE

Rakendhu K V
Physical Science 2025-27)

In halls where minds are meant to grow, No
voice should fade, no light stay low. Each
child arrives with dreams untold,
In different shades, in thoughts so bold.

Not all learn fast, not all the same,
Yet every spark deserves a flame.
A hand held out, a chance to try,
Is how we help all students fly.

For knowledge blooms when walls fall
wide, And no one learns left out inside. True
education's greatest test
Is giving every mind its best.

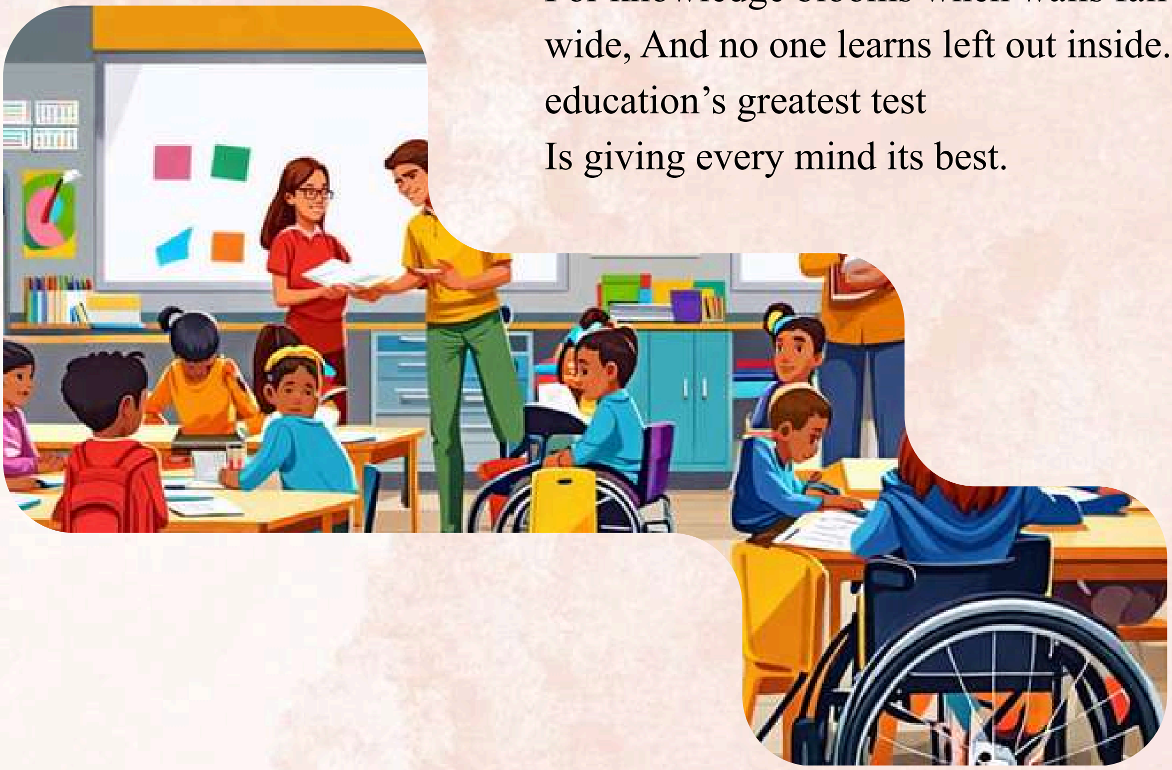

NEWS RECAP

MAHA KUMBH MELA 2025

The 2025 Maha Kumbh Mela in Prayagraj marked a historic spiritual gathering, drawing over 660 million (66 crore) devotees to the Triveni Sangam over its 45-day duration from January 13 to February 26. This iteration officially marked the completion of a 12-year cycle. High-profile attendees included President Droupadi Murmu, Prime Minister Narendra Modi, the King of Bhutan, and international celebrities like Chris Martin. While celebrated for its scale, the event was marred by several tragic incidents, including a crowd crush on January 29 that resulted in at least 30 deaths.

PAHALGAM TERROR ATTACK & OPERATION SINDOOR

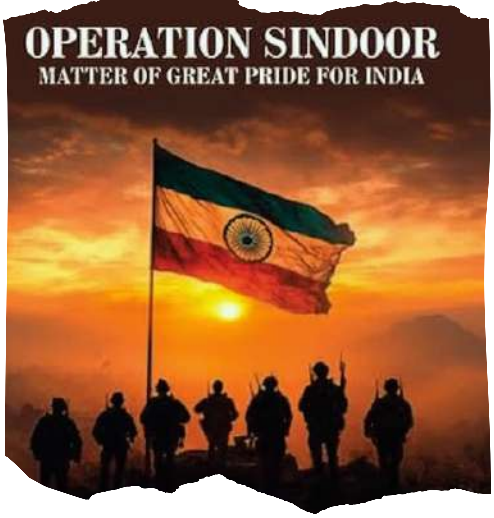

On April 22, 2025, a devastating terror attack occurred in the Baisaran Valley, Pahalgam, where three armed militants killed 26 civilians, primarily targeting Hindu and Christian tourists. In a direct response, India launched Operation Sindoor on May 7, 2025. This military campaign involved targeted missile and air strikes against terror infrastructure in Pakistan-administered Kashmir and Punjab, involving a massive aerial battle with over 114 aircraft. A ceasefire was eventually brokered on May 10, 2025, following DGMO hotline communications.

SHUBHANSHU SHUKLA: A HISTORIC LEAP

Group Captain Shubhanshu Shukla became a national hero in July 2025 as he became first ever Indian aboard ISS and the second Indian to travel to space after a gap of more than four decades. Serving as the mission pilot for the Axiom Mission 4 (Ax-4), Shukla spent 20 days in space, conducting approximately 60 experiments focusing on life sciences and microgravity. For his "exceptional mental fortitude" and contributions to India's human spaceflight program, he was awarded the Ashoka Chakra.

DELHI-NCR AIR POLLUTION TRENDS

The Delhi-NCR Air Pollution Crisis is once again intensified as major Indian cities including Delhi-National Capital Region (NCR), Mumbai, Kolkata, and Bengaluru faced another severe pollution season in November 2025. From 21 October 2025, Delhi’s daily Air Quality Index (AQI) has already crossed 400 in several areas, marking the early onset of the Delhi-NCR Air Pollution Crisis. This spike has been triggered by a combination of post-monsoon weather stagnation, Diwali fireworks, vehicular emissions, and increasing crop residue burning across Northern India.

INDIA WINS 1ST WOMEN'S CRICKET WORLD CUP

In a monumental victory for Indian sports, the Indian Women's Cricket Team clinched their first-ever ICC Women's Cricket World Cup title on November 2, 2025. Hosting the tournament at home, India defeated South Africa in a high-stakes final. Deepti Sharma was named Player of the Series for her all-round performance, while the team's victory over defending champions Australia in the semi-final was hailed as a turning point for women's cricket globally.

BEYOND THE HORIZON: ARTEMIS II CREW TRIUMPHS IN HISTORIC MOON RETURN

Following a historic 10-day mission that took humanity farther into space than ever before, NASA's Artemis II spacecraft, Integrity, successfully splashed down in the Pacific Ocean on April 10, 2026. The crew—Commander Reid Wiseman, Pilot Victor Glover, Mission Specialist Christina Koch, and CSA astronaut Jeremy Hansen—completed the first crewed lunar flight since 1972. The mission verified the Orion spacecraft's critical life support and heat shield systems under extreme conditions. With the capsule now returned to Kennedy Space Center for analysis, NASA has cleared a major hurdle in the journey toward Artemis III, which aims to land the first woman and person of color on the Moon.

NOBEL PRIZE 2025 HIGHLIGHTS

The 2025 Nobel Prizes recognized groundbreaking shifts in science and human rights. Notable winners included:

Physics: John Clarke, Michel Devoret, and John Martinis for discoveries in quantum mechanical tunneling.

Literature: Hungarian author László Krasznahorkai for his visionary epic writing.

Peace: Maria Corina Machado, leader of the democracy movement in Venezuela, for her extraordinary civilian courage.

Medicine: Mary E. Brunkow, Fred Ramsdell, and Shimon Sakaguchi for discoveries in peripheral immune tolerance.

GEN Z PROTESTS IN NEPAL

Nepal experienced a wave of significant youth-led political unrest starting in September 2025. Sparked by a government ban on various social media sites, "Gen Z" protesters took to the streets to demand an end to corruption and better human rights protections. The resulting instability led to the collapse of the previous administration and paved the way for a snap election in March 2026, which saw the "Balen" government win a landslide majority on a platform of reform.

CINEMATIC CROSSROADS: 12 INDIAN FILMS THAT DEFINED 2025

Indian cinema in 2025 was a masterful blend of global prestige and domestic box-office power. While international festivals like Sundance and Cannes celebrated intimate dramas like Sabar Bonda and Homebound, theatrical audiences turned out in record numbers for epic folklore and high-octane thrillers. This year's top picks reflects a country exploring themes of systemic inequality, grief, and resilience through diverse genres.

Leading the artistic wave is Neeraj Ghaywan's Homebound, India's official entry for the 2026 Academy Awards, which explores the migrant crisis through the lens of two childhood friends. In contrast, Saiyaara and Dhurandhar dominated the commercial landscape, with the latter solidifying India's growing influence on the global mainstream market. Folklore also took center stage with the prequel Kantara: Chapter 1, while Lokah Chapter 1: Chandra introduced a fresh, mythological edge to the superhero genre.

The year also showcased powerful storytelling in regional languages and smaller-scale dramas. Diés Iraé and Eko pushed the boundaries of mystery and horror, while Tourist Family and Bison Kaalamaadan tackled heavy social themes with heart and grit. From the road-trip bond in Kaalidhar Laapata to the gritty justice of Thudarum, these films proved that Indian audiences are eager for stories as varied and complex as the nation itself.

STAND UP FOR YOUR RIGHTS!
STORYSCAPE CHRONICLES

It's 1 AM. Another night, another scroll.
Sigh Must... not... compare... my life... to this 'feed'.
My life is a moviel #BLESSED #UNFILTERED (ironic).
perfect lives
Groan My feed... is my reality?
The next day...
The constant 'Dark Side' of these screens... it's exhausting, Maya.
Is it the screen, or what we let it represent, Adi? It can be an empty, empty, toxic void...
It promises 'connection' but feels so isolating. My feed is full of things I 'missed' and 'don't have'.
Exactly. The media gives us the surface, never the *real* depths. Like looking at a photo of a meal...
It distorts. It isolates. It measures.
My self-worth shouldn't be curated by an algorithm.
Awareness. Self-discipline. Prioritize real interactions. Make it a tool for growth, not harm.
True. Let's find the real depths of this conversation instead.

EVERY ONE OF US MAKES THE PICTURE COMPLETE
A story about inclusivity
Our class is making a mural for the school festival!
Awesome! What's the theme?
"Together as One." It's about inclusion!
Nice! Let's make something that shows we all belong.
But soon... a problem.
I think we should draw people who look like us. It'll be easier.
But... what about people who look different? Or use a wheelchair? Or don't speak the same language?
It might get too complicated...
Exactly! If we only include some people, it's not really inclusion, right?
They pause... and think.
You're right...
Then they find an idea!
Let's draw a big circle of different people— all kinds of colors, abilities, languages, traditions, and dreams!
こんにちは

Continued....

MESSAGE

Inclusion isn't about being the same.
It's about valuing every unique person and creating a space where everyone belongs.

BE KIND. BE OPEN. BE INCLUSIVE.

Why am I different?
I wish I could tell someone...
SCHOOL
That's wrong!
It's not natural!
Don't be that!
Maybe I don't belong anywhere...
Go back! We don't want people like you!
It's okay to be me.
I see you. I accept you. I'm here for you.
LOVE IS LOVE
YOU BELONG HERE. ALWAYS.
You are loved. You are enough. You are you.
From hiding to pride...
TOGETHER.
WE ARE ALL HUMAN.

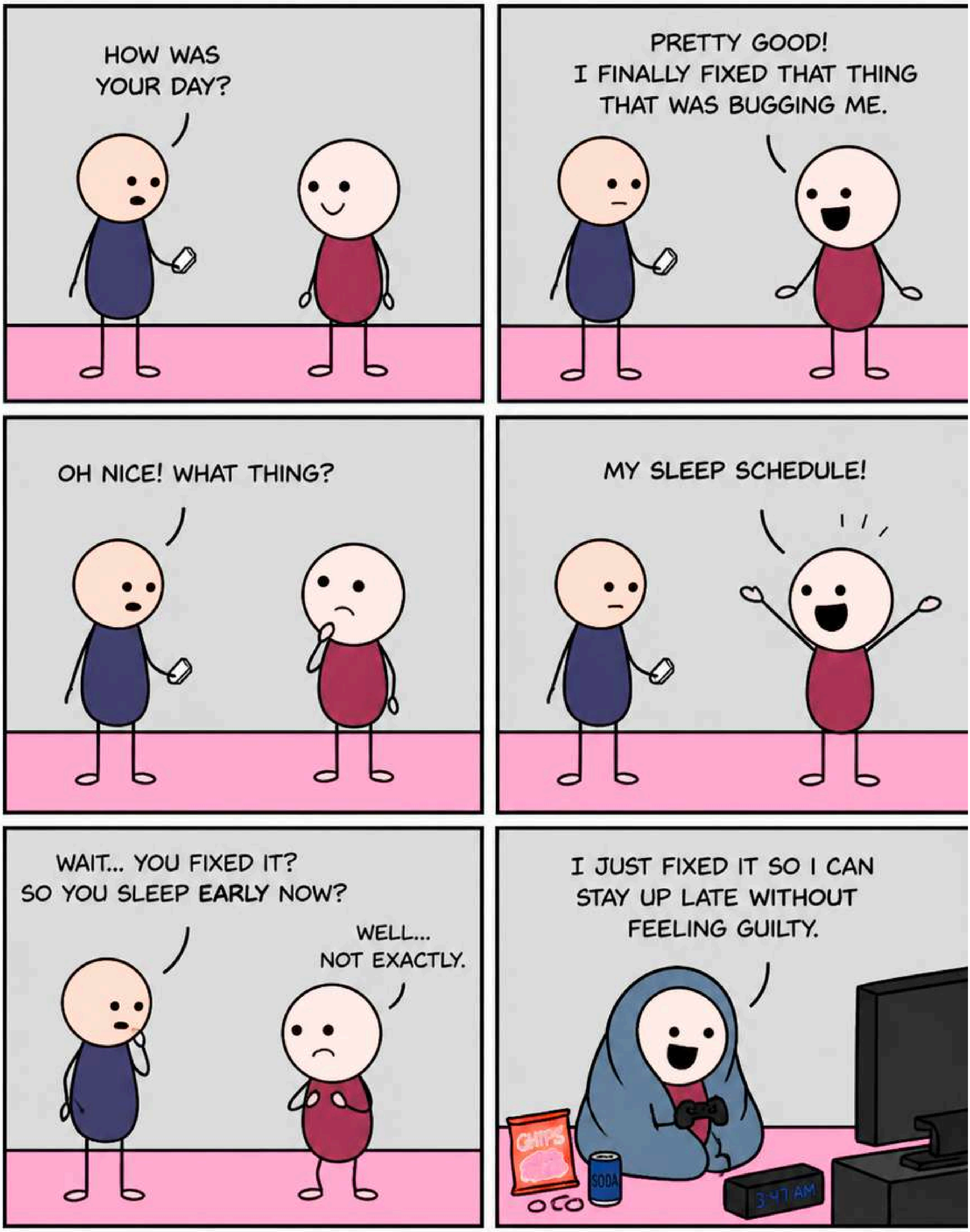
HOW WAS YOUR DAY?
PRETTY GOOD! I FINALLY FIXED THAT THING THAT WAS BUGGING ME.
OH NICE! WHAT THING?
MY SLEEP SCHEDULE!
WAIT... YOU FIXED IT? SO YOU SLEEP EARLY NOW?
WELL... NOT EXACTLY.
I JUST FIXED IT SO I CAN STAY UP LATE WITHOUT FEELING GUILTY.
CHIPS
SODA
3:47 AM

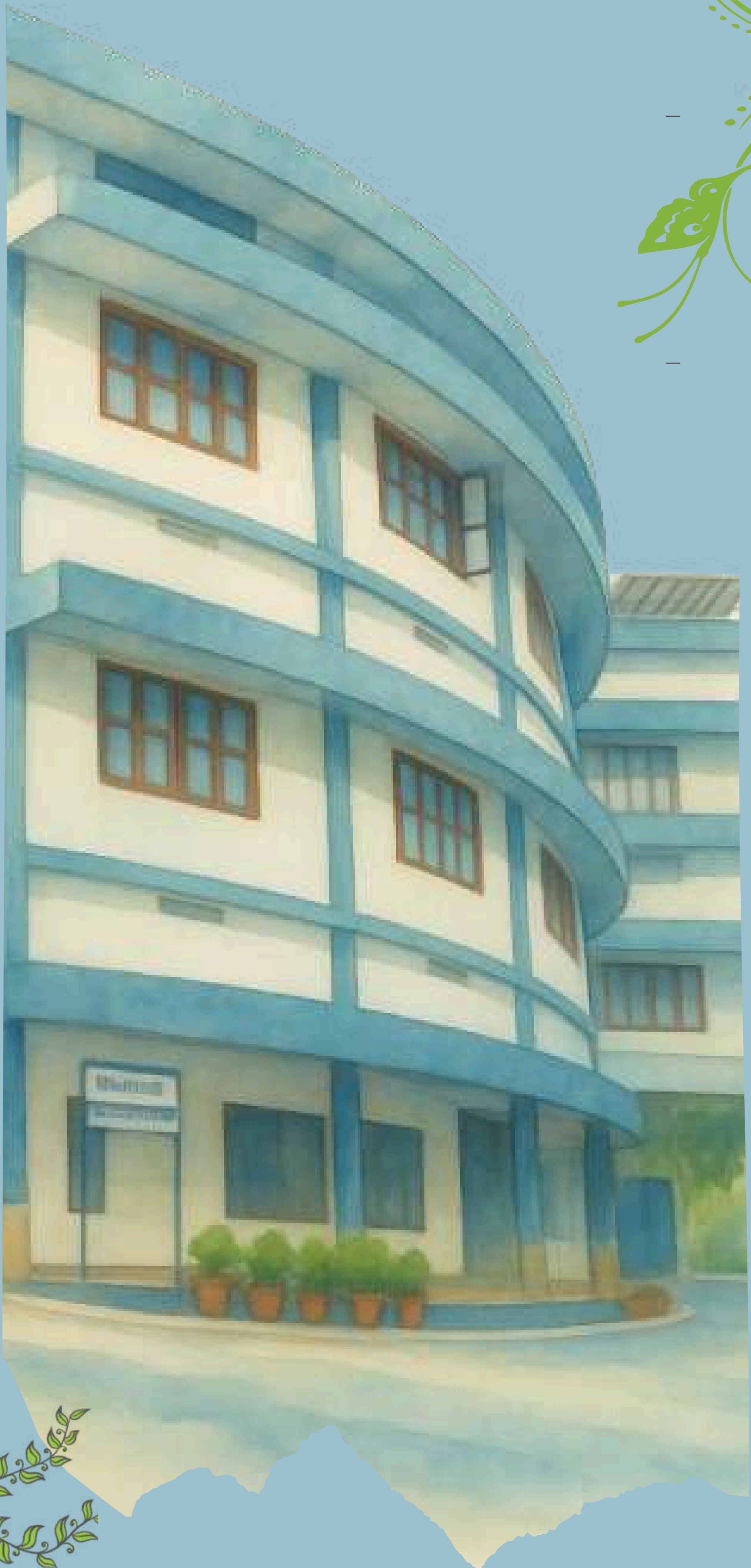

BATCH PHOTOGRAPHS

P K M COLLEGE OF EDUCATION, MADAMPAM
2024-26 BATCH

P K M COLLEGE OF EDUCATION, MADAMPAM
2025-27 BATCH

ENGLISH 2024-26 BATCH

MALAYALAM 2024-26 BATCH

MATHEMATICS 2024-26 BATCH

NATURAL SCIENCE 2024-26 BATCH

PHYSICAL SCIENCE 2024-26 BATCH

SOCIAL SCIENCE 2024-26 BATCH

ENGLISH 2025-27 BATCH

MALAYALAM 2025-27 BATCH

MATHEMATICS 2025-27 BATCH

NATURAL SCIENCE 2025-27 BATCH

PHYSICAL SCIENCE 2025-27 BATCH

SOCIAL SCIENCE 2025-27 BATCH

COLLEGE UNION

MAGAZINE EDITORIAL BOARD 2025-27

DEBATE CLUB 2025-27

BHOOMITRASENA CLUB 2025-27

MATHEMATICS CLUB 2025-27

LITERARY CLUB 2025-27

FOLKLORE CLUB 2025-27

HEALTH & FITNESS CLUB 2025-27

TOURISM CLUB 2025-27

PEACE CLUB 2025-27

ELECTORAL CLUB 2025-27

NSS EXECUTIVE MEMBERS 2025-27

Hall of Champions

KANNUR UNIVERSITY INTER BEd. THROW BALL CHAMPIONSHIP 2026 WOMEN

KANNUR UNIVERSITY INTER B. Ed. VOLLEYBALL CHAMPIONSHIP 2026 MEN

KANNUR UNIVERSITY INTER B. Ed. BADMINTON CHAMPIONSHIP, 2026 WOMEN

KANNUR UNIVERSITY INTER B.Ed. BADMINTON CHAMPIONSHIP, 2026 MEN

KANNUR UNIVERSITY INTER B. Ed. TABLE TENNIS TOURNAMENT, RUNNER UP 2026 WOMEN

KANNUR UNIVERSITY INTER B. Ed. TABLE TENNIS TOURNAMENT, SECOND RUNNER UP 2026 MEN

RAKENDHU K V

KANNUR UNIVERSITY INTER B.Ed. THROW BALL CHAMPIONSHIP 2026 WOMEN, EMERGING PLAYER

JITHIN SIMON

KANNUR UNIVERSITY INTER B Ed. VOLLEYBALL CHAMPIONSHIP 2026 MEN, BEST ATTACKER

ISHAN GAUTHAM P S

ALL INDIA INTER UNIVERSITYBALL BADMINTON CHAMPIONSHIP, KANNUR UNIVERSITY TEAMLEADER

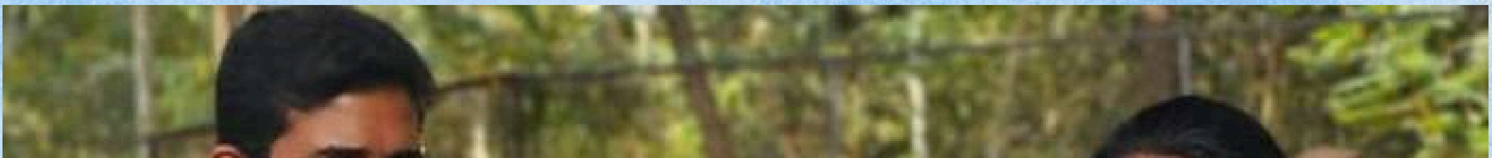

BHAVANA T V

KANNUR UNIVERSITY INTER B.Ed. THROW BALL CHAMPIONSHIP 2026 WOMEN PLAYER OF THE MACH

MIDHUN K V

KANNUR UNIVERSITY INTER B.Ed. VOLLEYBALL CHAMPIONSHIP 2026 MEN, BEST ALL ROUNDER

Achievements *in* Focus

CELEBRATING OUR MILESTONES,
INSPIRING TOMORROW.

Every **Effort**

Every **Milestone**

Every **Success**

Together.

PROUD OF
OUR PAST

PREPARED FOR
OUR FUTURE

Achievers

Social Science (2025-27)

Nipun T

First Prize in the State-level short film competition

English (2025-27)

Akshara S Manohar

Second Prize in the Inter-Collegiate Speech Competition

Natural Science (2025-27)

Rishada M

Received Chief Minister's Prathibha Puraskar Award

English (2024-26)

Aswathi Sasi

Received Chief Minister's Prathibha Puraskar Award

Social Science
(2025-27)

Jwala Thomas

Won the Best Paper Presenter Award at the International Educational Conference held at NIT Calicut

COLLEGE UNION ARTS FESTIVAL 2025-26

സർഗ്ഗ പ്രതിഭ

English (2025-27)

Swathylakshmi C

Best Outgoing Student

Natural Science
(2024-26)

Fathimathul Zuhara M

SET, K-TET&C-TET WINNERS

2024-2026 BATCH

ENGLISH

Anupama Pavithran
K-TET II & III

Asika NV
K-TET II SET

Anushma Santhosh
K-TET III,C-TET,SET

Aswathi Sasi
K-TET II & III,C-TET

Joel Joseph
K-TET III,C-TET

MALAYALAM

Anagha PR
SET

Arya K
SET

MATHEMATICS

Akshay Sibi
K-TET II & III

Krishnapriya MK
K-TET II & III,C-TET,SET

Asha Mary Jose
K-TET II & III,C-TET

Roshna C
K-TET III

Malavika K
C-TET,SET

Preethika O
C-TET

Bhagyalakshmi MV
K-TET,C-TET II & III

NATURAL SCIENCE

Fathimathul Zuhara M
K-TET II & III,C-TET, SET

Sonima Krishnan
K-TET III,SET

Presna Prem
K-TET III

Ajina PP
K-TET II & III

Akshaya C
K-TET II & III

Chithira P
C-TET

PHYSICAL SCIENCE

Anakha Balakrishnan
K-TET II & III,C-TET,SET

Bhavana TV
K-TET II & III,SET

Rinu Mariya
K-TET II & III,SET

Riya Sunil
K-TET II & III

Keerthana Chandran
SET

Ishan Gautham PS
K-TET II

SOCIAL SCIENCE

Anaswara Muraleedharan O
K-TET II,SET

Sneha KV
K-TET II

Nidhi S
K-TET II & III

Sangeetha Saji
K-TET III

Mathew S Francis
K-TET I & II

Sudhina T
SET

Thanujashri K
SET

Peeyush K
SET

REPORTS

ACADEMIC YEAR 2025-26

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION MADAMPAM

ANNUAL REPORT 2025-2026

Dear all,

PKM College of Education, one of the prominent Teacher Education institutions in Kerala, continues to uphold its legacy of excellence in the current academic year as well. Established in 1995 by the Kottayam Diocese in the revered name of the visionary Sheveliar V. J. Joseph Kandoth, this Teacher Education Institution has steadily evolved into a reputed centre of excellence, earning recognition at both National and International levels through its innovative academic practices and institutional initiatives.

At the beginning of the academic year 2025-26 P.K.M. College of Education secured the Minister's Excellence Award. As the principal of this college, I am proudly presenting the 31st Annual Report, which comprehensively covers all academic activities undertaken during the 2025-2026 academic year.

The college's academic and administrative activities are energized and strengthened by the leadership, guidance, and wholehearted cooperation of the Governing Body, College Council, PTA, Alumni, Staff Association, College Union and all other stakeholders.

Commencement of Academic Year

The III Semester classes of the 2024-2026 batch commenced on 1st June 2025 with an enrolment of 50 students. (2024-26 batch)

Admission

The admission process for the 2025-2027 batch was completed in a timely manner, and classes commenced on 4 August 2025. The Course Initiation

Ceremony for the newly admitted students was held on 13 August 2025 under the esteemed leadership of the College Manager, His Grace Joseph Pandarasseril.

As part of the **Bridge Course and Induction Programme** conducted from 11-08-2025 to 26-08-2025, a variety of academic and orientation activities were organized to help the student teachers adapt to the B.Ed. programme and campus environment. The programme included activities such as the Teaching Aptitude Test and Subject Competency Test to assess the academic and professional readiness of the students. Facility visits were arranged to familiarize the students with the different facilities and resources available in the institution. Orientation classes on various topics were handled by faculty members to introduce the students to the curriculum and teaching-learning process etc. Talent exhibition programmes provided opportunities for students to showcase their creative and artistic abilities, while motivational sessions led by experts inspired and encouraged them towards professional growth and personal development.

The College Union **"SAMHATHI"** for the academic year 2025–2026 was unanimously elected on 26th August 2025 in accordance with the University regulations. The Union, led by Chairman Mr. Arun K, carried out a number of vibrant and meaningful activities throughout the year under the guidance of Staff Advisor Dr. Veena Appukuttan. The detailed report of the Union activities will be presented later by the Union General Secretary.

Faculty and Supporting Staff

The academic and administrative activities of the institution during the year were effectively carried out under the leadership of the Principal, with the support of 6 permanent faculty members, 12 non-teaching staff members, and 2 guest faculty members. The college remembers with gratitude the dedicated services rendered by the guest faculty members Dr. Jisha James, Rev. Sr. Carolin, Mrs. Sreedhanya, and Mrs. Sajina K. V. The institution also places on record its appreciation to Junior Superintendent Rev. Sr. Karuna for efficiently discharging the additional responsibilities during the leave period of Head Accountant Rev. Sr. Raicy Philip SVM.

Examination and Results

The 2023–2025 batch secured a 100% first-class result, with 90% of the students achieving above 70% marks. The institution is proud to note that many graduates have entered the teaching profession, while others have pursued higher studies in various fields.

The practical examination for the 2024-2026 batch was conducted on 3rd and 4th November 2025. As part of the academic support system, class tests and model examinations were conducted prior to each semester theory examination. The college also continued to provide effective learning strategies and systematic training programmes throughout the year, which greatly contributed to the outstanding academic achievements of the students.

Achievements of Students

1. Nipun T, a first-year student, and his team won the First Prize in the State-level short film competition organized for college students as part of an awareness campaign against drug abuse. The college extends heartfelt congratulations to the team for this outstanding achievement. Nipun is also well appreciated for his remarkable talent and excellence in drama script writing and direction.

2. First-year student **Akshara S. Manohar** secured the Second Prize in the Inter-Collegiate Speech Competition organized by Malabar Training College. The college congratulates her on this commendable achievement.

3. The prestigious Chief Minister's Prathibha Puraskar Award was received by **Rishada M.** (Natural Science, First Year) and **Aswathi Sasi** (English, Second Year). The institution proudly extends its congratulations to both students for their outstanding accomplishment.

4. A special word of appreciation and congratulations is extended to **Jwala Thomas** of the Social Science 2025-2027 batch, who won the Best Paper Presenter Award at the International Educational Conference held at National Institute of Technology Calicut. The College takes immense pride in her outstanding academic achievement.

The students of the 2024-2026 batch brought remarkable academic recognition to the institution through their commendable performance in various competitive examinations. **16** students from the batch successfully qualified the **State Eligibility Test (SET)**, while **25** students qualified the **Kerala Teacher Eligibility Test (K-TET)**. These achievements reflect 2 the academic excellence, commitment, and systematic training imparted by the institution. The college takes immense pride in the sincere efforts of the students and the dedicated guidance provided by the faculty members in helping them attain these milestones.

Major Events of the Academic Year

Farewell Ceremony and Commemoration of Prof. Joseph Kandoth

The Prof. V. J. Joseph Kandoth Memorial Meeting and the Farewell Function in honour of Principal Dr. Jessy N.C., who is retiring from service, were organized on 2nd March 2026.

The programme was inaugurated by Irikkur MLA Adv. Sajeev Joseph. His Grace Mar Mathew Moolakkatt, Patron of the college and Archbishop of the Kottayam Archdiocese, delivered the Prof. V. J. Joseph Kandoth Memorial Address. The meeting was presided over by College Pro Manager Rev. Fr. Joy Kattiyankal, and the welcome address was delivered by Vice Principal Dr. Prasanth Mathew. The function witnessed the participation of representatives from various sectors associated with the college, who gathered to honour and express their gratitude to Dr. Jessy N.C. for her dedicated service and dynamic leadership. During her eight-year tenure, she played a significant role in elevating the reputation and achievements of PKM College through numerous academic and institutional accomplishments. The College Pro-Manager presented a memento on behalf of the college to the retiring Principal in recognition of her dedicated service and valuable contributions to the institution.
A special alumnus gathering titled “Teacherodoppam Mindiyum Paranjum”, organized by the alumni on the same day, turned out to be a deeply touching and memorable occasion. The memoir book “Mashi - Manassu - Vayalattormmakal”, lovingly presented by the alumni to their beloved teacher, also received much appreciation. The college places on record its sincere gratitude to Vice Principal Dr. Prasanth Mathew, all staff members, the College Union, and the alumni for their committed efforts and effective leadership in organizing the programme in a memorable manner.

STEM @ Schools: New Project

The programmes “STEM Mentors@PKM” and “STEM@School,” initiated by PKM College in April 2025, were implemented with great success during the academic year. This innovative venture, inaugurated by Adv. Sajeev Joseph, MLA of Irikkur Constituency, extended STEM training to students in various schools across the constituency, through which nearly 100 students benefited. As part of the initiative, thirteen student teachers of the 2024-2026 batch have been trained and are actively serving as STEM Mentors.

Another proud milestone was achieved when 9 student teachers from the first and second year batches and 3 faculty members participated in the **Robotics Competition held in Singapore (RoboRoarZ Singapore) in January 2026**. This marked a historic milestone, as PKM College student teachers represented the institution in an international programme **outside India for the first time**. Sincere appreciation and congratulations are extended to the 9 student teachers for their dedicated efforts, to their parents for their wholehearted support, and to Dr. Prasanth Mathew, Faculty Incharge Dr. Sinoj Joseph and Mr. Sunil Paul, CEO of Shristi Robotics, for their inspiring leadership, guidance, and encouragement.

Continuing this proud tradition of achievement, special congratulations are extended to **Ms. Jwala Thomas**, a first-year student teacher in Social Science, who has been selected to present a paper at an **International Conference to be held in Germany in April 2026**. The College wishes her every success and a bright academic future.

National Science Day

As part of the National Science Day celebrations, an inspiring Interaction Programme with Dr. Johnson, who has overcome physical challenges with remarkable courage, was organized on 20 February 2026. The session proved to be a unique and meaningful experience for student teachers as well as 30 students from nearby schools. Dr. Johnson's life experiences and motivational sharing helped the participants to develop self-confidence, resilience, and a positive outlook towards life.

The programme was jointly organized by the College's **'CHAT Tea'** and the Department of Physical Science. It was inaugurated by Adv. E.V. Ramakrishnan, the newly elected Municipal Chairman of Sreekandapuram Municipality. Felicitations were delivered by Ward Councillor Mr. Biju. On the occasion, the newly elected representatives were also honoured and extended support and good wishes for their public service journey.

Library Week Celebration

As in the previous years, Library Week was celebrated this year also. The programme was inaugurated by Mr. E. K. Ajithkumar, Secretary, Taliparamba Taluk Library Council, in the presence of Principal Dr. Jessy N. C. Various competitions and a book donation drive were organized as part of the celebrations. A collection of around one hundred and fifty new books, contributed by the college teachers and students, was handed over to Payyavoor Chamakala Government L.P. School to enrich and strengthen its library resources. The initiative also reflected the institution's commitment towards community outreach and educational support activities.

Mar Kuriakose Kunnassery Commemoration

The 8th death anniversary commemoration of Mar Kuriakose Kunnassery, the Founder Patron of the College, was observed on 17th June 2025. Rev.Fr Baby Kattiyankal, Vicar, St.Sebastian's Church, Payyavur delivered the memorial address. The Mar Kunnassery endowment, instituted by the Staff Association was also distributed during the function.

National Service Scheme (NSS)

The NSS Unit of the College continued its vibrant and meaningful activities during this academic year as well. The Unit actively participated in the University Fund Collection Programme and engaged in various social service and extension activities. First-year student teachers Mr. Nipun T. (Social Science) and Ms. Asika (2nd year English) represented the College in university-level camps and programmes, thereby bringing recognition to the institution through their active participation. The seven-day NSS Special Camp was organized from 23 December 2025 to 29 December 2025. The College places on record its sincere appreciation and gratitude to the Management of Marygiri English Medium School for their valuable cooperation and support in the smooth and successful conduct of the camp.

During this academic year, the NSS Unit of the College undertook several **"Picture Wall"** initiatives in different schools through the dedicated and creative efforts of the talented student teachers of PKM College. These aesthetically designed and socially relevant works were completed at Government LP School, Chamakkal and Marygiri Nursery School, Podikkalam where they received wide appreciation and recognition. The initiatives also gained special mention through Radio Mango, social media platforms, and other media channels, thereby highlighting the creativity, social commitment, and artistic excellence of the student teachers. The programmes were carried out under the effective leadership and guidance of the NSS Programme Officer, Dr. Sinoj Joseph. The College extends heartfelt congratulations to Rev. Dr. Sinoj Joseph and the student teachers who contributed immensely to enhancing the prestige and public image of the institution through their innovative and service-oriented activities.

In addition, under the auspices of the Health and Fitness Club, a one-day trekking programme to Ranipuram was organized for the student teachers. A total of 27 student teachers participated in the programme with great enthusiasm. The trekking expedition provided the participants with an

opportunity to develop physical fitness, endurance, teamwork, and leadership qualities while also encouraging environmental awareness and appreciation of nature.

Research & Development Cell

As part of the initiatives of the **Research & Development Cell** of the College, 31 student teachers including 19 first-year and 12 second-year students presented research papers at various National and International seminars and conferences during the academic year. This reflects the growing research aptitude and academic excellence nurtured among the student teachers. Special congratulations to Dr. Prasanth Mathew for the systematic functioning of the RD Cell under his leadership.

Post-Internship Programme

In the history of P.K.M. College this is the year we established post-internship programme. As part of the **Post-Internship Programme**, the student teachers Akshay Siby, Riya Sunil, and Aneena Chacko, who have been serving as STEM Mentors, were given the opportunity to work at Good Shepherd School, Changanacherry for a period of two weeks. The College expresses its heartfelt gratitude to the Management, Principal and staff of Good Shepherd School for providing this valuable opportunity and extending wholehearted support and cooperation.

Sports

The academic year was marked by several commendable achievements that brought honour and recognition to the College. PKM College secured outstanding victories in all the Inter B.Ed. competitions in which it participated, reflecting the excellence, talent, and dedicated efforts of the student teachers. A special word of appreciation is extended to Mr. Ishan Gautham, a second-year student teacher, who had the honour of leading the Kannur University team in the All India Inter-University Ball Badminton Championship held at Bharathidasan University.The College also set a model in the systematic organization and successful conduct of various competitions and sports events throughout the year. Sincere congratulations are extended to Rev. Dr. Sinoj Joseph, Asst. Prof. in Physical Education, and the dear students whose hard work, commitment, and perseverance paved the way for these remarkable accomplishments.

As part of the **anti-drug awareness activities** of the academic year 2025–26, various programmes including street plays, short films, flash mobs, and skits were

organized in different schools during October 2025 to create awareness among students and the public.

Under the initiative of the **College Placement Cell**, a Campus Interview was organized on 5 February 2026. It is proudly noted that many schools from Kerala and other states are showing keen interest in appointing the trained teachers who have successfully completed their training at PKM College. The IQAC of the College has been effectively overseeing and ensuring quality enhancement through well-planned and action-oriented initiatives. It plays a significant role in maintaining and continuously improving the academic and administrative standards of the institution. Heartfelt congratulations are extended to the IQAC Coordinator, Dr. Veena Appukuttan, for her committed leadership, dedication, and consistent efforts in strengthening quality assurance and promoting excellence in the College.

PKM College extended its cooperation this year also to the **"Bhashamrutham"** programme, an initiative continuously organized by the Honourable MLA Sri Sajeev Joseph in the Irikkur Constituency. Fifty student teachers of the 2024–2026 batch actively engaged in different phases of the programme. Moreover, as per the requests of Educational Officers, the student teachers participated in the organization of various school-level fairs and arts festivals conducted within the constituency. These experiences helped the prospective teachers to acquire practical training, organizational skills, and diverse field experiences essential for their professional growth.

Pre-Internship and Internship Programmes

The Internship Programme, a vital component of the B.Ed. curriculum, commenced on 2 July 2025 in six schools. During the pre-internship phase, the student teachers received systematic training in both general pedagogical skills and subject-specific teaching practices. In connection with the programme, an Internship Blessing Ceremony titled "THEJAS" was organized on 1 July 2025 under the leadership of the College Vice Principal, Dr. Prasanth Mathew. The College expresses its sincere gratitude to all the school authorities for their valuable cooperation and support in the effective completion of the internship programme.

Day Observances

Every year, the college enthusiastically celebrates and observes a variety of important national, international and cultural days with active participation from students and staff members. **World Environment Day** was observed on 5th June 2025 with programmes promoting environmental awareness and sustainability. **Reading Day** was celebrated on 20th June 2025 to encourage reading habits and

literary appreciation among students. **International Yoga Day** was observed on 21st June with various programmes including yoga demonstrations, practice sessions and awareness classes to promote physical fitness, mental well-being and the importance of yoga in daily life. **International Day Against Drug Abuse and Illicit Trafficking** was observed on 26th June with a variety of programmes including the Anti-Drug Pledge, orientation classes, awareness sessions and the inauguration of the Anti-Drug Campus Protection Army to create awareness about the harmful effects of drug abuse and to promote a drug-free campus. **Independence Day** was celebrated on 15th August 2025 with patriotic fervour through flag hoisting, cultural programmes, and student participation. **World Peace Day** was celebrated on 22nd September with various programmes such as peace rallies, awareness classes, poster competitions and interactive sessions to promote the values of harmony, unity, tolerance and peaceful coexistence among students. **Teachers day** was celebrated on 10th October 2025 harmoniously blending the spirit of National Teachers day (5th September) and International Teachers Day (5th October). **Republic Day** was observed on 26th January 2026 with due respect and national spirit. The programmes were organized under the leadership and coordination of various departments, clubs and associations of the college. A wide range of activities such as exhibitions, awareness classes, seminars, quizzes, competitions, cultural programmes, poster presentations, campaigns and interactive sessions were conducted to enhance students' knowledge, creativity, social awareness and sense of responsibility.

PTA & Alumni

The Alumni Association and PTA, which extend active cooperation, are a great strength of the college. The PTA General Body Meeting was convened on 24th October 2025. During the meeting, Mr. Alex P.R. was elected as the PTA Vice President for the academic year 2025-26, and an Executive Committee was constituted. The PTA also encourages students by instituting awards and presenting prizes to those who succeed in competitive examinations. The Alumni Association conducted its General Body Meeting in online mode on 10th January 2026.

The Alumni Initiation Programme for the 2025–2026 batch will be conducted on 29th March 2026. The alumni actively participate and contribute their valuable support to various programmes organized by the college, especially during the initial stages of the student teachers' academic journey, including bridge course, programmes and orientation activities. They also contribute to academic enrichment by serving as resource persons and sharing their expertise, knowledge, and experiences with the students.

The college expresses its sincere gratitude to the PTA and Alumni Association for their valuable support, cooperation and encouragement throughout the year.

Staff Association

The Staff Association of P.K.M. College is an integral body that aims at promoting staff welfare, professional cooperation, and institutional harmony, thereby supporting the overall growth and effective functioning of the college. In the academic year 2025-26, the Staff Association successfully conducted various programmes and events. The Association actively fostered a spirit of unity and fellowship among staff members by celebrating birthdays, feast days, Onam, Christmas, New Year, and other significant occasions of the members. A staff tour was organised on 09th January 2026, providing an opportunity for relaxation, team bonding, and strengthening collegial relationships among the staff members. The College Staff Association expressed its heartfelt condolences on the

demise of the beloved mother of College Manager H. E. Mar Joseph Pandarasseril, the beloved mother of Dr. Sholly Joseph K. and the beloved father of Mrs. Sheeba P. M., members of Association. As a gesture of solidarity and support, staff members visited the residences, attended the funeral ceremonies, and offered condolences to the bereaved families. The Staff Association offered financial support to 4 staff members during medical treatment. The Association also organized a warm farewell programme and presented a gift to the retiring Principal in appreciation of her dedicated service and valuable contributions to the institution.

Thanks

The College Management has been extending wholehearted support to all curricular and co curricular activities, thereby playing a vital role in the academic advancement and overall development of the institution. The consistent encouragement and visionary guidance of the Management have greatly contributed to the progress of the College. Sincere gratitude is expressed to H.E. Joseph Pandarasseril, Manager, Rev. Fr. Joy Kattiyankal, Pro-Manager, and Rev. Fr. Saji Methanath, Local Manager, for their dedicated leadership, constant support, and inspiring involvement in all institutional initiatives.

I also gratefully remember Mr.Shaju Joseph, Headmaster of the Maryland High School, Madampam, Model School of P.K.M. and the staff members for their valuable support.

I express my deep condolences and pays special tribute to Dr. T. M. Joseph Sir, who made invaluable contributions towards the NAAC accreditation process of the institution.

Heartfelt thanks are also extended to all colleagues, well-wishers and dear student teachers for their committed cooperation and active participation in all activities of the College. Above all, profound gratitude is offered to God Almighty for His abundant grace and blessings. I wish you all success and happiness in your future life.

Thanking You. Jai Hind

Dr. Jessy N.C.
Principal

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION MADAMPAM

COLLEGE UNION REPORT 2025-2026

The College Union for the academic year **2025–2026** officially assumed office on **26 August 2025**. The union functioned under the able guidance of **Dr. Veena Appukuttan**, who served as the College Union Advisor, providing valuable support and direction in organizing various academic, cultural, and social activities throughout the year.

Union Members

The newly elected College Union, functioning under the name **"Samhati,"** began its tenure with the formal assumption of charge by the office bearers. The elected members of the union were:

- **Arun K – Chairperson**
- **Jwala Thomas – General Secretary**
- **Nandana C – Vice Chairperson**
- **Devika M – Joint Secretary**
- **Akshara S. Manohar – University Union Councillor**
- **Malavika Thampan – Fine Arts Secretary**
- **Ashika S. Kumar – General Captain**
- **Deekshitha T – Student Editor**

In addition to these office bearers, six class representatives also assumed their responsibilities on the same day, forming an integral part of the union structure and contributing to the effective coordination of student activities. The class representatives were:

- **Anna Christa Alex**
- **Anumol Togi**
- **Swathylakshmi C**
- **Jameema V**
- **Adithya P.T.**
- **Sreya K.K.**

Together, they formed a dynamic team, working in coordination with the union to support and organize various academic and co-curricular activities of the college.

Following the assumption of office, the **first meeting of the College Union** was convened on **26 August 2025 at 3:30 PM** in the **Multipurpose Hal**l under the chairmanship of **Arun K**. During this meeting, the union members discussed and formulated a **comprehensive plan of activities** to be conducted throughout the academic year. The meeting focused on organizing programmes that would enhance student participation, encourage creativity, and promote cultural and academic engagement within the college community.

College Union Inauguration

The first major programme organized by the College Union **"Samhati"** was the **College Union Inauguration,** which was successfully conducted on **7 October 2025**. The programme formally marked the commencement of the union's activities for the academic year and created an opportunity for students to come together and actively participate in various cultural and academic initiatives. The event was **inaugurated by Dr. Sujith K. V., DSS of Kannur University**, whose presence added significance to the occasion and inspired the students to actively engage in the union's forthcoming programmes and activities.

Teachers' Day Celebration

As part of its efforts to recognize and appreciate the contributions of educators, the College Union organized a **Teachers' Day Celebration on 10 October 2025**. The programme was conducted as a **half-day event**, during which teachers shared their valuable experiences and reflections on the teaching profession. Several engaging and entertaining activities were organized for the teachers, creating a joyful and interactive atmosphere. During the programme, teachers also highlighted the **significance of the teaching profession and the various challenges faced by educators in the contemporary educational environment.**

Kerala Piravi Day celebration

The College Union also organized **Kerala Piravi Day celebrations** in collaboration with the **Department of Malayalam**. The celebration was conducted as a week-long programme, featuring a variety of cultural and literary activities that reflected the rich heritage, traditions, and cultural identity of Kerala. The programmes played an important role in fostering cultural awareness and appreciation among students.

Constitution Day

In order to promote constitutional awareness and democratic values among student teachers, the College

Union observed **Constitution Day** in cooperation with the **Department of Social Science**. The programme aimed at nurturing an understanding of the values and principles enshrined in the Indian Constitution. Various activities such as quiz competitions, debates, and video presentations were organized as part of the celebration, encouraging students to actively engage with constitutional ideals and democratic responsibilities.

Annual Sports Meet

The **Annual Sports Day** of P.K.M. College of Education, Madampam was held on 10 November 2025 at the Marygiri English Medium School Ground with the objective of promoting physical fitness and sportsmanship among student teachers. The programme was organized by the Department of Physical Education with the support of the College Union. **Ms. Ashika S. Kumar, General Captain**, played a key role in coordinating the event, and the programme also received valuable support from Mr. Ishan Gautham, former General Captain, which contributed to its smooth and successful conduct.

Kannur University Inter-B.Ed. Athletic Meet

The College Union also extended its wholehearted support to the **Volleyball, Throwball, and Shuttle Badminton teams** that participated in the **Kannur University Inter-B.Ed. Competitions**. The Union encouraged the students and assisted in the smooth coordination of their participation in the event. Through their dedication and teamwork, all **three teams emerged as champions**, bringing great pride and honour to the institution.

Fine Arts Day & Kannur University Kalolsavam

The College Arts Fest was another significant event organized under the leadership of the College Union. The programme was coordinated by the **Fine Arts Secretary, Malavika Thamban**, and provided a vibrant platform for students to showcase their artistic and creative talents. Various cultural competitions were conducted as part of the arts festival. The winners of these competitions were given the opportunity to represent the college at the **Kannur University Kalolsavam held at Kasargod**, thereby extending the creative spirit of the institution to the university level.

Holi Celebration

The College Union "Samhati" also organized a **Holi Celebration** on the college campus. The celebration was conducted with the intention of promoting **unity, inclusiveness, and mutual respect among students belonging to different cultural backgrounds**. The programme symbolized harmony and encouraged students to appreciate the diversity of cultural traditions.

International Mother Tongue Day

Another significant programme organized by the College Union was the celebration of **International Mother Tongue Day**, conducted in collaboration with the **Department of Malayalam**. The programme aimed at highlighting the importance of preserving and promoting one's mother tongue. A variety of academic and cultural activities, such as **quiz competitions, debates, film presentations, and book reviews**, were organized as part of the celebration, creating awareness among students about the **cultural and linguistic significance of their native language**.

Farewell

The College Union organized **"Celesta,"** the farewell programme for the senior students, on 12 March to honour and bid a warm farewell to the outgoing batch. The programme was filled with joyful and emotional moments, allowing students to celebrate their time at the institution and creating cherished memories that they will carry with them in the future.

Through these diverse programmes and initiatives, the College Union "Samhati" actively worked towards fostering student participation, leadership qualities, cultural awareness, and academic engagement among students. The union played a vital role in creating a vibrant and inclusive campus environment, thereby contributing significantly to the overall development of the student community during the academic year 2025–2026.

The College Union "Samhati" extends its heartfelt gratitude to the College Management, the Principal, Dr. Jessy N.C., the Union Advisor, Dr. Veena Appukuttan, all the teaching and non-teaching staff, the union members, and all the students for their constant guidance, encouragement, and wholehearted support. Their cooperation and involvement played a significant role in the successful functioning of the College Union and in making all the programmes of the academic year meaningful and successful.

Thank you.

General Secretary
Jwala Thomas

A LEGACY OF LEADERSHIP

Celebrating a Journey of Dedication, Vision and Inspiration

PRINCIPAL'S RETIREMENT

The Prof. V. J. Joseph Kandoth Memorial Meeting and the Farewell Function for Principal Dr. Jessy N.C. were held on 2 March 2026 at the college auditorium. The event brought together alumni, staff, students, and well-wishers to honour Dr. Jessy N.C. for her 26 years of dedicated service, including eight years as Principal.

Under her leadership, the college achieved several milestones, including three consecutive NAAC 'A' Grades, third rank among Teacher Education Institutions in Kerala (KIRF), the Haritha Kalalayam 'A' Grade Award, and the Kerala Government Excellence Award. A special alumni gathering and the presentation of the memoir "Mashi – Manassu – Vayalattormmakal" added warmth to the occasion, making it a heartfelt celebration of an inspiring educator and leader.

Dr. Jessy N. C.

Milestones at PKM

- Joined P.K.M. College of Education as student teacher in 1998-99.
- Serving as Teacher Educator since 2000 and Principal from 2018
- Led the Silver Jubilee Celebrations of the college.
- Initiated the innovative curricular project "Next Generation Teacher @PK.M" aligned with UNSDGS
- Started the PKM Sports Academy and developed the necessary facilities
- Infrastructure development- RUSA 20. New Academic block, Silver Jubilee Administrative
- Block and Bus Waiting Shelter at Thumbeni
- Third cycle NAAC Accreditation, with 'A'Grade
- Third Rank in KIRF for Teacher Education Institutions.
- A Grade Harithakalayalam by Haritha Kerala Mission.
- The Best Peace Initiating College- the first award received by the college.
- Implemented the first Agricultural Research project from Kerala Agriculture Department
- UNESCO's Greening Education Partnership membership.
- Institutional partnership in world ozone day. Ozone Secretariat, UNEP
- Excellence Award-2025 by the Government of Kerala
- Guided the institution to meet challenges of NEP 2020 with vision and dedication.
- Launched an initiative to promote student teacher participation in intemational programmes, such as the International Robotics Competition 2026 held at Singapore.

University-Level

- Member, Kannur University Academic Council
- Curriculum Committee Member, Revised B.Ed Curriculum, Kannur University
- Chairperson, Board of Examiners-B.Ed Practical Examinations
- Member, Selection Committee for Assistant Professor (Malayalam).
- Founder & President of Principals Consortium, TEI's, Kannur University

International Academic Contributions

Research papers presented in:

o United Kingdom (Brighton London)-2016
o Australia (Melbourne & Cairns)-2016
o USA (California)-2014
o Taiwan-2012

Awards & Recognitions

"Best Peace Initiating Principal Award (2018-2019), Peace and Harmony
Foundation, Kerala
UGC Travel Grant for International Conferences
(Taiwan-2013, Australia-2016)

Research & Projects

Principal Investigator, UGC Minor Research Project
Awarded PhD in Education-2018
Academic & Professional Memberships
Member, World Council for Curricutum and Instruction (WCCI-UN Consultative Status)
Member, WCCI Interest Group on Language and Culture
Life Member, All India Association for Educational Research (AJAER)

2026 മാർച്ച് 2 ന് കോളേജിൽ നടന്ന യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പ്രമുഖരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ

അഭിവന്ദ്യ മാർ മാത്യു മൂലക്കാട്ട്, (കോട്ടയം അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത)

പ്രൊഫസ്സർ വി.ജെ. ജോസഫ് കണ്ടോത്ത് അനുസ്മരണം എല്ലാവർഷവും ഇവിടെ നടത്തിവരുന്നു. സഹജീവികളുടെ നന്മക്കായി പ്രയത്നിച്ച ധീരനായ വ്യക്തിയുടെ നാമത്തിലുള്ളതാണ് പി.കെ.എം. കോളേജ്. ക്നാനായ മലബാർ കുടിയേറ്റത്തിന് 1943 ൽ നേതൃത്വം നൽകിയ ബഹു. കണ്ടോത്ത് സാർ സ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ത്യജിച്ചു കൊണ്ട് നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനമാണ് ചെയ്തത്. കുടിയേറ്റ ജനതയുടെ ക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുവാൻ, അവരുടെ പ്രശ്ന പരിഹാരത്തിനായി മംഗലാപുരത്തുനിന്നും വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ എത്തിയിരുന്നു. മംഗലാപുരം സെന്റ് അലേഷ്യസ് കോളേജിൽ ഫിസിക്സ് പ്രൊഫസർ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും, ഒപ്പം പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തിൽ നന്മയുടെ പുരോഗതിയുടെ വെളിച്ചം പകർന്നു.

ഞാൻ കോളേജിന്റെ ഇന്നത്തെ വളർച്ചയിൽ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 8 വർഷക്കാലം കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാളായി നേതൃത്വം നൽകിയ സി.ജെസ്സിയെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എൽ.പി. സ്ക്കൂൾ ടീച്ചറായി, ബി.എഡ് കോളേജ് അധ്യാപികയായി, പിന്നീട് പ്രിൻസിപ്പാളായി പടിയിറങ്ങുന്ന സി.ജെസ്സി ഒരു മാതൃകയാണ്. ചെറിയ തോതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് വളർന്നുയരാൻ സാധിക്കുമെന്നും അതിനുള്ള ശക്തിയും കഴിവും നമുക്ക് ഉണ്ട് എന്നും നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് സി.ജെസ്സി. 1999 മുതൽ 2006 വരെ കോളേജിന്റെ മാനേജരും സഹായമെത്രാനുമായിരുന്ന ഞാൻ കോളേജിന്റ്റെ പടിപടിയായുള്ള വളർച്ച കൗതുകപൂർവ്വം നോക്കികാണുകയാണ്. വിവിധ മേഖലകളിൽ ഗുണമേന്മ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രധാനമായും പീസ് ബിൽഡിംഗ്, സ്പോർട്സ് ടെക്കനോളജി തലങ്ങളിലുള്ള കോളേജിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ അതിയായ സന്തോഷം നൽകുന്നു. അർഹമല്ലാത്തത് കവർന്നടുക്കാനുള്ള അപരന്റെ ആഗ്രഹമാണല്ലോ എല്ലാ സമാധാനക്കേടിനും കാരണം. ആയതിനാൽ Peace Builders ആവുക പരമ പ്രധാനമാണ്. NEP യുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കോളേജിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗമനത്തെ കൂട്ടായി ചിന്തിക്കുക. ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുക.

അഡ്വ. സജീവ് ജോസഫ് (ഇരിക്കൂർ MLA)

ഒരു പുതുയുഗത്തിലേക്ക് നാടിനെ നയിച്ച ഒരു വ്യക്തിത്വമാണ് പ്രൊഫസ്സർ വി.ജെ. ജോസഫ് കണ്ടോത്ത്. ഒരു അല്മായന്റെ പേര് മഹനീയമായ ഈ സ്ഥാപനത്തിന് നൽകുവാൻ മനസ്സ് കാട്ടിയ കോട്ടയം രൂപതയോട് നന്ദി പറയുന്നു. കുടിയേറ്റ ജനതയുടെ സാരഥിയാവുക എന്നത് ഏറെ വെല്ലുവിളി നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അതുപോലയാണ് ദീർഘകാലം കലാലയത്തിന്റെ സാരഥിയായിരിക്കുക എന്നതും. ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്ററിനോടും ഈ കലാലയത്തിനോടും ഏറ്റവും അടുത്ത് ഇടപഴുകയിട്ടുള്ള എനിക്ക് കോളേജിന്റെ അതിവേഗത്തിലുള്ള പുരോഗതി വ്യക്തമായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കോളേജിന്റെ ചരിത്രവഴികൾ 27 വർഷം നീണ്ട ജെസ്സി സിസ്റ്ററുടെ ജീവിതരേഖ കൂടിയാണ്. പ്രിൻസിപ്പാൾ എന്ന നിലയിൽ ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്ററുടെ ശക്തമായ നേതൃത്വപാടവവും, ധൈരവ്യം, ധീഷ്ണാശക്തിയും മേൽനോട്ടവും, കഠിനാദ്ധ്വാനവും എല്ലാവരെയും സഹകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനമികവും എല്ലാമാണ് കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള കോളേജ് ആയി നമ്മുടെ കോളേജിനെ മാറ്റിയത് എന്ന് പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. MLA എന്ന നിലയിൽ സിസ്റ്ററിന്റെ നേതൃത്വത്തെ ഞാൻ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. വൈസ്ചാൻസിലർ വരെ ആകാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു വനിതാ ലീഡറോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിൽ അഭിമാനിക്കുകയും നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നും ആത്മാർത്ഥയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഇടപെടൽ ആയിരുന്നു.

ഏറ്റവും ആധുനികമായ Robotic, STEM തുടങ്ങിയ വ്യത്യസ്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അന്തർദ്ദേശീയ നിലവാരത്തിലേക്ക് കോളേജിനെ ഉയർത്തി. അടുത്ത നാളിൽ സിങ്കപ്പൂരിൽ നടന്ന പരിപാടിയൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് മലയോര മേഖലയ്ക്ക് അഭിമാനമായി മാറിയ അവസരം അഭിമാനത്തോടെ കാണുന്നു. ഭാഷാമൃതം ഭാഷാപഠനത്തിനായി എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ ഒരുക്കിയ പദ്ധതിയോട് സിസ്റ്റർ വളരെ പോസീറ്റീവ് ആയി സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് പദ്ധതി വിജയിപ്പിച്ചതിന് പ്രത്യേകമായി നന്ദി പറയുന്നു. വിശ്വസ്തതോടെ ഒട്ടും വെള്ളം ചേർക്കാതെ മടികൂടാതെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് മതേതരത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായി, ഒരു സെക്കുലർ സ്ഥാപനമാണെന്ന് സെക്കുലർ Institute അംഗമായ സിസ്റ്റർ ജെസ്സി ഓരോ പ്രവർത്തിയിലൂടെയും തെളിയിച്ചു. പി,കെ.എം. കോളേജ് എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഉന്നത നിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമാണ് എന്നതിൽ വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെസ്സി സിസ്റ്ററിന് എല്ലാ നന്മകളും നേരുന്നു.

ഡോ. കെ. വി ഫിലോമിന (Former Chairperson, Sreekandapuram Muncipality)

സന്തോഷവും വിഷാദവും നിറഞ്ഞ ഒരു പരിപാടിയാണിത്. വർഷങ്ങളായുള്ള പരിചയമാണ് എനിക്ക് ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്ററിനോടുള്ളത്. സിസ്റ്റർ പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയതിന് ശേഷമുള്ള കഴിഞ്ഞ നാളുകളിലെ കോളേജിന്റെ വളർച്ച അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. വൈവിധ്യമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും ഫലപ്രദമായ ചിട്ടയായ നടത്തിപ്പും നേട്ടങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. സർവ്വീസിൽ നിന്ന് സിസ്റ്റർ വിരമിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിലെ ഒരവയവം മുറിച്ച് മാറ്റുന്നതുപോലയാണ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. സിസ്റ്ററിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എന്നും എന്നിൽ വിസ്മയം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. "എത്ര ചവർപ്പ്കുടിച്ചുപറ്റിച്ചുനാം ഇത്തരി ശാന്തി തൻ ശർക്കര നുണയുവാൻ" എന്നാണ്. "മിതംചസാരംച വചോരി വാഗ്മിതം" എന്നാണ് ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്ററിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ളത്. മറ്റുള്ളവർ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ സിസ്റ്റർ ഒരു വടവൃക്ഷവും വൻമരവുമാണെങ്കിലും ഒപ്പം ഒരു പൂമരവുമാണ് എന്ന് ഞാൻ വിശേഷിപ്പിക്കുകയാണ്. എക്കാലവും ശാന്തിയും സന്തോഷവും നിറയട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

റവ. ഫാ. ജോയി കട്ടിയാങ്കൽ (പ്രോ-മാനേജർ)

പ്രൊഫസ്സർ വി.ജെ. ജോസഫ് കണ്ടോത്ത് അനുസ്മരണവും പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. ജെസ്സി. എൻ.സി. യുടെ യാത്രയയപ്പും സംയുക്തമായി സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന യോഗമാണല്ലോ ഇത്. അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് കണ്ടോത്ത് സാറിനെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആ വിഷയം സംസാരിക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ 8 വർഷം പി.കെ.എം കോളേജിന്റെ സാരഥിയായി കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് സർവ്വീസിൽ നിന്നും വിരമിക്കുന്ന ബഹു. സിസ്റ്റർ ജെസ്സിക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങളും നന്ദിയും അറിയിക്കുന്നു. കോളോജ് മാനേജർ അഭിവന്ദ്യ പണ്ടാരശ്ശേരിൽ പിതാവിന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശംസകൾ അറിയിക്കട്ടെ. തികഞ്ഞ ആത്മസമർപ്പണത്തിലൂടെ കോളേജിനായി പ്രയത്നിച്ചും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും വളരെ

ശ്രദ്ധയും ത്യാഗവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പി.കെ.എം കോളേജുമായി ആയി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ബഹു. സിസ്റ്ററിന്റെ നേതൃത്വപാടവവും ദീർഘവീക്ഷണവും കഠിനാദ്ധ്വനവും അറിയുന്നതാണ്. വിരമിച്ചതിന് ശേഷം കൂടെയുള്ളവർക്ക് നമ്മുടെ അസാന്നിധ്യം ഒരു ശൂന്യതയായി അനുഭവപ്പെടുന്നെങ്കിൽ നമ്മൾ വിജയിച്ചു. സിസ്റ്റർ ജെസ്സിയുടെ അഭാവം അത്തരത്തിലൊന്നായിരിക്കും എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. കോളേജിന്റെ പുരോഗതിക്കായി ചെയ്ത എല്ലാറ്റിനും ഹൃദയപൂർവ്വം മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും നന്ദി പറയുന്നു. എല്ലാ നന്മകളും നേരുന്നു.

ഡോ. പ്രശാന്ത് മാത്യു (Vice Principal)

പി.കെ.എം കോളേിന്റെ നാൾവഴികളിൽ ഒരു പുതു ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച മറ്റൊരു വ്യത്കിത്വമാണ് നമ്മുടെ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. ജെസ്സി. എൻ.സി. 1995 മുതൽ പി.കെ.എം കോളേജ് മലബർ പ്രദേശത്ത് ഒരു വടവൃക്ഷമായി നിലകൊള്ളുകയാണ്. കാലത്തിന് മായ്ക്കാൻ ആവാത്ത ചരിത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചാണ് ഡോ. ജെസ്സി. എൻ.സിയും പ്രിൻസിപ്പാൾ സ്ഥാനത്തുനിന്ന വിരമിക്കാൻ പോകുന്നത്. പി.കെ.എം കോളേജിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി എന്നു തന്നെ പറയാം. 1998 മുതൽ 2026 വരെയുള്ള ദീർഘമായ കാലം, ജീവിതത്തെ പൂർണ്ണമായി പി.കെ.എം ന് സമർപ്പിച്ച വ്യക്തി. 2018 ൽ പ്രിൻസിപ്പാളായി ചാർജ്ജ് എടുക്കുന്ന കാലഘട്ടം വെല്ലുവിളികളുടെ കാലഘട്ടമാണ്. പ്രതിസന്ധികളുടെ കാലഘട്ടം. സിൽവർ ജൂബിലിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആണ് സിസ്റ്റർ പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയി ചുമതല ഏറ്റത്. ഒരു വർഷക്കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ, കോളേജിന്റെ 25 വർഷത്തെ ചരിത്രത്തെ, നേട്ടങ്ങളെ ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കാൻ, ജനതകളെ കോർത്തിണക്കാനുള്ള തീവ്രപരിശ്രമം. കോവിഡിന്റെ പ്രതിസന്ധികളിൽ അതിനെ തരണം ചെയ്ത് കോളേജിനെ ധീരമായി മുന്നോട്ട് നയിച്ച ധീരനവനിതയാണ് ഡോ. ജെസ്സി. എൻ.സി. അങ്ങനെ Best Covid Campaign Award നേടി. കണ്ണൂരിന്റെ political സൈഡിന്റെ അരാജകത്വത്തിൽ കുട്ടികളിൽ സമാധാനത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പാകാൻ വേണ്ടി Best Peace Initiative Principal ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. റൂസ്സാ പദ്ധതിയിലൂടെ ലഭിച്ച 2 കോടി രൂപ കൃത്യതോടെ

സമയബന്ധിതമായി പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്തികൊണ്ട് കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി പൂർണ്ണ വിനിയോഗം പൂർത്തിയാക്കിയ കോളേജുകളിൽ ഒന്നായി പി.കെ.എം. Central AG കേരളത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത 12 ഓളം
കോളേജുകളിൽ ഒരു കോളേജായി മാറി പി.കെ.എം. ഇതിൽ ജെസ്സി സിസ്റ്ററിന്റെ പങ്ക് മറക്കാൻ പറ്റുകയില്ല.

NCTE യുടെ Shock of Notice എല്ലാ കോളേജുകൾക്കും ലഭിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ ധീരതയോടെ കോളേജിനെ നയിച്ച പ്രിൻസിപ്പാൾ NEP യുടെ വെല്ലുവിളികളും സാധ്യതകളും മുന്നിൽ കണ്ട് കൃത്യമായ കർമ്മ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചു.
United Nations Sustainable goals 2017 -ൽ രൂപികൃതമായപ്പോൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ International standard ൽ 7 goals set ചെയ്തുകൊണ്ട് Next generation Teacher @PKM 10 2 Mega curricular Project ജൂബിലി വർഷത്തിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

എന്റെ വിദ്യാർത്ഥി കാലം മുതലുള്ള അടുപ്പവും സഹപ്രവർത്തകനായും വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നും പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിത്വമായി ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്റർ മാറുന്നു എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പി.കെ.എം. ന് മാത്രം സ്വന്തമായ സമൂഹനന്മക്കുതകുന്ന നിരവധിയായ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ട് അന്തർദ്ദേശീയ തലത്തിൽ വരെ പി.കെ.എം ന്റെ സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് ബഹു. ജെസ്സി സിസ്റ്ററിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ അന്തർദേശീയ തലങ്ങളിൽ പി.കെ.എം ന്റെ യശ്ശസ്സ് ഉയർത്തുവാൻ കോളേജിന് സാധിച്ചത് സിസ്റ്ററുടെ നേതൃത്വംകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. സഹപ്രവർത്തകർക്കും കുട്ടികൾക്കും വളരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്പെയ്സും സിസ്റ്റർ എല്ലാവർക്കും നൽകിയിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യൊപ്പ് പതിപ്പിക്കുവാൻ സിസ്റ്റർക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഇന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരുക്കുന്ന ടീച്ചറോട് മിണ്ടീം പറഞ്ഞും എന്ന പ്രത്യേക പരിപാടി. ഇത് ഈ കോളേജിലെ ആദ്യ അനുഭവവും പുതിയ ചരിത്രവും ആകുകയാണ്.

FAREWELL TO

Our Jessy Ma'am

A Note of Gratitude

Though our journey with Jessy ma'am lasted only a year, it was enough for us to witness the dedication, vision, and passion with which she led our institution. To us, she was not merely a Principal but a leader who constantly looked beyond the present and worked tirelessly to take the college to greater heights.

Her enthusiasm for introducing new ideas, innovative programmes, and meaningful learning experiences reflected her unwavering commitment to the growth of both the institution and its students. She believed that future teachers must be prepared not only with knowledge but also with confidence, creativity, and a willingness to embrace change. Every initiative she supported carried the same purpose—to help students make the most of their learning journey.

What made her truly special was her ability to connect with students. Whether it was encouraging us to participate in new ventures, listening patiently to our concerns, sharing a light-hearted moment, or joining us in our celebrations and activities, she always made her presence felt. She understood that education flourishes where there is mutual respect, understanding, and genuine human connection.

As she embarks on a new chapter, we carry with us the lessons she taught—not only through her words but through her actions, leadership, and unwavering commitment to excellence. Her contributions will continue to inspire generations of students who walk through the doors of P.K.M. College of Education.

With gratitude, respect, and warm wishes,
The Students of P.K.M. College of Education

Breaking New Ground

(Innovation, Exploration, and Excellence at PKM)

STEM Education @ PKM

In alignment with the National Education Policy (NEP 2020), P.K.M. College of Education launched a pioneering STEM Education Initiative through a Memorandum of Understanding signed with Srishti Robotics Technologies Pvt. Ltd., Kochi, on 4 April 2025. The collaboration marked the beginning of a transformative journey aimed at integrating Science, Technology, Engineering, and Mathematics (STEM) into teacher education.

As part of the initiative, a well-equipped STEM Laboratory was established with facilities including robotics kits and 3D printing technology. The college was also declared a Centre for STEM Education Initiatives, introducing programmes such as STEM Mentors@PKM for teacher trainees and STEM@Schools for school students. Workshops, certificate courses, hands-on training, internships, and robotics-based learning experiences were organized to promote innovation, problem-solving, and experiential learning among future educators and students alike.

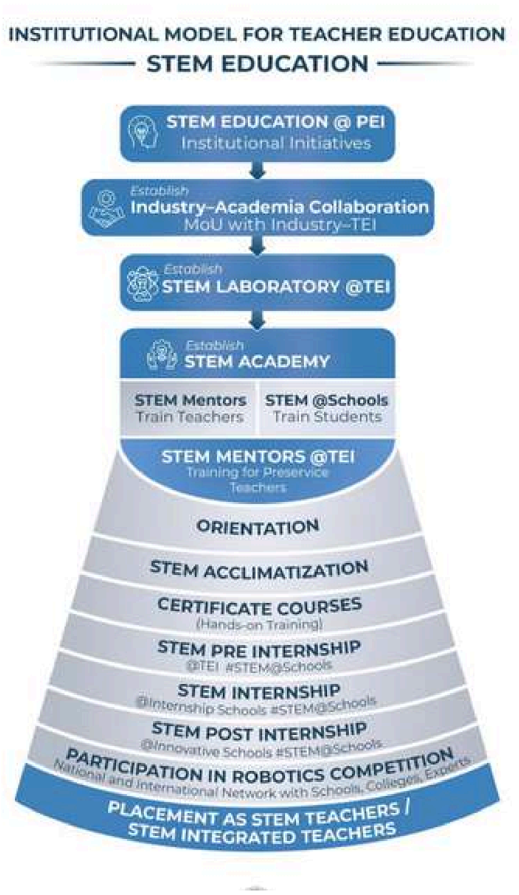

STEM Pre-Internship Programme

The STEM Pre-Internship Programme was organized through the college STEM Laboratory to introduce school students to robotics, coding, and 3D printing. Conducted under the guidance of STEM mentors and experts from Srishti Robotics, the programme focused on nurturing curiosity, creativity, and innovation among young learners.

Students participated in hands-on activities involving LEDs, buzzers, breadboards, and basic programming. Through interactive sessions and practical demonstrations, the programme encouraged learners to explore STEM concepts beyond textbooks and develop an interest in technology-driven learning.

STEM Post-Internship Programme

As part of the STEM Education Initiative at P.K.M. College of Education, three STEM mentors—Mr. Akshay Siby, Ms. Riya Sunil, and Ms. Aneena Chacko (2024–26 batch)—participated in a two-week STEM-based Internship and Placement Programme at Good Shepherd Public School and Junior College from 5 to 16 January 2026.

The internship provided the mentors with valuable exposure to an innovative school environment known for its well-equipped STEM laboratory and active STEM learning practices. During the programme, they worked closely with students and teachers, supporting classroom activities and integrating STEM concepts into regular lessons. Through practical sessions and hands-on learning experiences, they encouraged students to explore concepts through observation, experimentation, and problem-solving.

A notable aspect of the internship was their involvement with students preparing for RoboRoarZ 2026, where the school team went on to win the Best Innovation Award. The experience offered the mentors first-hand insight into project development, teamwork, and preparation for international-level robotics competitions, further strengthening their understanding of STEM-based education.

Participation in RoboRoarZ Singapore 2026

Continuing its commitment to innovation and STEM education, P.K.M. College of Education participated in RoboRoarZ Singapore 2026, held on 22–23 January 2026 at the Singapore University of Technology and Design (SUTD).

Following a series of STEM orientation programmes, training sessions, school acclimatization activities, and internships, two teams from the college were selected to participate in the prestigious international robotics competition. The event was sponsored by leading organizations including Liobot International, Maple Tree, The James Dyson Foundation, and Kajima, with support from SUTD, IEEE Women in Engineering, and other renowned institutions. A delegation comprising ten STEM mentors and three teacher educators represented the college. The competition featured events such as Robotics Simulation Challenges and Robotics Physical Challenges, providing participants with opportunities to showcase their technical skills, creativity, and teamwork.

One of the highlights of the event was the opportunity to interact with over 400 participants from seven countries, including school and engineering students, as well as internationally recognized experts. The participants also had the privilege of engaging with Dr. Amy Eguchi, Professor at the University of California, San Diego and a leading figure in STEM and robotics education.

The participation was particularly significant as P.K.M. College of Education was the only Teacher Education Institution represented in the competition, making the achievement a proud milestone in the college's STEM journey and reaffirming its commitment to preparing future educators for technology-driven learning environments.

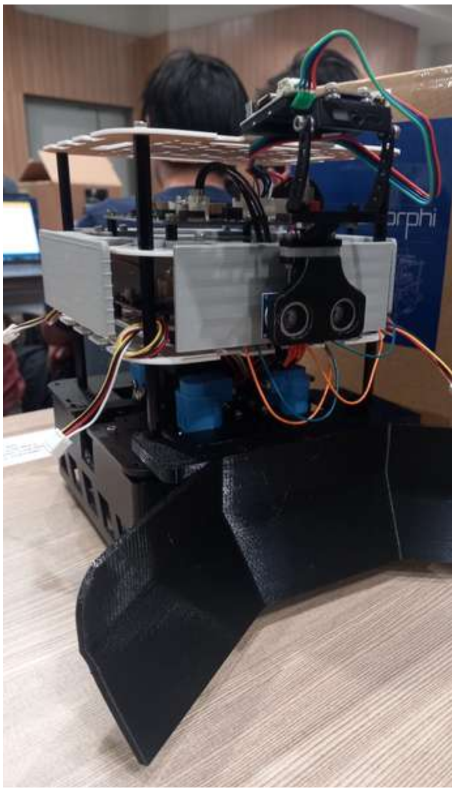

SUTD
SINGAPORE UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY AND DESIGN

MEET OUR
AWARD-WINNING
ROBOTS
I AM..........
THE FUTURE
OF CLEANING

SINGAPORE

Taking STEM to the Global Stage

PKM at the International Conference on Robotics in Education, Germany

P.K.M. College of Education marked a significant achievement by presenting its poster titled "STEM Education Initiatives of Teacher Education Institution: An Institutional Model" at the 17th International Conference on Robotics in Education (RiE 2026) held at Ostfalia University of Applied Sciences, Wolfenbüttel, Germany, from 15–17 April 2026.

The poster, authored by Dr. Prasanth Mathew, Director, STEM Academy and Associate Professor & Vice Principal of P.K.M. College of Education, Jwala Thomas, and Jacob Prasanth, showcased an innovative institutional model designed to equip future teachers with competencies in robotics and STEM education. Jwala Thomas and Jacob Prasanth attended the conference and successfully presented the work before an international academic audience.

The conference brought together scholars and professionals from 25 countries, featuring nearly 60 research presentations on robotics, artificial intelligence, STEM learning, and innovative teaching practices. Notably, only two papers from India were presented at the conference—one from P.K.M. College of Education and the other from IIT Bombay.

The presentation highlighted the college's STEM Education Initiative, launched in alignment with NEP 2020 and UNSDG 4, which provides hands-on training in robotics, coding, electronics, and 3D printing through collaboration with Srishti Robotics and Technologies Pvt. Ltd., Kochi. The achievement reflects P.K.M. College of Education's growing contribution to STEM education and its commitment to preparing future-ready educators.

A Tapestry of Moments

Small snapshots, infinite stories...

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

EXCELLENTIA
2025

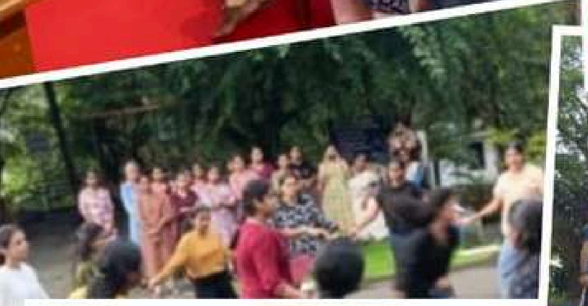

HIGH S

ARUN
36

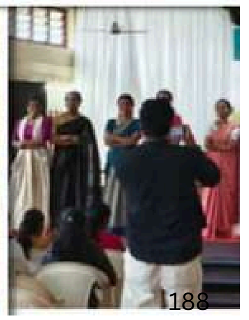

Madampam, Kerala, India
P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
MADAMPAM, KAITHAPRAM P.O, KANNUR, KERALA, INDIA
P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

NATIONAL SERVICE SCHEME

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
TEACHERS DAY CELEBRATIONS

International Conference on
Resilience and Rights
ICRAR 2025
milma

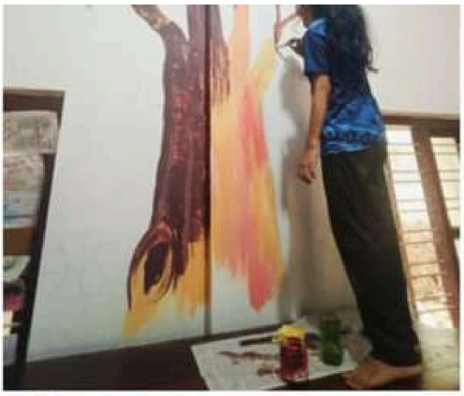

FINE ARTS DAY

P.K.M. COLLEGE OF
MADAMPAM, KAITHAPRAM P.O, KANNUR

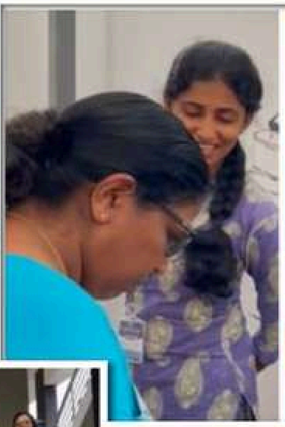

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
NATIONAL LIBRARY WEEK
CELEBRATIONS

PKM

OPEN GYM

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION
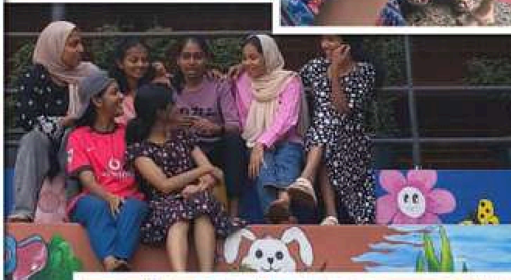

IRIKKUR BLOCK PANCHAYATH

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

MEMORIES

Baba Kalyani

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

Champions
GRATULATI
PKM
ellesse

Our moment

P.K.M. COLLEGE OF EDUCATION

Many voices. one melody;
many hearts. one humanity....

Special thanks to...

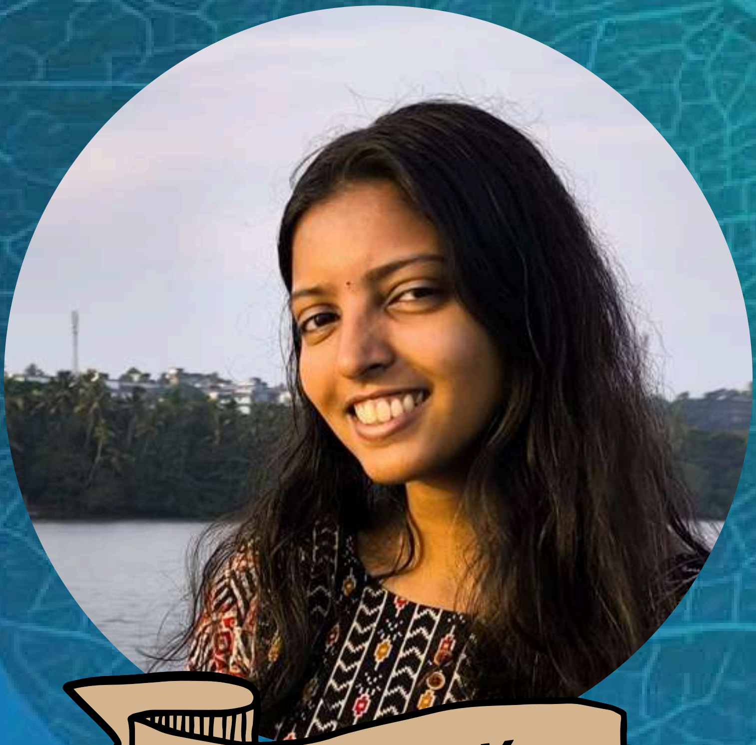

Sreya K.K

Physical Science

Designing and Layout

As Antara comes to life through these pages,
I would like to express my heartfelt gratitude to everyone who contributed to this journey.
To our teachers, coordinators, contributors, artists, writers, designers, and every member of the editorial team — thank you for your time, creativity, patience, and constant support. Every idea shared, every effort made, and every voice added meaning to this magazine in its own unique way.
What began as a simple vision slowly became a collective expression of understanding, inclusion, and togetherness because of the people behind it.
Thank you for believing in Antara and helping create a space where every voice truly finds space.

— Deekshitha T
Student Editor

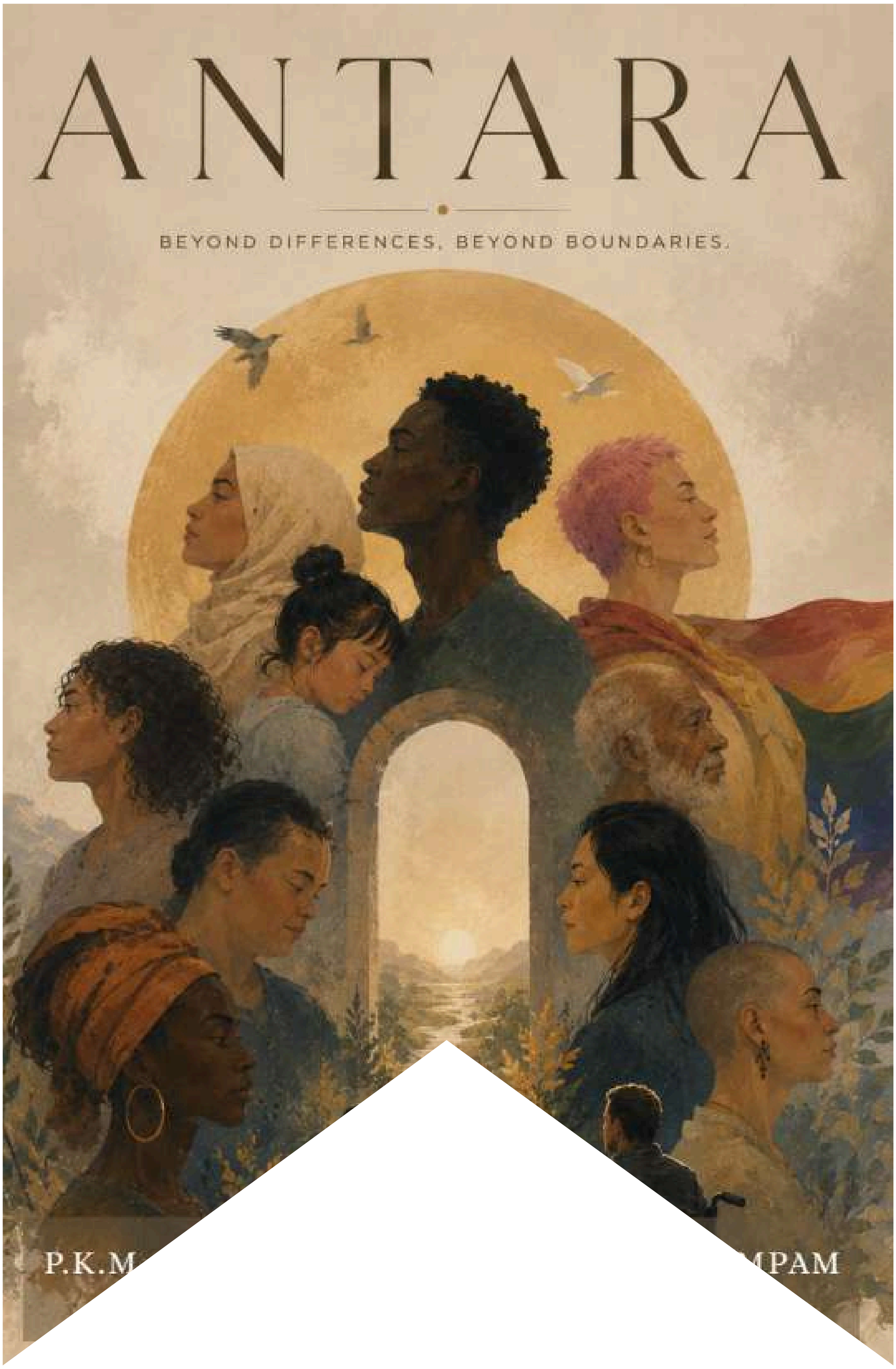
ANTARA
BEYOND DIFFERENCES, BEYOND BOUNDARIES.
P.K.M
MPAM